

ทัศนมิติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของ
บุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
วิทยาลัยนวัตกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2562

**PERSPECTIVES ON SOCIAL MEDIA PRIVACY RIGHTS AND PROTECTION
MECHANISMS OF SUPPORT STAFF OF RANGSIT UNIVERSITY**

**BY
NATHAPOL YIMYUAN**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR**

**THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE IN INFORMATION
TECHNOLOGY MANAGEMENT**

COLLEGE OF DIGITAL INNOVATION AND INFORMATION TECHNOLOGY

GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2019

วิทยานิพนธ์เรื่อง

ทัศนมิติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของ
บุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต

โดย

ณัฐพล ยี่มยวน

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2562

รศ.ดร.ปานใจ ชารัตนวงศ์
ประธานกรรมการสอบ

ผศ.ดร.สุทธิศักดิ์ จันทวงษ์โส
กรรมการ

ผศ.ดร.วศิณ ชูประยูร
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร.วรรณิ์ สุขสาตร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

31 มีนาคม 2563

Thesis entitled

**PERSPECTIVES ON SOCIAL MEDIA PRIVACY RIGHTS AND PROTECTION
MECHANISMS OF SUPPORT STAFF OF RANGSIT UNIVERSITY**

by

NATHAPOL YIMYUAN

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Science in Information Technology Management

Rangsit University
Academic Year 2019

Assoc.Prof. Panjai Tantasanawong, Ph.D.
Examination Committee Chairperson

Asst.Prof. Suttisak Jantavongso, Ph.D.
Member

Asst.Prof. Vasin Chooprayoon, Ph.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plт.Off. Vannee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

March 31, 2020

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยคำแนะนำ ความเอาใจใส่ และการประสิทธิประสาทวิชา จากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน ชูประยูร ที่ได้แนะแนวทางให้ข้อคิดเห็น และปรับปรุง อีกทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้การศึกษาวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณครอบครัวที่เป็น แรงบันดาลใจและให้กำลังใจตลอดมา และขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ สำหรับข้อมูลในด้านต่าง ๆ อีกทั้งบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยรังสิต ที่ให้ข้อมูล ความร่วมมือ และช่วยในการ แสดงความคิดเห็น ตลอดจนมีส่วนร่วมในการเสนอออกแบบ แบบฟอร์มต่างๆ

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกวิท รพีพิศาล รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ ทองเลิศ ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.วิวรรณ ปาณะสิทธิพันธ์ ร้อยตำรวจเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จอมเดช ตรีเมฆ ร้อยโท ดร.เจษฎา ศิวรักษ์ ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือวิจัย ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ รวมไปถึงขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัตตวงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิศักดิ์ จันทวงษ์ใส ที่ทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ และถูกต้องมากยิ่งขึ้น จึงขอกราบ ขอบพระคุณท่าน มา ณ ที่นี้ด้วย

ณัฐพล ยิ้มยวน
ผู้วิจัย

5808356 : ณิชพล ยิ้มยวน
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : ทศนมิติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของ
 บุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต
 หลักสูตร : วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.วศิณ ชูประยูร

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ประสพการณ์ ความรอบรู้ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อสังคม และแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในบริบทความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม 2) พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมของบุคลากรสายสนับสนุน 3) กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคมของบุคลากรสายสนับสนุน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้คือบุคลากรสายสนับสนุนจำนวน 307 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ด้วยวิธีการสุ่มแบบมีความน่าจะเป็น ได้รับกลับคืน 263 ฉบับ (85.67%) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ก) สถิติเชิงพรรณนา (การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน) และ ข) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง (3-Way ANOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3), ช่วงเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมเชิงพหุพบว่า การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา (EDL) อย่างน้อยหนึ่งระดับ ข) ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4) ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา (EDL) อย่างน้อยหนึ่งระดับ และการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตน (PM5.6) ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา (EDL) อย่างน้อยหนึ่งระดับ

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 146 หน้า)

คำสำคัญ: สิทธิความเป็นส่วนตัว กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัว สื่อสังคม

5808356 : Nathapol Yimyuan
 Thesis Title : Perspectives on Social Media Privacy Rights and Protection
 Mechanisms of Support Staff of Rangsit University
 Program : Master of Science in Information Technology Management
 Thesis Advisor : Asst. Prof. Vasin Chooprayoon, Ph.D.

Abstract

The objectives of this research were to study 1) experience and knowledge related to the use of social media and appropriate practices for social media privacy rights protection, 2) social media behavior of support staff, and 3) their social media privacy protection mechanisms. The data were collected by means of a questionnaire. The samples were 307 support staff working in Rangsit University using the probability sampling method; and the respondents were 263 out of them (85.67%) who completed and returned the questionnaires. The data were analyzed using descriptive statistics including frequency, percentage, mean, and standard deviation; and inferential statistics including multiple regression analysis, 3-Way ANOVA, and ANCOVA. The result of 3-Way ANOVA analysis revealed that knowledge and understanding of privacy breaches on social media (NN_KL) was affected by the co-occurrence of influential factors: the time of day they used social media (PRI3.3), the time when they were assigned tasks by their superiors (PRI3.5), and acknowledgment of assigned tasks and responses to their superiors (PRI3.6). According to the result of multiple regression analysis, the application of GPS functions to locate themselves (PM5.1) was found to vary according to education level (EDL) at least 1 level; the application of 'non-public' posting and sharing functions (PM5.4) varied according to education level (EDL) at least 1 level. Finally, the application of privacy settings allowing a user to be only searched by other permitted users (PM5.6) varied according to education level (EDL) at least 1 level.

(Total 146 pages)

Keywords: Privacy Rights, Privacy Rights Protection Mechanism, Social Media

Student's Signature ..... Thesis Advisor's Signature .....

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 คำถามนำในการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 กรอบการวิจัย	5
1.6 สมมุติฐานการวิจัย	8
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานวิจัย	9
1.9 แผนการวิจัย	11
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อสังคม	13
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคม	17
2.3 สถานการณ์การละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม	24
2.4 การขโมยข้อมูลความผิดและบทกำหนดโทษการละเมิดความเป็นส่วนตัว ของผู้อื่น	25
2.5 ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
3.1 ประชากรการวิจัยและตัวอย่างการวิจัย	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย	35
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	53
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	54
3.6 การตีความผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
4.1 ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม	62
4.2 ประสิทธิภาพ ความรอบรู้ ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อสังคม และแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในบริบทการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม	65
4.3 พฤติกรรมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้สื่อสังคม	75
4.4 กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม	76
4.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน	77
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	105
5.1 สรุปผลการวิจัย	106
5.2 อภิปรายผล	113
5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	115
บรรณานุกรม	117
ภาคผนวก	124
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย	125
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	134
ภาคผนวก ค การตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งในเชิงเนื้อหาและโครงสร้าง	142
ประวัติผู้วิจัย	146

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1.1	ตารางแผนการวิจัย	11
3.1	ที่มาของตัวแปรการวิจัย	36
3.2	ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อคำถาม	37
3.3	ค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจใน ความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม	50
3.4	ระดับคะแนนที่จำแนกเป็นกลุ่มของระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม	60
4.1	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศสภาพ	62
4.2	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกอายุการทำงาน ในมหาวิทยาลัยรังสิต	62
4.3	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตำแหน่งงานใน มหาวิทยาลัยรังสิต	64
4.4	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับ การศึกษา	64
4.5	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกที่สังกัด หน่วยงาน	64
4.6	ความถี่และค่าร้อยละของคะแนนระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม	65
4.7	คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็น ส่วนตัวผ่านสื่อสังคม	65
4.8	คะแนนความรู้ความเข้าใจในความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความ เป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมจำแนกตามการตอบถูกและตอบผิดในแต่ ละข้อ	66
4.9	กลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการถูก ละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมจำแนกตามความถี่และร้อยละ	67
4.10	ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการถูก ละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมในช่วงระยะเวลางานประจำวัน	67

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.11	คะแนนประสิทธิภาพการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมจำแนกตามการเคยถูกละเมิดและไม่เคยถูกละเมิดในแต่ละข้อ	68
4.12	ความถี่และคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้สื่อสังคมมากน้อยในช่วงระยะเวลางานประจำวัน ในรอบวัน	69
4.13	ความถี่และคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมที่ให้ปฏิบัติงานนอกเวลาทำงาน	70
4.14	ความถี่และคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการได้รับการให้ปฏิบัติงานในช่วงเวลา	70
4.15	ความถี่และคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตอบสนองต่อการได้รับคำสั่ง	70
4.16	ความถี่และคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล และสามารถเชื่อมต่อเข้ากับแอปพลิเคชันสื่อสังคม	71
4.17	ความถี่และคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้แอปพลิเคชันสื่อสังคม	72
4.18	คะแนนวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคม จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคมในแต่ละข้อ	72
4.19	ความถี่และคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้บริการสื่อสังคมโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์	74
4.20	ความถี่และคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้บริการสื่อสังคมโดยเฉลี่ยชั่วโมงต่อครั้ง	74
4.21	ความถี่และคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเริ่มต้นใช้สื่อสังคม	75
4.22	ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของประสิทธิภาพการใช้สื่อสังคมในรูปแบบการใช้บริการจำแนกตามการเคยใช้และไม่เคยใช้ในแต่ละข้อ	75

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.23	ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคมจำแนกตามการเคยใช้และไม่เคยใช้ในแต่ละข้อ	76
4.24	ผลการทดสอบอิทธิพลของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) ช่วงเวลาในการสั่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6) ต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม(New_KL)	78
4.25	การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับการศึกษา	83
4.26	การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)	84
4.27	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และระดับการศึกษา (EDL) ต่อการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1)	85
4.28	การใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)	86
4.29	การใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)	87

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.30	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และระดับการศึกษา (EDL) ต่อการใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4)	88
4.31	การใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวเอง (PM5.6) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับการศึกษา	89
4.32	การใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวเอง (PM5.6) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)	90
4.33	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และระดับการศึกษา (EDL) ต่อการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวเอง (PM5.6)	91
4.34	การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามอายุงาน (WY)	92
4.35	การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)	93
4.36	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และอายุงาน (WY) (ต่อ)ต่อการใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4)	94

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.37	ผลการทดสอบอิทธิพลการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามอายุงาน (WY)	95
4.38	ผลการทดสอบอิทธิพลการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)	96
4.39	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และอายุงาน (WY) ต่อการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2)	97
4.40	การใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter (PM5.3) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามกับอายุงาน (WY)	98
4.41	ผลการทดสอบอิทธิพลการใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่างแอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter (PM5.3) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)	99
4.43	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และอายุงาน (WY) ต่อการใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter (PM5.3)	101
4.44	การใช้ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.7) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามเพศ (Sex)	102

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.45	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลลากรสาย สนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและ การละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และกับเพศ (Sex) ต่อการใช้ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้เห็นหรือดำเนินการ ต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของตัวเอง (PM5.7)	104
4.46	ผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน	104
5.1	การมีกลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม	108
5.2	ผลลัพธ์การทดสอบด้วยเทคนิคทางสถิติ 3-way ANOVA	109
5.3	ผลลัพธ์การทดสอบด้วยสถิติ ANCOVA	110
5.4	วิเคราะห์ด้วย ANCOVA	111
5.5	ฟังก์ชันระบุพิกัด	111

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	5
3.1	ความสัมพันธ์ตัวแปรตาม 1 ตัว กับตัวแปรอิสระ 3 ตัว	56
3.2	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยควบคุมตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อตัวแปร	57
5.1	ความสัมพันธ์ระหว่าง ประสบการณ์การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม	113

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของสภาพปัญหาการวิจัย

ความสำคัญของสื่อสังคมในปัจจุบัน เป็นปรากฏการณ์ที่พบเห็นได้ตลอดเวลาผ่านสื่อกระแสหลักและสื่อดิจิทัล สื่อสังคมเป็นสื่อออนไลน์ที่มีบริบทครอบคลุมการนำเสนอทั้งในส่วนของเนื้อหา ภาพ วิดีทัศน์ ดนตรี ฯลฯ สื่อสังคมสามารถตอบสนองผู้ใช้ได้แบบมีปฏิสัมพันธ์ทันที แอปพลิเคชันสื่อสังคมที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันได้แก่ เฟซบุ๊ก (Facebook) ทวิตเตอร์ (Twitter) ไลน์ (Line) ลิงก์อิน (LinkedIn) ฯลฯ สื่อสังคมเหล่านี้ได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน กลุ่ม และชุมชน ก่อให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงครอบคลุมทั้งโลก นับเป็นความมหัศจรรย์ของสื่อชนิดนี้ เพราะผู้ใช้สามารถเข้าถึงได้ผ่านอุปกรณ์ดิจิทัลต่างๆ ได้แก่ สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต แล็บท็อป ตลอดเวลา ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่ง “การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของพลเมือง”(รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560) และเป็นกระแสของโลกในปัจจุบัน

สื่อสังคมเป็นสื่อเชื่อมโยงผู้ใช้เข้าด้วยกันแบบปฏิสัมพันธ์ตามเวลาจริง มีการใช้อย่างแพร่หลาย และมีอิทธิพลต่อการดำเนินการทางธุรกิจและการตลาด รวมทั้งการศึกษา การเมือง และวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นเชิงประจักษ์ถึงอิทธิพลของสื่อดังกล่าว จากรายงานของ We Are Social Ltd. (2017) พบว่าประเทศไทยมีผู้เข้าถึงอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคม 46 ล้านคน คิดเป็น 67% ของประชากรทั้งหมด และมีประชากร 42 ล้านคน คิดเป็น 62% เข้าถึงสื่อสังคมผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ และมีบัญชีผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ 90.94 ล้านบัญชี คิดเป็น 133% ของประชากรทั้งหมด มีอัตราการใช้สื่อสังคมผ่านอุปกรณ์ทุกชนิดในแต่ละวันเป็นจำนวน 2 ชั่วโมง 48 นาที ในแต่ละสัปดาห์ประชากรไทยเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์สังคมโดยใช้สมาร์ทโฟนคิดเป็น 76% คอมพิวเตอร์ 19% และแท็บเล็ต 10% มีอัตราการใช้เฟซบุ๊กในแต่ละเดือน 46 ล้านคน จำแนกเป็นใช้เฟซบุ๊กผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ 91% ในแต่ละวันมีการใช้งาน 63% ส่วนใหญ่ผู้ใช้เป็นเพศชาย (51%) รองลงมาคือเพศหญิง (49%) เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่าผู้ใช้เฟซบุ๊กส่วนใหญ่มีอายุในช่วงระหว่าง 18-34 ปี

จากข้อมูลข้างข้างต้น เห็นได้ว่าอัตราผู้ใช้สื่อสังคมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และจากการสำรวจวรรณกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้และการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคมดังกล่าว พบว่า การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลนั้นวันจะยิ่งถูกละเมิดสิทธินี้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นจากฝ่ายรัฐบาล หรือเอกชน การกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัว อาทิ การดาวน์โหลดฟรีสติกเกอร์จากแอปพลิเคชันไลน์ หากต้องการดาวน์โหลดฟรีจะต้องทำการ Add การเข้าไปดูข้อความในจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และการบันทึกข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์ การใช้เทคโนโลยีในการติดตามความเคลื่อนไหว หรือพฤติกรรมของบุคคล การใช้ข้อมูลของลูกค้าจากแหล่งต่างๆ เพื่อผลประโยชน์ในการขยายตลาด การรวบรวมหมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หมายเลขบัตรเครดิต และข้อมูลส่วนตัวอื่น ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนต่อการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน

ในการปฏิบัติงานของพนักงานต้องได้รับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว จากผู้บังคับบัญชา หรือองค์กรที่สังกัด อาทิเช่น ผู้บังคับบัญชาไม่มีสิทธิเปิดจดหมายส่วนตัวของผู้ใต้บังคับบัญชา ไม่มีสิทธิในการติดตั้งกล้องวงจรปิดในพื้นที่ส่วนตัว เช่น ห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ไม่มีสิทธิสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ใต้บังคับบัญชาที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปแสวงหาผลประโยชน์ หรือเปิดเผยโดยมิชอบ หรือโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล เพื่อประโยชน์ในทางการค้า หรือเพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ในการกระทำความผิดต่าง ๆ เช่น การฉ้อโกง การหมิ่นประมาท ฯลฯ ซึ่งถือว่าเข้าข่ายการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และสื่อสังคม

มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนอันดับหนึ่งของประเทศและอันดับที่ 19 ของมหาวิทยาลัยทั้งหมดในประเทศไทย (Webometrics Ranking of World Universities, 2016) ที่มีหลักสูตรหลากหลาย เพื่อรองรับกับความต้องการของนักศึกษา ที่ต้องการศึกษาหาความรู้ และมีวัตถุประสงค์ให้เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษา ที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ โดยมุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณภาพ มีศีลธรรม และคุณธรรม พร้อมทั้งจะนำความรู้ความสามารถ ทักษะ เพื่อนำไปพัฒนาประเทศต่อไป ดังนั้นบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยรังสิต จึงมีความสำคัญเปรียบเสมือนเครื่องจักรที่จะขับเคลื่อน ให้เป็นไปตามเป้าหมาย นโยบาย แผน พันธกิจ และกระบวนการทำงานเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เพื่อบรรลุตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

จากการศึกษานำร่อง (Pilot Study) ด้วยการสัมภาษณ์บุคลากรสายสนับสนุนส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า ในยุคสื่อสังคมนี้ เพื่อนร่วมงานและผู้บริหารทุกระดับและทุก

หน่วยงานมักใช้อุปกรณ์ดิจิทัลต่าง ๆ ผ่านระบบสื่อสังคม เพราะสะดวกรวดเร็ว ในบริบทเช่นนี้ เพื่อนร่วมงานและผู้บริหารอาจยอมรับได้ถ้าเกิดขึ้นในเวลาปฏิบัติงานปกติ แต่หากเป็นการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลผ่านสื่อสังคมนอกเวลาทำการ หรือในวันหยุด/วันลาของเพื่อนร่วมงานและผู้บริหาร มักกระทบต่อความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานบุคลากรสายสนับสนุนดังกล่าวชี้ว่าการกระทำของเพื่อนร่วมงานและผู้บริหารเยี่ยงนี้ถือเป็นการไม่เคารพสิทธิความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมงาน และเข้าข่ายละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

เพื่อให้บุคลากรสายสนับสนุนและผู้บริหารทุกระดับและทุกหน่วยงานได้ตระหนักถึงประเด็นปัญหาข้างต้น และมีช่องทางในการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลผ่านสื่อสังคมที่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงประสงค์จะศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต ผลการศึกษาที่ได้ ผู้วิจัยคาดหวังว่า จะเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาแนวทางการใช้สื่อสังคมในการทำงานกับเพื่อนร่วมงานและผู้บริหารในทุกหน่วยงานได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องของเทคโนโลยีสื่อสังคม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา

- 1.2.1 ประสพการณ์ ความรอบรู้ ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อสังคม และแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในบริบทการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม
- 1.2.2 พฤติกรรมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้สื่อสังคม
- 1.2.3 กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม

1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 ประสพการณ์ ความรอบรู้ ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อสังคม และแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในบริบทการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม เป็นอย่างไร? ระดับใด?

1.3.2 ขนาดอิทธิพลของประสพการณ์และความรอบรู้เกี่ยวกับสิทธิความเป็นส่วนตัวที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อสังคม และแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในบริบทการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่าน สื่อสังคม เป็นเท่าไร? มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพล?

1.3.3 ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะประชากรศาสตร์ต่อประสบการณ์การถูกละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวและความรอบรู้ของบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยรังสิตเกี่ยวกับสิทธิความเป็นส่วนตัว เป็นอย่างไร?

1.3.4 พฤติกรรมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้สื่อสังคม เป็นอย่างไร?

1.3.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพล?

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัย ประกอบด้วย แนวคิดเรื่องสิทธิความเป็นส่วนตัว (Privacy Rights) และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาทิ ก) พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ข) สิทธิพลเมืองตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 ค) (ร่าง) พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล พ.ศ. .... และ ง) จริยธรรมในการใช้สื่อสังคม

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรของการวิจัย ได้แก่ บุคลากรสายสนับสนุนในส่วนงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 1,313 คน (มหาวิทยาลัยรังสิต สำนักงานบุคคล, 2560)

1.4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

1.4.3.1 ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่

ก) ระดับความรอบรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

ข) ประสบการณ์การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

1.4.3.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่

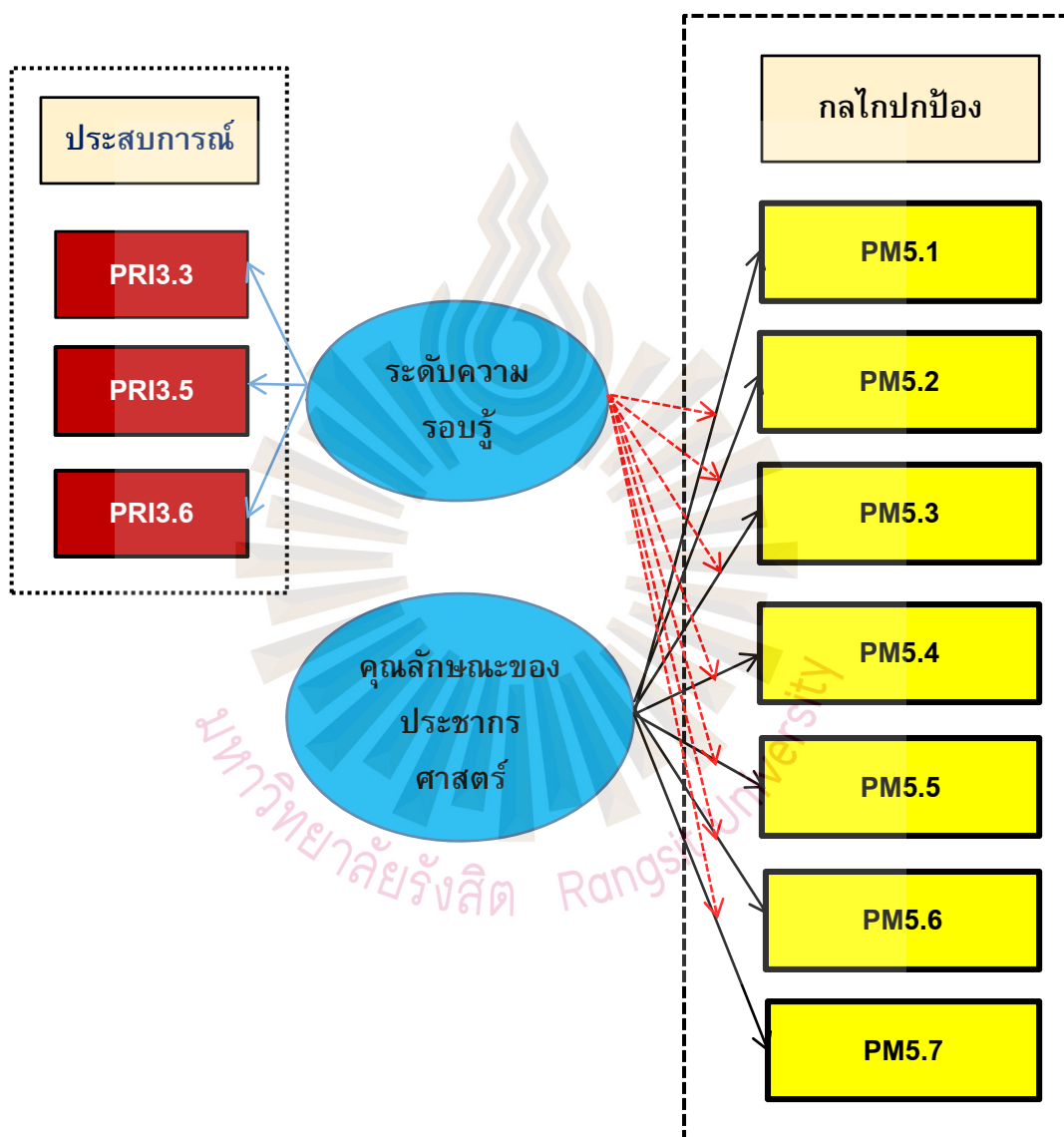
ก) พฤติกรรมการใช้สื่อสังคม

ข) กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม

หมายเหตุ: ตัวแปรคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของบุคลากรสายสนับสนุนเป็นตัวแปรอิสระ ที่ไม่ได้ใช้เป็นตัวแปรพยากรณ์

1.5 กรอบการวิจัย

จากขอบเขตด้านตัวแปรสามารถนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากรูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัยของขอบเขตด้านตัวแปร มีรายละเอียดเกี่ยวกับตัวแปร

ดังนี้

1) ตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่

1.1) คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัย
รังสิต (Background)

1.1.1) เพศ (Gender)

1.1.2) อายุงาน (WY)

1.1.3) ระดับการศึกษา (EDL)

1.2) ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็น
ส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)

1.2.1) มหาวิทยาลัยไม่สามารถนำข้อมูลส่วนตัวของท่านไปใช้ประโยชน์
ไม่ว่าในทางใดๆ (KL1)

1.2.2) การมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน เพื่อ
สะท้อนการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาของท่านอย่างตรงไปตรงมา (KL2)

1.2.3) การเปิดเผยข้อมูลของตัวเองและผู้บังคับบัญชาสื่อสารถึงกันผ่าน
สื่อสังคมสามารถกระทำได้ (KL3)

1.2.4) ตนเองสามารถกระทำด้วยวิธีการใดๆ เพื่อให้ล่วงรู้หรือได้มาซึ่ง
ข้อมูลที่เพื่อนร่วมงานของท่านสื่อสารกันเกี่ยวกับตัวท่าน (KL4)

1.2.5) มหาวิทยาลัยมีสิทธิโดยชอบธรรมในการเข้าถึงข้อมูลการติดต่อ
สื่อสารของท่านทั้งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และสื่อสังคมใดๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการ
เพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (KL5)

1.2.6) กรณีเกิดหรือคาดว่าจะเกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ขึ้นในระบบ
สารสนเทศของมหาวิทยาลัย เป็นหน้าที่ของทุกหน่วยงานที่ต้องมีแนวทาง มาตรการ แผนปฏิบัติ
การรองรับ (KL6)

1.2.7) มหาวิทยาลัยมีหน้าที่จัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร
เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย (KL7)

1.2.8) มหาวิทยาลัยสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนตัวของท่าน โดย
ไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากท่าน (KL8)

1.2.9) มหาวิทยาลัยไม่อาจให้สิทธิแก่ท่านในการตรวจสอบ/แก้ไขข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคลของท่านในระบบสารสนเทศเพราะมีผู้บริหารระบบคอยกำกับดูแลแก้ไขอยู่
แล้ว (KL9)

1.2.10) กรณีที่ลาออก หรือถูกให้ออก หรือเกษียณอายุงาน มหาวิทยาลัย
จะต้องล้างข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตัวท่านออกจากระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยทันที (KL10)

1.2.11) การที่หน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัยได้ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่ท่านโดยไม่เปิดโอกาสให้ท่านสามารถบอกเลิก หรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับได้โดยง่าย (KL11)

1.2.12) การบิดเบือนหรือปลอมแปลงข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วน หรือเป็นเท็จแล้วนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ สามารถกระทำได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายถ้าได้รับการยินยอมจากผู้บริหารระบบ (KL12)

1.2.13) การที่เพื่อนร่วมงานของท่านแอบเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานโดยมิชอบ ท่านสามารถฟ้องร้องหัวหน้าคนดังกล่าวได้ตามกฎหมาย (KL13)

1.2.14) สามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ได้ทุกเมื่อ (KL14)

1.3) ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว (PRI)

1.3.1) การใช้สื่อสังคมในช่วงระยะเวลางานประจำวัน (PRI3.3)

1.3.2) การได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติงานผ่านสื่อสังคมนอกเวลาทำงาน (PRI3.5)

1.3.3) การตอบสนองต่อการได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติงานผ่านสื่อสังคม (PRI3.6)

1.4) กลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม (PM)

1.5.1) การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัด ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1)

1.5.2) การใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2)

1.5.3) การใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ เฟซบุ๊ก, อินสตาแกรม, ทวิตเตอร์ (PM5.3)

1.5.4) การใช้ฟังก์ชันในการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4)

1.5.5) การใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าปิด-เปิดการส่งคำขอเป็นเพื่อน (PM5.5)

1.5.6) การใช้ฟังก์ชันในการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาคำขอสื่อสังคม (PM5.6)

1.5.7) การใช้ฟังก์ชันในการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆบนบัญชีสื่อสังคม (PM5.7)

1.6 สมมติฐาน

- H₁: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม ขึ้นกับช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน
- H₂: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม ขึ้นกับช่วงระยะเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา
- H₃: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม ขึ้นกับการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา
- H₄: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบและช่วงระยะเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา
- H₅: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา
- H₆: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา
- H₇: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวันช่วงระยะเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชาและการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา
- H₈: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ขึ้นกับระดับการศึกษา
- H₉: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ ขึ้นกับระดับการศึกษา
- H₁₀: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวเอง ขึ้นกับระดับการศึกษา
- H₁₁: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ขึ้นกับอายุงาน
- H₁₂: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้นขึ้นกับอายุงาน
- H₁₃: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีการใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่างแอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter (PM5.3) ขึ้นกับอายุงาน

H₁₄: บุคลากรสายสนับสนุนที่มีการใช้ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้เห็น หรือ ดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของตนเอง ขึ้นกับเพศ (Gender)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทราบระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุนเกี่ยวกับความเป็น ส่วนตัวและการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

1.7.2 ได้มุมมองความเป็นส่วนตัวของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิตผ่าน สื่อสังคมและกลไกปกป้อง

1.7.3 ได้แนวทางที่เหมาะสมในการใช้ระบบสื่อสังคมในบริบทการสื่อสารงานใน มหาวิทยาลัยรังสิต

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

ทัศนคติ มุมมองมิติตามความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของบุคลากร สายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต

สื่อสังคม ช่องทางที่เพื่อนร่วมงานในมหาวิทยาลัยรังสิตใช้อุปกรณ์ดิจิทัลเชื่อมต่อ เข้ากับแอปพลิเคชันสื่อสังคม

ความเป็นส่วนตัว สิทธิของบุคคลที่ประกอบไปด้วยสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคลากรมหาวิทยาลัยรังสิต

การละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัว การที่เพื่อนร่วมงานใช้เสรีภาพของตนมาก เกินไป หรือใช้สิทธิของตนเกินขอบเขต มหาวิทยาลัยรังสิต

การป้องกันความเป็นส่วนตัว การที่มีให้เพื่อนร่วมงาน ก้าวถ่วงสิทธิความเป็น ส่วนตัวเกินขอบเขต มหาวิทยาลัยรังสิต

กลไกปกป้อง การใช้กลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคมอย่าง ดีที่สุดเท่าที่สามารถทำได้

แนวทางที่เหมาะสมในการใช้ระบบสื่อสารสังคมในบริบทการสื่อสาร การที่เพื่อนร่วมงานได้รับการใช้ระบบสื่อสารสังคมในบริบทการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์ ตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยรังสิต

บุคลากรสายสนับสนุน บุคลากรที่ทำหน้าที่สนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งเกี่ยวกับการบริหาร บริการ และธุรการ หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต

1.9 แผนการวิจัย

ตารางที่ 1.1 ตารางแผนการวิจัย

ขั้นตอน	กิจกรรมวิจัย	แผนการดำเนินงาน							
		ก.ค.-ส.ค.60	ก.ย.-ต.ค. 60	พ.ย.-ธ.ค.60	ม.ค.-ก.พ.61	มี.ค.-เม.ย.61	พ.ค.-มิ.ย.61	ก.ค.-ส.ค.61	ก.ย.-ต.ค.61
		เดือน 1	เดือน 2	เดือน 3	เดือน 4	เดือน 5	เดือน 6	เดือน 7	เดือน 8
1	ทบทวนวรรณกรรม รวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ และศึกษา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง								
2	กำหนดปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์ ขอบเขต กรอบการวิจัย								
3	การคัดเลือกประชากรและ กลุ่มตัวอย่าง								
4	สร้างแบบสอบถาม เพื่อให้ เป็นเครื่องมือในการวิจัย								
5	สอบปกป้องโครงร่าง วิทยานิพนธ์								

ตารางที่ 1.2 ตารางแผนการวิจัย (ต่อ)

ขั้นตอน	กิจกรรมวิจัย	แผนการดำเนินงาน							
		ก.ค.-ส.ค.60 เดือน 1	ก.ย.-ต.ค. 60 เดือน 2	พ.ย.-ธ.ค.60 เดือน 3	ม.ค.-ก.พ.61 เดือน 4	มี.ค.-เม.ย.61 เดือน 5	พ.ค.-มิ.ย.61 เดือน 6	ก.ค.-ส.ค.61 เดือน 7	ก.ย.-ต.ค.61 เดือน 8
6	เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม								
7	ประมวลผลข้อมูลภาคสนาม ด้วยวิธีทางสถิติ								
8	เขียนรายงานผลการวิจัย สรุป อภิปราย และ ข้อเสนอแนะ								
9	เขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ ในวารสาร								
10	สอบปกป้องวิทยานิพนธ์								

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้ปริทัศน์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจำแนกเป็น 5 ตอน ดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อสังคม

2.1.1 ความหมายของสื่อสังคม

2.1.2 ข้อดีของสื่อสังคม

2.1.3 ความแตกต่างระหว่างสื่อสังคมกับสื่ออื่น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคม

2.2.1 นิยาม “ความเป็นส่วนตัว”

2.2.2 ทฤษฎีความเป็นส่วนตัว

2.2.3 การละเมิดความเป็นส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคม

2.2.4 พฤติกรรมการละเมิดความเป็นส่วนตัวในสื่อสังคม

2.2.5 แนวทางการใช้สื่อสังคมโดยปราศจากการละเมิดความเป็นส่วนตัว

2.3 สถานการณ์การละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

2.3.1 สถานการณ์การละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมในต่างประเทศ

2.3.2 สถานการณ์การละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมในประเทศ

2.4 การขโมยความผิดและบทกำหนดโทษการละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น

2.4.1 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดความเป็นส่วนตัว

2.4.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

2.4.3 สิทธิความเป็นส่วนตัวตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

2.5 ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

ทั้ง 5 ตอน มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อสังคม

2.1.1 ความหมายของสื่อสังคม

Merriam-Webster (2019) อธิบายความหมายของ Social Media หรือ สื่อสังคมว่า หมายถึง รูปแบบของการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ตัวอย่างเช่น เว็บไซต์สำหรับเครือข่ายสังคม และ Microblogging ซึ่งเป็นบล็อกแสดงหัวข้อและความคิดเห็นสั้นๆ กระชับริดกุ่ม สู่เว็บไซต์ เรียกว่าการอัปเดต (หรืออาจเรียกว่า tweet) ซึ่งสื่อสังคมนี้เป็นสิ่งที่ผู้ใช้ได้สร้างชุมชนออนไลน์ เพื่อแบ่งปันข้อมูล ความคิด ข้อความส่วนตัว และเนื้อหาอื่นๆ (เช่น วิดีทัศน์) เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับคำนิยามของราชบัณฑิตยสถาน (2554) ที่ได้ให้ความหมายของคำว่า “สื่อสังคม หรือ Social Media” ว่า หมายถึง “สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสื่อกลางที่ให้คุณค่าแก่ทุกคนที่มีส่วนร่วม สร้าง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่างๆ ผ่านอินเทอร์เน็ตได้ สื่อเหล่านี้เป็นของบริษัทต่างๆ ให้บริการผ่านเว็บไซต์ของตน” นอกจากนี้ นักวิชาการอื่น อาทิ Hudson (2018) อธิบายว่าสื่อสังคมคือเว็บไซต์และแอปพลิเคชันที่ออกแบบมาเพื่อให้ผู้คนสามารถแบ่งปันเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และตามเวลาจริง หลายคนกำหนดสื่อสังคมเป็นแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนหรือแท็บเล็ต และอรวรรณ วงศ์แก้วโพธิ์ทอง (2553) อธิบายความหมายไปในทิศทางเดียวกัน คือ สื่อสังคมเป็นเว็บแอปพลิเคชัน ใช้ประโยชน์ในการแบ่งปันเนื้อหาระหว่างผู้ใช้ทั้งในรูปแบบ บทความ ประสิทธิภาพ ภาพ วิดีทัศน์ ดนตรี การสนทนา (Chat) ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตแบบตอบสนองในเวลารวดเร็ว

จากความหมายที่หลากหลายข้างต้น อาจสรุปได้ว่า สื่อสังคม เป็นเครื่องมือในการสื่อสารดิจิทัล ใช้ประโยชน์ในการแบ่งปันข้อมูล-สารสนเทศทุกรูปแบบระหว่างบุคคล ชุมชน และสังคม จึงเป็นสื่อที่มีอิทธิพลรอบด้าน ทั้งในมิติครอบครัว การศึกษา การสาธารณสุข ธุรกิจ วัฒนธรรมศาสนา และการเมืองการปกครอง มีข้อดีและข้อเสีย ดังนั้นการใช้สื่อสังคมจึงจำเป็นต้องอยู่ในกรอบกฎหมาย

2.1.2 ข้อดีของสื่อสังคม

สื่อสังคมมีข้อดีหลายประการ ได้แก่ (Ahmad, 2016)

1) การเชื่อมต่อ สื่อสังคมทำให้บุคคลสามารถเชื่อมต่อซึ่งกันและกันได้ทุกที่ทุกเวลา โดยไม่มีพรมแดนของศาสนา มาขวางกั้น ความสง่างามของสื่อสังคมคือทำให้บุคคลสามารถเชื่อมต่อกันและกันเพื่อเรียนรู้และแบ่งปันความคิด

2) การศึกษา สื่อสังคมอำนวยความสะดวกอย่างมากต่อนักเรียนและครู ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญและมีอาชีพ ทั้งครูและผู้เรียนสามารถติดตามผู้ทรงคุณวุฒิและหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางท่านใดก็ได้เพื่อเรียนรู้ และเสริมความรู้เกี่ยวกับสาขาต่างๆ โดยไม่มีอุปสรรคด้านสถานที่และพื้นฐานการศึกษาที่แตกต่างกัน อีกทั้งสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

3) ความช่วยเหลือ สื่อสังคมเป็นช่องทางที่บุคคลสามารถแบ่งปันปัญหาของตนเองกับชุมชนเพื่อขอรับความช่วยเหลือหรือคำแนะนำในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งการได้รับการช่วยเหลือทางการเงิน

4) ข้อมูลและการอัปเดต สื่อสังคมเปิดโอกาสให้บุคคลอัปเดตตัวตนจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นล่าสุดจากทั่วโลก ทำให้ได้รับข้อเท็จจริงและข้อมูลที่แท้จริงโดยปราศจากมายาคติและอคติที่นำเสนอผ่านโทรทัศน์และสื่อสิ่งพิมพ์

5) การโปรโมชัน ไม่ว่าจะมียุทธกิจแบบออฟไลน์หรือออนไลน์ สามารถประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มเป้าหมายได้ทั่วโลก ซึ่งทำให้ธุรกิจมีกำไร ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เกิดจากการโฆษณาและส่งเสริมการขาย สามารถลดค่าใช้จ่ายลงได้ เป็นการนำสื่อสังคมมาใช้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อเชื่อมต่อกับผู้ชมได้อย่างเหมาะสม

6) การสมัครแห่งเหตุ สื่อสังคมสามารถใช้สำหรับอันสมควรแห่งเหตุ อาทิ เพื่อส่งเสริมองค์กร พัฒนากิจกรรมสวัสดิการสังคม บุคคลสามารถใช้สื่อสังคมสำหรับการบริจาคเพื่อผู้ยากไร้ ซึ่งก็เป็นวิธีที่รวดเร็วในการช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้น

7) การรับรู้ สื่อสังคมสร้างการรับรู้และสร้างสรรค์ เป็นสื่อสังคมที่ช่วยให้บุคคลค้นพบสิ่งใหม่ ๆ และนวัตกรรมที่สามารถปรับตัวในการใช้ชีวิตส่วนตัว อาทิ เกษตรกร ครู นักเรียน นักกฎหมาย ก็สามารถได้รับประโยชน์จากสื่อสังคม และปัจจัยในการรับรู้

8) การช่วยให้รัฐบาลและหน่วยงานต่อสู้กับอาชญากรรม เป็นหนึ่งในข้อดีของสื่อสังคมที่ช่วยรัฐบาลและหน่วยงานด้านความปลอดภัยในการสอดส่อง และจับอาชญากร เพื่อต่อสู้กับอาชญากรรม

9) การปรับปรุงชื่อเสียงทางธุรกิจ สามารถปรับปรุงยอดขายและชื่อเสียงทางธุรกิจ ความคิดเห็นเชิงบวกและการแบ่งปันเกี่ยวกับ บริษัท สามารถช่วยให้มียอดขาย มีบุคคลที่จะแบ่งปันความต้องการบนสื่อสังคม อาจส่งผลกระทบเชิงบวกเมื่อมีการแบ่งปันการสนทนาที่ดี

10) การช่วยในการสร้างชุมชน เนื่องจากบนโลกของเรามีศาสนาและความเชื่อแตกต่างกัน สื่อสังคมสามารถช่วยในการสร้างและการมีส่วนร่วมในชุมชน ศาสนา และเชื่อว่าการสนทนาและเรียนรู้ เช่นเดียวกันบุคคลในชุมชนต่าง ๆ ก็สามารถเชื่อมต่อเพื่อการสนทนาและแบ่งปันเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น คนรักเกมสามารถเข้าร่วมชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเกม คนรักรถสามารถเข้าร่วมชุมชนที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์ ฯลฯ

นอกจากนี้ สื่อสังคมยังมีข้อดีต่อการโฆษณา ดังที่ Jolly (2019) อธิบายไว้ว่า การโฆษณาทางสื่อสังคม มีอัตราส่วนผลตอบแทนจากการลงทุนโฆษณาค่อนข้างเห็นผลเร็ว ด้วยการ ใช้พื้นที่บน Search Engine ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Search Engine Optimization) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้นหาสิ่งที่ต้องการผ่านแอปพลิเคชัน Google และยังอาศัยช่องทางต่างๆ ของสื่อสังคมเพื่อการโฆษณา อาทิ Facebook, LinkedIn, Google+, ไมโครบล็อก (Twitter, Tumblr) การแชร์รูปภาพ (Instagram, Snapchat, Pinterest) การแชร์วิดีโอ (YouTube, Facebook Live, Periscope, Vimeo)

นอกจากนี้ Ahmad (2016) ยังได้ชี้ให้เห็นข้อเสียของสื่อสังคม 10 ประการ ดังนี้

1) การกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ตามรายงาน เด็กส่วนใหญ่กลายเป็นเหยื่อของการถูกกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต สาเหตุมาจากบุคคลสามารถสร้างบัญชีปลอม โดยไม่ได้มีการติดตาม จึงเป็นเรื่องง่ายสำหรับบุคคลที่จะกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต อาทิ ข้อความข่มขู่และข่าวลือที่ส่งไปยังสถานที่ต่าง ๆ เพื่อสร้างความโกลาหลในสังคม

2) การแฮ็คข้อมูล ข้อมูลส่วนตัวและความเป็นส่วนตัวสามารถแฮ็คและแชร์บนสื่อสังคมได้โดยง่าย สามารถสร้างความสูญเสียทางการเงิน และความสูญเสียความส่วนตัว การขโมยข้อมูลประจำตัวเป็นปัญหาที่ทำให้เกิดความเสียหายทางการเงิน โดยการแฮ็คบัญชีส่วนตัว บัญชี ทวิตเตอร์ และเฟสบุ๊ก ซึ่งการถูกแฮ็คบัญชีส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นส่วนตัว การเก็บข้อมูลส่วนตัวและบัญชีของตนจึงมีความสำคัญ

3) การเสพติด หากการเสพติดของสื่อสังคมนั้นมากเกินไป ก็สามารถรบกวนการใช้ชีวิตความส่วนตัวได้เช่นกัน ส่วนมากวัยรุ่นได้รับผลกระทบมากที่สุด และในที่สุดก็ถูกตัดขาดจากสังคม เนื่องจากเสียเวลาส่วนตัวไปกับการใช้สื่อสังคม การนำเวลามาใช้ให้เกิดประโยชน์ การใช้ชีวิตความส่วนตัวก็จะดี และมีประสิทธิผล

4) การฉ้อโกงและการหลอกลวง มีตัวอย่างมากมายที่บุคคลได้ทำการหลอกลวงและกระทำการหลอกลวงผ่านสื่อสังคม

5) ปัญหาด้านความปลอดภัย หน่วยงานด้านความปลอดภัย สามารถเข้าถึงบัญชีส่วนบุคคลของบุคคล ซึ่งทำให้ความเป็นส่วนตัวถูกรบกวน ซึ่งตัวเราเองก็ไม่ทราบเลยว่า เมื่อตัวเองถูกเจ้าหน้าที่สืบสวนเข้าเยี่ยมชมเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่ตัวเองได้สนทนาโดยไม่ตั้งใจ หรือไม่รู้ว่าถูกรบกวนผ่านทางอินเทอร์เน็ต

6) ชื่อเสียง สื่อสังคมสามารถทำลายชื่อเสียงของใครบางคนได้โดยง่าย โดยสร้างเรื่องเท็จและแพร่กระจายไปทั่วสื่อสังคม ธุรกิจ ในขณะที่เดียวกันก็อาจประสบกับความสูญเสียอันเนื่องมาจากชื่อเสียงในเชิงลบ

7) ปัญหาการโกงและความสัมพันธ์ บุคคลส่วนใหญ่ใช้แพลตฟอร์มสื่อสังคม เพื่อเสนอในการแต่งงานกัน อย่างไรก็ตามหลังจากเวลาผ่านไปดูเหมือนเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาด ในขณะที่เดียวกันคู่รักต่างก็ไม่เชื่อสัจต่อกัน โดยแสดงความรู้สึกที่ไม่จริงใจ และการเป็นนำข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

8) ปัญหาสุขภาพ การใช้งานสื่อสังคมมากเกินไปอาจส่งผลเสียต่อสุขภาพ เนื่องจากการออกกำลังกายเป็นกุญแจสำคัญในการลดน้ำหนัก บุคคลส่วนใหญ่มักเกียจคร้านอันเนื่องจากการใช้สื่อสังคมมากเกินไป จึงส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน

9) สื่อสังคมทำให้เกิดความสูญเสีย การใช้สื่อสังคมทำให้เกิดความสูญเสีย อย่างที่มีการแชร์บนอินเทอร์เน็ต อาทิเช่น วัยรุ่นอายุ 14 ปีจากมูมไบกำลังทำ stunts บนทางรถไฟที่กำลังวิ่ง ซึ่งทำให้เขาเกิดอุบัติเหตุเสียชีวิต อันเนื่องมาจากการแสดงผาดโผนดังกล่าว

10) ยาเสพติดและแอลกอฮอล์ ซึ่งหนึ่งในข้อเสียของสื่อสังคม คือบุคคลเริ่มติดตามบุคคลอื่น ๆ ที่ร่ำรวย หรือการติดยาเสพติด โดยมีการแบ่งปันมุมมองและวิดีโอบนเว็บ ซึ่งในที่สุดก็เป็นแรงบันดาลใจให้บุคคลอื่นปฏิบัติตาม อาทิ การติดยา และการดื่มแอลกอฮอล์

2.1.3 ความแตกต่างระหว่างสื่อสังคมกับสื่ออื่น

ความแตกต่างระหว่างสื่อสังคมกับสื่ออื่นอยู่ที่สื่อสังคมเป็นสื่อเชื่อมโยงผู้ใช้เข้าด้วยกันแบบปฏิสัมพันธ์ตามเวลาจริง มีการใช้อย่างแพร่หลาย และมีอิทธิพลต่อการดำเนินการทางธุรกิจและการตลาด รวมทั้งการศึกษา การเมือง และวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นเชิงประจักษ์ถึงอิทธิพลของสื่อดังกล่าว สื่อสังคมจึงได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ สามารถใช้สื่อสังคมบนเครือข่ายของอินเทอร์เน็ต และได้นำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในหลายๆ ด้าน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร และถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ให้กับบุคคลอื่นๆ ได้รับรู้อย่างรวดเร็ว และฝึกการปฏิบัติทักษะด้านต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อการพัฒนา และตอบสนองการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคม

2.2.1 นิยาม “ความเป็นส่วนตัว”

มีการระบุสิทธิในความเป็นส่วนตัว ไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ไว้ใน มาตรา 32 ที่ระบุไม่ให้นำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ใดๆ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์

สาธารณะ และ มาตรา 34 ที่ว่าทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น พูด เขียน พิมพ์ โฆษณา และสื่อความหมาย แต่ในขณะที่เดียวกันต้องไม่ไปละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น (เพิ่มสาระจาก พรบ.ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562) ซึ่งสอดคล้องตามสาระจาก พระราชบัญญัติ ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในมาตรา 19 ที่ระบุไว้ว่าผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะทำการเก็บ และรวบรวมใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลมิได้ โดยเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้รับความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น และ มาตราที่ 24 ที่ได้ระบุไว้ว่าห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จะเห็นได้ว่าความเป็นบุคคลที่ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (2015) ให้ความหมายของสิทธิในความเป็นส่วนตัว (Right of Privacy) ว่า หมายถึง สิทธิของบุคคลตามหลักขั้นพื้นฐานของกฎหมายที่จะอยู่ตามลำพังโดยปราศจากการรบกวน หรือสอดแทรกจากผู้อื่นที่ทำให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญใจ เสียหาย อับอาย หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

วิโรจน์ ชัยมูล และสุพรรณษา ยวงทอง (2552, น.251) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความเป็นส่วนตัวไว้ว่า ความเป็นส่วนตัว หมายถึง สิทธิส่วนตัวของบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรที่จะคงไว้ซึ่งสารสนเทศที่มีอยู่นั้น เพื่อตัดสินใจว่าสารสนเทศดังกล่าวสามารถเปิดเผยหรือยินยอมให้ผู้อื่นนำไปใช้ประโยชน์ต่อหรือเผยแพร่ได้หรือไม่ หากมีการนำไปใช้จะมีการจัดการกับสิทธิดังกล่าวอย่างไร

เพราะแม้ว่าบุคคลสาธารณะจะเป็นบุคคลที่สังคมให้ความสนใจและสามารถที่จะวิพากษ์วิจารณ์ได้ แต่จะต้องไม่ลืมว่า ในความเป็นบุคคลสาธารณะนั้น เขายังมีอีกสถานะหนึ่งคือ “ความเป็นบุคคล” ไม่ต่างจากคนทั่วไป ที่ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

สรุปได้ว่า ความเป็นส่วนตัว หมายถึง สิทธิส่วนตัวของแต่ละบุคคล ฟังมีในร่างกาย ในที่อยู่อาศัย ความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง โดยปราศจากการบุกรุก รบกวน ฝ่าฝืน สกปรก หรือทำอันตรายใดๆ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อตัวบุคคลโดยไม่มีเหตุผลอันควร

2.2.2 ทฤษฎีความเป็นส่วนตัว

ความเป็นส่วนตัว โดยใช้เทคโนโลยีสิทธิตามธรรมชาติ และมักตอบสนองต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารใหม่ ความเป็นส่วนตัว คือ สิทธิที่จะถูกปล่อยให้อยู่ตามลำพัง มุ่งเน้นไปที่การปกป้องบุคคล และเป็นการตอบสนองต่อการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การถ่ายภาพ และการสื่อสารมวลชน

ความเป็นส่วนตัว เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ที่สังคมยุคใหม่เกือบทุกประเทศให้ความสำคัญมาก ดังจะเห็นได้จากการรับรองหลักการดังกล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญ หรือแม้บางประเทศจะไม่ได้บัญญัติรับรองไว้โดยตรงในรัฐธรรมนูญ แต่ก็ได้ตราบทบัญญัติรับรองไว้ในกฎหมายเฉพาะ (ทิพาพร นะมาตร์, 2551)

ความเป็นส่วนตัว ในบรรดาสิทธิที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนทั้งหมด ความเป็นส่วนตัว นับเป็น ขสสิทธิลักษณะหนึ่งที่ยากที่สุดในการบัญญัติความหมาย เพราะต้องพิจารณาเนื้อหา สภาพสังคม วัฒนธรรม และพฤติการณ์แวดล้อมประกอบด้วย ในบางประเทศแนวคิดของความเป็นส่วนตัว ได้รวมถึงการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นการตีความคำว่า ความเป็นส่วนตัว ในด้านการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล อย่างไรก็ตาม คำว่า ความเป็นส่วนตัว เป็นคำที่มีความหมายกว้าง และครอบคลุมถึงสิทธิต่างๆ หลายประการ อาทิ ความเป็นส่วนตัวเกี่ยวกับข้อมูล/สารสนเทศ เป็นการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยการวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมและการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคล ความเป็นส่วนตัวในชีวิตร่างกาย เป็นการให้ความคุ้มครองในชีวิตร่างกายของบุคคลในทางกายภาพที่จะไม่ถูกดำเนินการใดๆ อันละเมิดความเป็นส่วนตัว อาทิ การทดลองทางพันธุกรรม การทดลองยา เป็นต้น ความเป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสาร เป็นการให้ความคุ้มครองในความปลอดภัย และความเป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสารทางจดหมาย โทรศัพท์ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการติดต่อสื่อสารอื่นใด ที่ผู้อื่นจะล่วงรู้มิได้ และความเป็นส่วนตัวในเคหสถาน (Territorial Privacy) เป็นการกำหนดขอบเขตหรือข้อจำกัดที่บุคคลอื่นจะบุกรุกเข้าไปในสถานที่ส่วนตัวมิได้ ทั้งนี้ รวมทั้งการติดกล้องวิดีโอ และการตรวจสอบรหัสประจำตัวบุคคล (ID checks)

2.2.3 การละเมิดความเป็นส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคม

การให้ความคุ้มครองความเป็นส่วนตัว การกระตุ้นความคุ้มครองความเป็นส่วนตัว ในหลายประเทศส่วนใหญ่มีการบัญญัติกฎหมายโดยเป็นกฎหมายที่วางหลักการทั่วไปครอบคลุม การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลทั้งของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และมีหน่วยงานกลางดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งรวมทั้งการที่ ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม

อาจกำหนดหลักเกณฑ์ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลขึ้นเพื่อใช้บังคับกันเอง และมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ ดูแลให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์

การบัญญัติเป็นกฎหมายคุ้มครองแต่ละเรื่องไว้โดยเฉพาะ เป็นวิธีการนี้เป็นวิธีการที่บางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ดำเนินอยู่ คือ การหลีกเลี่ยงการบัญญัติกฎหมายที่เป็นการวางหลักการทั่วไป แต่มีกฎหมายคุ้มครองแต่ละเรื่องไว้เป็นการเฉพาะ เช่น การเก็บบันทึกข้อมูลการเช่า-ยืมวิดีโอ หรือข้อมูลทางการเงิน ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายในรูปแบบนี้ต้องอาศัยกลไกหลายประการร่วมกัน นอกจากนี้อุปสรรคที่สำคัญสำหรับการบัญญัติกฎหมายในรูปแบบนี้ คือต้องมีการบัญญัติกฎหมายใหม่ เพื่อรองรับให้ทันกับเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งเป็นเรื่องยากและไม่มีหน่วยงานที่ดูแลชัดเจน (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2015)

การกระตุ้นความสำคัญคุ้มครองความเป็นส่วนตัว การนำเทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลต่างๆ มาใช้เพิ่มขึ้น ทั้งเพื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเพื่อสนับสนุนการดำเนินธุรกิจ ให้สอดคล้องกับการเกิดขึ้นของนโยบายดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Digital Economy) ของประเทศไทยเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อความเป็นส่วนตัวและแนวทางการคุ้มครองและป้องกันความเป็นส่วนตัว ก็ยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น จึงเป็นการกระตุ้นให้ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว และหาแนวทางที่เหมาะสมให้การคุ้มครองครอบคลุม และสอดคล้องกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยจากไซเบอร์

จากผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทำให้หลายประเทศทั่วโลกเกิดแนวความคิดในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างจริงจัง เพื่อรองรับกระแสการพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งการให้ความคุ้มครองนั้นอาจมีรูปแบบแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ โดยอาจใช้วิธีการออกกฎหมาย หรือวิธีการอื่น ๆ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลหรือนำข้อมูลส่วนบุคคล ไปใช้ในทางมิชอบ

สุรเกียรติ์ เสถียรไทย (2558) ด้วยปริมาณของอุปกรณ์ดิจิทัลและแอปพลิเคชันรูปแบบใหม่ที่เพิ่มมากขึ้น จำนวนข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data) ที่มีการเรียกร้องให้ป้อนเข้าระบบก็ยังมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสามารถนำไปสู่ปัญหาเรื่อง Privacy ได้ง่ายดายนี้นั้นคือ เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดปัญหาดังกล่าว ซอฟต์แวร์และบริการจำนวนมากได้มีการสร้างขึ้นเพื่อปิดบังตัวตน (Anonymity) ในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้ได้ถูกอาชญากรไซเบอร์นำมาใช้เพื่ออำพรางตัวเองด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น สิ่งที่เป็น

ความท้าทายอย่างที่สุดในเวลาอันสั้นคือ เราจะสร้างสมดุลของการรักษาความเป็นส่วนตัว และการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ไปพร้อมกันได้ได้อย่างไร

สำหรับพัฒนาการกฎหมายของประเทศไทยในการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวนั้น แม้ว่าจะยังไม่มีกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเพื่อดูแลในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างชัดเจน แต่การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของไทยสามารถทำได้ผ่านการกำหนดของกฎหมายอีกหลายฉบับที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม ถึงเวลาที่ประเทศไทยต้องผลักดันกฎหมายกลางในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลอย่างสมบูรณ์

ปัจจุบัน ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอยู่ในร่างกฎหมาย “ชุดเศรษฐกิจดิจิทัล” ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการไปแล้ว ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและแก้ไขโดยคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว และกำลังอยู่ในขั้นตอนเพื่อเตรียมส่งเข้าคณะรัฐมนตรีเพื่อการพิจารณาก่อนเสนอเข้าสภานิติบัญญัติแห่งชาติในลำดับต่อไป

นอกเหนือจากประเด็นของการตระหนักรู้ถึงความสำคัญและการให้ความสำคัญคุ้มครองความเป็นส่วนตัวแล้ว ยังได้มีเวทีเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญระดับนานาชาติ เกี่ยวกับการมาถึงของอินเทอร์เน็ตในทุกสรรพสิ่ง หรือ IoT (Internet of Things) ผลกระทบต่อความเป็นส่วนตัว กรอบการทำงานที่ควรพัฒนาเพื่อการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว ข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงการให้ความสำคัญระหว่างการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว และการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ในแต่ละประเทศ ภายใต้หัวข้อ Privacy Challenges in Thailand (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2015)

กลุ่มประเทศในทวีปยุโรปให้ความสำคัญต่อความเป็นส่วนตัวใน 2 ส่วน คือ การให้ความเคารพและคุ้มครองต่อสิทธิในด้านความเป็นส่วนตัวของครอบครัว และการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวในแง่ของข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data) และข้อมูลส่วนตัวที่เป็นสารสนเทศ (Personal Information) ในยุโรป ความเป็นส่วนตัวถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ (Priority) แม้ในเวลาที่ถูกโจมตีอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปารีส (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2015)

สำหรับการเกิดขึ้นของ IOT การเชื่อมโยงของอุปกรณ์รูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนการใช้งานสมาร์ทโฟนล้วนเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาทั้งด้านการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว และการ

รักษาความมั่นคงปลอดภัย โดยยังไม่มีมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวตราบเท่าที่ผู้ผลิตยังไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยมาเป็นอันดับแรก เพราะอุปกรณ์ต่าง ๆ ล้วนได้รับการพัฒนาและสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร การทำธุรกิจ แต่ไม่ใช่เพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัย และเป็นที่น่าอนว่า ในอนาคต ปัญหาและการโต้เถียงเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการรักษาความมั่นคงปลอดภัยจะยิ่งเพิ่มมากขึ้น

สตูณี อาชวานันทกุล (2558) เพื่อรับประกันความเป็นส่วนตัว เราต้องการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ในการตรวจสอบว่า ผู้ให้บริการได้บริการเราด้วยเทคโนโลยีมาตรฐานในการให้ความคุ้มครองความเป็นส่วนตัวหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ปัญหาของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยบนไซเบอร์เกิดขึ้นเมื่อมีความพยายามที่จะสร้างนิยามใหม่ หรือขยายขอบเขตของคำว่า Cybersecurity ให้หมายถึง National Security หรือการรักษาความมั่นคงระดับประเทศ

2.2.4 พฤติกรรมการละเมิดความเป็นส่วนตัวในสื่อสังคม

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล แม้ว่าการเก็บรวบรวมการใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะเกิดขึ้นมานานโดยผ่านระบบธรรมดาด้วยการจัดการด้วยมือของมนุษย์ ซึ่งปัญหาการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวในข้อมูลส่วนบุคคลอาจไม่รุนแรงมากนัก เมื่อเทียบกับปัญหา ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ เนื่องด้วยพัฒนาการที่ก้าวหน้าของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเครือข่าย ประกอบกับราคาของชิ้นส่วนอุปกรณ์ที่ลดต่ำลง ซึ่งส่งผลให้มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้และให้บริการเพิ่มมากขึ้น

เหตุผลและปัจจัยสำคัญที่ทำให้ข้อมูลต่าง ๆ ถูกทำให้อยู่ในรูปดิจิทัลมากขึ้น มีดังต่อไปนี้ (Yanyameen, 2017)

1) การสร้าง ส่ง หรือเก็บข้อมูลสามารถทำได้ง่าย และสะดวกกว่าการทำให้อยู่ในรูปแบบปกติ

(2) การเก็บข้อมูลในรูปของอิเล็กทรอนิกส์ทำให้เกิดการลดต้นทุนทางธุรกิจในการสร้าง ส่ง หรือเก็บข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเกิดการพัฒนาการของเทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

(3) เมื่อสังคมก้าวเข้าสู่ยุคสังคมสารสนเทศทำให้ข้อมูลที่อยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มีมูลค่าในตัวเอง สามารถซื้อขายได้ หรือทำธุรกรรมใดๆ ได้

(4) คุณสมบัติของระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายที่เอื้ออำนวยให้เกิดการใช้มากขึ้น เช่น ความสามารถในการสำรองข้อมูลของบางโปรแกรม เพื่อป้องกันกรณีข้อมูลสูญหายหรือถูกทำลายด้วยศกยภาพต่างๆ ดังที่กล่าวมาทำให้เกิดการนำคอมพิวเตอร์มาใช้งานมากขึ้น

การที่มีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อก่อให้เกิดการรับรองสิทธิ และให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอาจถูกประมวลผลเปิดเผย หรือเผยแพร่ถึงบุคคล จำนวนมากได้ ในระยะเวลาอันรวดเร็ว โดยอาศัยพัฒนาการทางเทคโนโลยี จนอาจก่อให้เกิดการ นำข้อมูลนั้นไปใช้ในทางมิชอบ อันเป็นการละเมิดต่อเจ้าของข้อมูล ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงดุลยภาพ ระหว่างสิทธิขั้นพื้นฐานในความเป็นส่วนตัว เสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร และความมั่นคงของรัฐ

ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีแนวโน้มเกิด การละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล และสิทธิความเป็นส่วนตัวมีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการนำ ข้อมูลส่วนบุคคลไปแสวงหาประโยชน์ หรือเปิดเผยโดยมิชอบ หรือโดยไม่ได้รับความยินยอมจาก เจ้าของข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการค้า หรือเพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ใน การกระทำความผิดต่าง ๆ อาทิ การฉ้อโกง การหมิ่นประมาทฯ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ ย่อมส่งผล กระทบต่อความเชื่อมั่นในการพัฒนาดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคมตามนโยบายของรัฐบาล ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องเร่งผลักดันให้มีกฎหมายว่า ด้วยการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลของประเทศ เพื่อสร้างกลไกการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่เป็นมาตรฐาน เดียวกัน และสอดคล้องกับมาตรฐานที่เป็นสากล โดยไม่สร้างภาระหน้าที่แก่ผู้เกี่ยวข้องจน กลายเป็นข้อจำกัด หรืออุปสรรคในการประกอบธุรกิจการค้า หรือการให้บริการของภาคส่วน ต่าง ๆ จนเกินสมควร เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.5 แนวทางการใช้สื่อสังคมโดยปราศจากการละเมิดความเป็นส่วนตัว

การป้องกันตนเองบนเครือข่ายสังคม

Siciliano (2014) การที่มีการใช้โทรศัพท์มือถือมากขึ้นกว่าเดิมก็เป็นเรื่องง่ายสำหรับ พวกเราที่จะแบ่งปันการดำเนินชีวิตของเราในโลกนี้ และใช้เครือข่ายทางสังคมทั้งหมดเกี่ยวกับการ เป็นอยู่ การติดต่อกับเพื่อนและครอบครัว และการแบ่งปันเหตุการณ์ในชีวิต แต่บางครั้ง อาจจะง่ายเกินไปที่จะใช้ข้อมูลร่วมกัน

การโพสต์ข้อความ สามารถทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลถูกเผยแพร่ไปมาก และเป็นการ เปิดเผยตัวตนสู่การถูกโจรกรรมข้อมูลส่วนตัว นั่นคือเหตุผลที่เป็นสิ่งสำคัญที่ควรทราบวิธีการ ป้องกันตัวเองเมื่อใช้เว็บไซต์ โดยมีเคล็ดลับในการป้องกันตัวเองบนสังคมเครือข่ายได้ ดังนี้ Siciliano (2014)

1) การจดจำของอินเทอร์เน็ต เมื่อใส่ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่นั้นเข้าไป สถานที่นั้นๆ ก็ ยังคงอยู่ แม้ว่ามีการลบบัญชีแล้ว การคัดลอกข้อความ หรือรูปภาพออกจากอินเทอร์เน็ต

2) การรับเลือกเพื่อน รู้หรือไม่ว่า โปรไฟล์ของพวกเขาจะเป็นจริง หรือไม่จริง เพื่อนเท่านั้นที่คุณรู้จักของความเป็นจริง ควรระมัดระวัง

3) หากคลิกที่ลิงค์ แม้ว่าจะได้ข้อมูลจากเพื่อน การเจาะข้อมูลเครือข่ายสังคม มีแนวโน้มที่จะคลิกบางสิ่งบางอย่างจากเพื่อน ควรต้องระวังข้อเสนอด้วยคำว่า “ฟรี”

4) การตั้งค่าความเป็นส่วนตัว ตรวจสอบว่าเป็นการใช้ข้อมูลร่วมกันกับเพื่อนและครอบครัว และตรวจสอบเป็นประจำหากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ

5) ควรตระหนักถึงการข้อมูลที่ใช้ร่วมกันบนเครือข่ายสังคม อาจจะเชื่อมโยงไปยังบุคคลอื่น อาทิ ภาพที่โพสต์ทวีตเตอร์อาจโพสต์โดยอัตโนมัติไปยังโปรไฟล์เฟซบุ๊ก

6) ไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลส่วนบุคคลบนออนไลน์ และไม่เปิดเผยที่อยู่ บ้านหมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขประกันสังคม หรือข้อมูลส่วนตัวอื่นๆ

7) ปิดฟังก์ชันการติดตามในกล้องสมาร์ทโฟน หากวางแผนที่จะแบ่งปันภาพบนออนไลน์ ให้แน่ใจว่าได้ปิดการติดตามบนอุปกรณ์

8) ไม่เปิดใช้งานเข้าสู่ระบบอัตโนมัติ ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่ได้มีแอปพลิเคชันเข้าสู่โดยอัตโนมัติ เข้าสู่ระบบและรหัสผ่าน วิธีไม่อนุญาตให้ได้รับการเข้าถึงอุปกรณ์

9) การเปลี่ยนรหัสผ่านบ่อย เป็นการเลือกรหัสผ่านที่ยากต่อการคาดเดา อย่างน้อยแปดตัวอักษร อาจเป็นตัวอักษรกับตัวเลข สัญลักษณ์ และเปลี่ยนเป็นประจำ เพื่อให้แน่ใจว่าการใช้รหัสผ่านที่แตกต่างกันแต่ละบัญชี

10) การปิดบัญชีที่ไม่ได้ใช้ อาทิ อย่าเสี่ยงออกจากข้อมูลส่วนบุคคลในบัญชีเดิมเช่น หน้าสเปซที่ไม่ได้ใช้ในปีที่ผ่านมา หรือบนเว็บไซต์ออนไลน์ที่ไม่จำเป็นต้อง ปิดบัญชีที่ไม่ได้ใช้ และลบข้อมูลส่วนบุคคลมากที่สุด ซึ่งเป็นแนวทางการแก้ไขหรือการลดระดับปัญหา

2.3 สถานการณ์การละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

2.3.1 การละเมิดความเป็นส่วนตัวออนไลน์ในสังคมไทย

การละเมิดความเป็นส่วนตัวออนไลน์ในสังคมไทย ในเรื่องโทษและการควบคุมทางกฎหมายนั้นประเทศไทยยังไม่มี กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการเฉพาะ เมื่อเกิดเหตุขึ้นจึงต้องพิจารณาข้อมูลว่าเป็นประเภทใด มีกฎหมายใดที่เกี่ยวข้อง เช่น หากเป็นข้อมูลที่อยู่ในความดูแลของรัฐ สามารถใช้ พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หากเป็นการลงข้อความเท็จ หมิ่นประมาทหรือตัดต่อภาพลงอินเทอร์เน็ต สามารถใช้ พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มีหลายมาตราที่ได้รับรองสิทธิในความเป็นส่วนตัว แม้จะพิจารณากฎหมายที่มีบทบาทในเรื่องการ

ลงโทษผู้กระทำความผิดและคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลดังกล่าวแล้ว แต่ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่ชัดเจน การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยแต่ละองค์กรจะต้องจัดให้มีระบบรักษาข้อมูลที่มีประสิทธิภาพเพื่อไม่ให้มีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยไม่ได้รับอนุญาต และจะต้องไม่เก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลไว้เมื่อไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ หรือทางกฎหมายอีกต่อไป นอกจากนี้องค์กรจะต้องมีบุคคลอย่างน้อยหนึ่งคนทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูล (Data Protection Officer) เพื่อดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำหรับตัวบุคคลนั้นยังมีสิทธิเข้าถึงและแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้มีการเก็บรวบรวมไปอีกด้วย ซึ่งในอนาคตประเทศไทยน่าที่จะมีร่างกฎหมายดังกล่าว

สิทธิมนุษยชนกับโลกออนไลน์

การถ่ายภาพและคลิปของเด็กเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์เป็นจำนวนมาก หลายคนอาจโพสต์หรือแชร์คลิปเด็กเพราะความน่ารัก น่าเอ็นดู แต่น้อยคนจะรู้ว่า การกระทำเหล่านี้กลับเป็นการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของเด็ก และเป็นการกระทำที่เข้าข่ายผิดกฎหมาย องค์กรปกป้องสิทธิเด็ก จึงได้มีการเรียกร้องสังคม การถ่าย การโพสต์ การแชร์ คลิปเด็กและผู้ถูกกระทำในโลกออนไลน์ว่า เข้าข่ายละเมิดสิทธิ สามารถฟ้องเอาผิดตามกฎหมายได้ ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมากับเด็กจะเป็นอย่างไร (TruePlookpanya, 2559)

2.4 การชี้มูลความผิดและบทกำหนดโทษการละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น

2.4.1 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2560

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 นั้น มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวในหลายมาตรา อาทิเช่น

มาตราที่ 4 ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่น อันมีลักษณะเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้รับสามารถบอกเลิกหรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับได้โดยง่าย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ชี้ให้เห็นว่า ผู้ใดก็ตามที่ส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่น อันมีลักษณะเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือ

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้รับสามารถบอกเลิก หรือแจ้งความประสงค์เพื่อ ปฏิเสธการตอบรับได้โดยง่าย ต้องระวางโทษ

มาตรา 5 ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึง โดยเฉพาะและมาตรการนั้น มิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไปไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ชี้ให้เห็นว่า ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการ เข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้น มิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ ปรับไปไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 6 ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้น เป็นการเฉพาะถ้านำมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบ ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหาย แก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไปไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ชี้ให้เห็นว่า ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้น เป็นการเฉพาะถ้านำมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบ ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหาย แก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไปไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 16 ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่ง ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัด ต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด โดยประการที่น่าจะทำให้ ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษ

ชี้ให้เห็นว่า บุคคลใดก็ตามนำข้อมูลของบุคคลอื่นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ที่บุคคล อื่นอาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจาก การสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด โดย ประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้อง ระวางโทษ

เพราะปัจจุบันคอมพิวเตอร์นั้นถือเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของเราโดยเข้ามา เกี่ยวข้องและมีบทบาทในหลาย ๆ ด้าน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใช้ข้อมูลสารสนเทศ ดังนั้นจึงมี ความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องศึกษาข้อมูลและทำความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ เพื่อให้ ทราบถึงกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการใช้งานคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ เพื่อ ป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดทางคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้ตั้งใจ ในที่นี้จะเป็นการสรุปประเด็น สำคัญที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้เป็นหลัก รายละเอียดศึกษาข้อมูลได้จากเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัล

เพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Mict, 2560) หรือ พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 (พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560,2560)

2.4.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 นี้ ได้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว โดยได้กำหนดนิยามข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งหมายถึงข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม สิทธิเจ้าของข้อมูล (Data Owner) เช่น สิทธิเข้าถึงข้อมูล ส่วนบุคคลของตน และขอให้เปิดเผยถึงการได้มา สิทธิขอให้ระงับการใช้ / ลบหรือทำลาย สิทธิขอให้แก้ไขข้อมูลให้ถูกต้อง ทันทสมัย สมบูรณ์ กรณีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล การแจ้งเหตุการณ์ละเมิดให้เจ้าของข้อมูลทราบ พร้อมรายงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ถึงมาตรการเยียวยา เช่น การเก็บ รวบรวม ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ต้องขอความยินยอม แจ้งวัตถุประสงค์ ชัดเจนหรือลบหรือทำลายข้อมูลเมื่อพ้นระยะเวลา หน้าทีผู้ควบคุมข้อมูล (Data Controller) กำหนดหน้าที่ ในการดูแลข้อมูลส่วนบุคคล การเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ต้องขอความยินยอม แจ้งวัตถุประสงค์ชัดเจน หรือลบ หรือทำลายข้อมูล เมื่อพ้นระยะเวลา หน้าทีผู้ประมวลผลข้อมูล (Data Processor) ประมวลผล ข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยตามคำสั่งของ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ที่ต้องมีมาตรการดูแลความมั่นคง ปลอดภัยในการประมวลผล และ มาตรการความปลอดภัย ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยที่เหมาะสม (พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562)

2.4.3 สิทธิความเป็นส่วนตัวตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ระบุถึงความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวของประชาชนชาวไทย ไว้ใน มาตรา 25 ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ที่ต้องได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ หากการใช้สิทธิหรือเสรีภาพ นั้นไม่ส่งผลต่อความมั่นคงของชาติ ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และศีลธรรมของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้อื่น

ในกรณีการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมนั้น ในมาตราที่ 25 มีบริบทที่เกี่ยวข้องคือ ในมิติศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และความเสมอภาค นั้นหมายความว่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง และปวงชาวไทยย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้เสมอกัน

หลักประกันสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

1) บุคคลมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิต ร่างกาย การนับถือศาสนา ความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ครอบครัว เคหสถาน การแสดงความคิดเห็นโดยวิธีการต่าง ๆ การติดต่อสื่อสารถึงกัน เสรีภาพในทางวิชาการ การเดินทางและการเลือกถิ่นที่อยู่ การประกอบอาชีพ การมีสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก การเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ การร้องทุกข์ การฟ้องหน่วยงานของรัฐ การรวมตัวกันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ชุมชน สมาคม สหกรณ์ สหภาพ สหพันธ์ ฯลฯ การอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ การชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ และการจัดตั้งพรรคการเมือง

2) บุคคลผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขจากรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ผู้เป็นมารดาพยาบาลมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐทั้งก่อนและหลังการคลอดบุตร ผู้มีอายุเกิน 60 ปี และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การดำรงชีพและบุคคลผู้ยากไร้ มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ

3) บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนย่อมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวสารหรือแสดงความคิดเห็นตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพ

4) ทั้งบุคคลและชุมชนมีสิทธิอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้ง อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ มีสิทธิจัดระบบสวัสดิการชุมชน มีสิทธิเสนอความเห็นให้หน่วยงานของรัฐกระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อประโยชน์ต่อประชาชนหรือชุมชน รวมทั้งมีสิทธิฟ้องหน่วยงานของรัฐ

5) บุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภคมีสิทธิร่วมกันจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภคเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค และองค์กรเหล่านี้สามารถรวมกันจัดตั้งเป็นองค์กรใหญ่เพื่อให้เกิดพลังในการคุ้มครองผู้บริโภคได้

นอกจากสิทธิและเสรีภาพข้างต้นแล้ว การใดที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายมิได้ห้ามหรือกำหนดเงื่อนไขในการใช้สิทธิหรือเสรีภาพไว้ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะกระทำการนั้น ๆ ได้อย่างเสรี และถือว่าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

6) สำหรับสิทธิ หรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ถึงแม้จะยังมีได้มีการตรา

กฎหมายนั้นขึ้นใช้บังคับ รัฐธรรมนูญนี้รับรองว่า บุคคลหรือชุมชนสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพนั้นได้ทันทีตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

7) อย่างไรก็ดี เพื่อให้การใช้สิทธิและเสรีภาพของบุคคลและชุมชนต้องเป็นไปอย่างมีความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ สังคม และบุคคลอื่น ไม่ใช้สิทธิและเสรีภาพกันอย่างเกินเลยเหมือนเช่นหลายปีที่ผ่านมาจนทำให้บ้านเมืองเสียหาย ร่างรัฐธรรมนูญนี้จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์การใช้สิทธิและเสรีภาพไว้ชัดเจนว่า บุคคลและชุมชนต้องไม่ใช้สิทธิและเสรีภาพของตนเกินขอบเขต กล่าวคือ การใช้สิทธิหรือเสรีภาพนั้น ต้อง ...

(1) ไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ

(2) ไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมและประชาชน และ

(3) ไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น

8) เมื่อใดก็ตามที่มีการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเกินขอบเขต ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการนั้นสามารถใช้สิทธิทางศาลผ่าน “ศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง” เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของตนที่ถูกล่วงละเมิด รวมทั้งเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายได้ หรือจะฟ้องต่อ “ศาลรัฐธรรมนูญ” โดยตรงเพื่อให้วินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ก็ได้ สำหรับบุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำ ความผิดอาญาของบุคคลอื่น ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐ

9) นอกจากนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการตรากฎหมายแบบไม่มีเหตุมีผลหรือเพื่อพวกพ้อง หรือจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเกินสมควร ร่างรัฐธรรมนูญนี้จึงได้วางหลักในการตรากฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติไว้ชัดเจนว่า กฎหมายที่จะตราขึ้นนั้น ต้อง ...

9.1) เป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้

9.2) ถ้ารัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดเงื่อนไขไว้ กฎหมายนั้นต้อง

9.2.1) ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม

9.2.2) ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกิน

สมควรแก่เหตุ

9.2.3) ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคล

9.2.4) ระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้

ด้วย และ

9.2.5) มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป

10) ทั้งนี้ ได้กำหนดให้ “ศาลรัฐธรรมนูญ” เป็นองค์กรที่มีหน้าที่และอำนาจตรวจสอบว่า การตรากฎหมายเป็นไปตามหลักทั้ง 5 ประการข้างต้น หรือที่เรียกกันว่า “การ

ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย” หรือไม่ ทั้งร่างกฎหมายที่ยังไม่มีผลใช้บังคับ และกฎหมายที่ใช้บังคับแล้ว

11) ถ้าเป็นร่างกฎหมาย – สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือ นายกรัฐมนตรี สามารถร้องขอต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้วินิจฉัยได้

12) ถ้าเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับแล้ว – ประชาชนผู้เป็นคู่ความในคดีอาจยก เป็นข้อต่อสู้ได้ว่าบทบัญญัติของกฎหมายใดขัดต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งศาลที่พิจารณาคดีนั้น ต้องส่ง เรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยต่อไป

2.5 ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

จากการทบทวนการวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศพบว่า มีการวิจัยจำนวนมาก เกี่ยวข้องกับความเป็นตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว ผู้วิจัยได้ประมวลการวิจัยที่น่าสนใจใน ประเด็นดังกล่าว ดังนี้

Madden et al. (2013) วิจัยเรื่อง Teens, Social Media, and Privacy ซึ่งเป็นการ วิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการแบ่งปันข้อมูลของเยาวชนผ่านเฟซบุ๊ก และทวิตเตอร์ มีตัวแปรในการวิจัย คือ การแบ่งปันข้อมูล การจัดการความเป็นส่วนตัวบนเฟช บุก และทวิตเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นมีการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับตัวเองมากกว่าในอดีต ที่ผ่านมา มีการใช้ทวิตเตอร์เพิ่มมากขึ้น เพื่อนบนเฟซบุ๊กโดยเฉลี่ยของวัยรุ่นมี 300 คน และมี ผู้ติดตามบนทวิตเตอร์ 79 คน ผลการวิจัยชี้ว่าวัยรุ่นมีแนวโน้มในการใช้เฟซบุ๊กลดลง

Buettner (2015) วิจัยเรื่อง Analyzing the Problem of Employee Internal Social Network Site Avoidance: Are Users Resistant due to their Privacy Concerns? ซึ่งเป็นการ วิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สังคมเครือข่าย ผ่านการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ของทัศนคติพฤติกรรม จำนวน 253 คน มีตัวแปรในการวิจัย คือ พฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สังคมเครือข่าย ความกังวลเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการรับรู้การ ใช้งานได้ง่าย ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์เชิงเส้น การถดถอย แสดงให้เห็นถึงบทบาท ความสำคัญของความเป็นส่วนตัว นอกจากนี้ยังพบถึงความสัมพันธ์เชิงลบ ระหว่างความเป็น ส่วนตัวและรับรู้ถึงประโยชน์ ($r_{PC-PU} = -0.421$) ขณะที่ทั้งความกังวลเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว และการรับรู้การใช้ง่าย ($r_{PC-PE} = -0.459$) ผลลัพธ์ที่ได้จากสมการโครงสร้างการสร้าง

แบบจำลอง โดยใช้ประโยชน์จากความเป็นส่วนตัว และความง่ายตายในการใช้งานเผยให้เห็นถึงอำนาจการพยากรณ์ที่น่าประทับใจ ($R^2 = 0.731$)

William, Smith, Deborah. & Kidder. (2008). You've been tagged! (Then again, maybe not): Employers and Facebook. ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้เว็บไซต์สังคมเครือข่าย เพื่อให้บุคคลที่สนใจนำเสนอข้อมูลขององค์กร มีตัวแปรในการวิจัย คือ พฤติกรรมของผู้ใช้เว็บไซต์ กฎหมาย และแนวทางเกี่ยวกับการใช้เว็บไซต์สังคมเครือข่ายในโบสมัคร ผลการวิจัยพบว่าเพื่อต้องการที่จะส่งเสริมให้องค์กรสามารถพัฒนาแนวทางเกี่ยวกับการใช้เว็บไซต์สังคมเครือข่ายในโบสมัคร กระบวนการขึ้นอยู่กับกฎปฏิบัติตามกฎหมาย และจริยธรรม

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

การทบทวนการวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศพบว่า มีการวิจัยจำนวนมากเกี่ยวข้องกับความเป็นตัว และการละเมิดความเป็นส่วนตัว ผู้วิจัยได้ประมวลการวิจัยที่น่าสนใจในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

คนาธิป ทองรวีวงศ์ (2554) วิจัยเรื่อง มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว : ศึกษากรณีการรบกวนสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวจากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายสังคม ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเพื่อคุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับการใช้เว็บไซต์เครือข่ายสังคม มีตัวแปรในการวิจัย คือ การคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัว การใช้เครือข่ายสังคม ผลการวิจัยพบว่า กฎหมายมีปัญหาในเชิงเนื้อหาขององค์ประกอบ และขอบเขตหลายประการที่ทำให้ไม่สามารถปรับใช้เพื่อการคุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวที่ถูกรบกวนจากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายสังคมได้อย่างเหมาะสม

วัฒน์ ภูวิทศ (2557) วิจัยเรื่อง การสร้างเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นสาธารณะ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรม ผู้คนในยุคดิจิทัลใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ มีตัวแปรในการวิจัย คือ พฤติกรรมใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า การแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นสาธารณะที่ร้อนแรงในสังคมประชาธิปไตย ที่อาจก่อให้เกิดความแตกแยกทางความคิดขึ้นได้ ดังนั้นเพื่อให้เครือข่ายสังคมออนไลน์มีความสร้างสรรค์ ผู้ใช้ควรมีมุมมองความคิดเห็นที่แตกต่าง เพื่อให้สังคมมีความหลากหลายไม่ใช่มีเพียงความคิดที่เป็นพิมพ์ นิยมเดียวกัน โดยผู้ใช้เครือข่ายทางสังคมต้องมีอิสระทางความคิด ยอมรับความคิดที่แตกต่างของผู้อื่น สร้างจุดศูนย์รวมทางความคิดเพื่อให้เกิด

ความประนีประนอมอันจะนำไปสู่สมรรถผลที่ดีของสังคม ยิ่งกว่า นั้นผู้ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ไม่ควรยึดติดแต่เฉพาะกรอบความคิดเดิมของตนเองเท่านั้น แต่ควรเปิดรับ ข้อมูลที่หลากหลายให้มากที่สุด ตลอดจนการเข้าไปมีส่วนร่วมและแบ่งปันความคิดกับกลุ่มต่างๆ ทุกระดับชั้นในสังคม

ขวัญวิทย์ ตาน้อย (2553) วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีรัตนบุรี ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์และเพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีต่อการใช้งาน เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี มีตัวแปรในการวิจัย คือ รูปแบบพฤติกรรมการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 19 – 22 ปี อยู่ชั้นปีการศึกษาที่ 4 หรือมากกว่า มีรายได้ต่อเดือน (จากผู้ปกครอง) เท่ากับ 8,001 -10,000 บาท พักอาศัยที่หอพัก ในด้านจุดประสงค์การเข้าใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์พบว่า ด้านเพื่อรับรู้ข่าวสาร ความรู้ ด้านเพื่อความพอใจ เพื่อประสบการณ์ทางอารมณ์ เพื่อความเชื่อถือ ความมั่นใจ ความมั่นคง และสถานภาพ และด้านเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ มีจุดประสงค์การเข้าใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับระดับปานกลาง พฤติกรรมในการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสมาชิก Facebook ใช้บริการ 7 วันต่อสัปดาห์ กิจกรรมที่ทำใช้อัพเดทสถานะ / ข้อมูลส่วนตัว / รูปภาพ และใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะในการเข้าใช้บริการ

เอมิกา เหมมินทร์ (2556) วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ มีตัวแปรในการวิจัย คือ พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครมีประสบการณ์ในการใช้เครือข่ายสังคม ออนไลน์ 3 ปีขึ้นไปมากที่สุด ประชาชนใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook บ่อยที่สุด ช่องทางที่ประชาชนใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์บ่อยที่สุดคือ Smartphone ประชาชนส่วนใหญ่เปิด บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ไว้ตลอดทั้งวัน ช่วงเวลาที่ประชาชนใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มาก ที่สุดคือ 18.00-06.00 น. ประชาชนมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ 1-3 ชั่วโมงต่อวันมากที่สุด ประชาชนส่วนใหญ่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อพูดคุยกับเพื่อนมากที่สุด และ คุณสมบัติของเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ประชาชนชอบมากที่สุดคือ ทำให้ทราบข่าวสารรวดเร็ว โดยเว็บไซต์เป็นแหล่ง พฤติกรรมการใช้และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้ เครือข่ายสังคมออนไลน์ | 121 วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีที่ 9-10 ฉบับที่ 16-17 มกราคม – ธันวาคม 2557 หรือสื่อที่ทำให้ประชาชนสนใจใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ เครือข่ายสังคมออนไลน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้ เครือข่ายสังคมออนไลน์ ทั้ง 6 ด้านคือ ด้านการสื่อสาร ด้านการแสดงออกถึงตัวตน ด้านเวลา ด้านผลกระทบต่อสังคม ด้านบันเทิง และด้านธุรกิจ พบว่า โดยรวมทั้ง 6 ด้านมีค่าเฉลี่ย 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.52 รองลงมาคือ ด้านบันเทิง มีค่าเฉลี่ย 4.29 และด้านเวลา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 3.44 นอกจากนี้ยังพบว่า อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้ จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเพศที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้ประมวลเป็น ฐานคิดในการออกแบบวิจัย กำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต และกรอบการวิจัย รวมทั้งสมมติฐาน การวิจัย ดังรายละเอียดในบทที่ 1 และบทที่ 3

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยในบทนี้ เป็นการพรรณานแนวทางในการดำเนินงานวิจัย ประกอบด้วย 6 ตอน ดังนี้ คือ

- 3.1 ประชากรการวิจัยและตัวอย่างการวิจัย
- 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 การตีความผลการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประชากรการวิจัยและตัวอย่างการวิจัย

ประชากรของการวิจัย ได้แก่ บุคลากรสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 1,313 คน (มหาวิทยาลัยรังสิต สำนักงานบุคคล, 2560) ผู้วิจัยประมาณการขนาดตัวอย่างด้วยสูตรการคำนวณของ Yamane (1967)

(3-1)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ n คือ ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

N คือ จำนวนประชากรที่ทราบค่า

e คือ ค่าความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยกำหนดระดับความคาดเคลื่อนไว้ที่ $95 \pm 5\%$ ผู้วิจัยจะใช้ค่า .05 แทนค่าในสูตร ดังต่อไปนี้

$$n = \frac{1313}{1 + 1313(.05)^2}$$

จากการคำนวณดังกล่าวได้ตัวอย่าง จำนวน 307 คน

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยได้นำเสนอในบทที่ 2 จะพบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะบุคคล ประสบการณ์ ความรอบรู้ ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อสังคม และแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในบริบทการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม พฤติกรรมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้สื่อสังคม และกลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้อง ของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต สามารถสรุปเป็นตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

3.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ ประกอบด้วย เพศ อายุงาน ตำแหน่งงาน ระดับการศึกษา และหน่วยงานที่สังกัด

3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ระดับความรอบรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม
- 2) ประสบการณ์เกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว
- 3) พฤติกรรมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้สื่อสังคม
- 4) กลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม

ดังแสดงรายละเอียดที่มาของตัวแปรการวิจัยในตารางที่ 3.1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 ที่มาของตัวแปรการวิจัย

ชื่อตัวแปร	คำนิยาม	ที่มา
เพศ	สถานภาพทางเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	พรพิมล ธรรมชาติกรมย์โชค (2554); Chang et al. (2009)
อายุงานในมหาวิทยาลัย รังสิต	อายุงานของผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานในมหาวิทยาลัยรังสิต	ผู้วิจัยกำหนด
ตำแหน่งงานในปัจจุบัน	ตำแหน่งงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามรับผิดชอบ	วรารี แก้วนวม (2556)
ระดับการศึกษา	วุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม	มหาวิทยาลัยมหิดล กองพัฒนาคุณภาพ (2552)
กลุ่มหน่วยงานที่สังกัด	หน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดอยู่	ผู้วิจัยกำหนด
ระดับความรอบรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม	ระดับความรอบรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม	ผู้วิจัยกำหนด
ประสบการณ์เกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว	ประสบการณ์เกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว	ผู้วิจัยกำหนด
พฤติกรรมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้สื่อสังคม	พฤติกรรมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้สื่อสังคม	ผู้วิจัยกำหนด
กลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม	กลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม	ผู้วิจัยกำหนด

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 การพัฒนาเครื่องมือวิจัย (แบบสอบถาม)

ผู้วิจัยกำหนดตัวบ่งชี้ตัวแปรและตัวอย่างข้อคำถาม เพื่อนำไปสู่การร่างแบบสอบถามดังแสดงในตารางที่ 3.2 ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อคำถาม ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อคำถาม

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้ตัวแปร	ข้อคำถาม
1) คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์และภูมิหลังเกี่ยวกับสื่อสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม		
เพศ	สถานภาพทางเพศที่บ่งชี้ความเป็นชายและหญิง	1.1 เพศ [ ] ชาย [ ] หญิง
อายุงาน	จำนวนปีที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยรังสิต	1.2) อายุงาน ในมหาวิทยาลัยรังสิต [ ] น้อยกว่า 10 ปี [ ] 10 ปีขึ้นไปถึง 20 ปี [ ] 20 ปี ขึ้นไป
ตำแหน่งงาน	ตำแหน่งการทำงานประจำวัน	1.3) ตำแหน่งการทำงานของท่าน [ ] เจ้าหน้าที่ [ ] เจ้าหน้าที่บริหาร
ระดับการศึกษา	การสำเร็จการศึกษา ระดับสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม	1.4) ระดับการศึกษา [ ] ต่ำกว่าปริญญาตรี [ ] ปริญญาตรี [ ] สูงกว่าปริญญาตรี
หน่วยงานที่สังกัด	หน่วยงานที่บุคลากรสายสนับสนุนสังกัด	1.5) ท่านสังกัดหน่วยงานประเภทใด ดังต่อไปนี้ [ ] วิทยาลัย/ คณะ/ สถาบัน [ ] สำนัก/ ศูนย์
2) ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ “ความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม”		
สิทธิตามรัฐธรรมนูญ	ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวตามบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ	โปรดเขียนเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าถูก และเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าผิดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อความ (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้ตัวแปร	ข้อความ
ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์	<p>กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>-แนวทาง มาตรการ แผนปฏิบัติการ รองรับ</p> <p>-ระบบข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร</p>	<p>..... 3.1 มหาวิทยาลัยไม่สามารถนำข้อมูลส่วนตัวของท่านไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใดๆ</p> <p>..... 3.2 ท่านมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน เพื่อสะท้อนการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาของท่านอย่างตรงไปตรงมา</p> <p>..... 3.3 การเปิดเผยข้อมูลที่ท่านและผู้บังคับบัญชาสื่อสารถึงกันผ่านสื่อสังคมสามารถกระทำได้</p> <p>..... 3.4 ท่านสามารถกระทำด้วยวิธีการใดๆ เพื่อให้ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลจากผู้บังคับบัญชาของท่านและเพื่อนร่วมงานของท่านสื่อสารกันเกี่ยวกับตัวท่าน</p> <p>..... 3.5 มหาวิทยาลัยมีสิทธิโดยชอบธรรมในการเข้าถึงข้อมูลการติดต่อสื่อสารของท่านทั้งทางอีเมลและสื่อสังคมใดๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์</p> <p>ข้อ 3.1-3.5 ประยุกต์จาก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560</p> <p>..... 3.6 ในกรณีเกิดหรือคาดว่าจะเกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ขึ้นใน</p>

ตารางที่ 3.2 ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อความ (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้ตัวแปร	ข้อความ
การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> -การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว -สิทธิของบุคลากรในการตรวจสอบแก้ไขข้อมูลส่วนตัว -การข้อมูลส่วนตัวอย่างถาวร -การบิดเบือนหรือปลอมแปลงข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ 	<p>ระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัย เป็นหน้าที่ของทุกหน่วยงานที่ต้องมีแนวทาง มาตรการ แผนปฏิบัติการรองรับ</p> <p>ข้อ 3.6 ประยุกต์จาก บันทึกหลักการ และเหตุผลประกอบ (ร่าง) พรบ.ว่า ด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ....</p> <p>..... 3.7 มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ จัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลของ บุคลากร เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย</p> <p>..... 3.8 มหาวิทยาลัยสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนตัวของท่าน โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากท่าน</p> <p>..... 3.9 มหาวิทยาลัยไม่อาจให้สิทธิแก่ท่านในการตรวจสอบ/แก้ไข ข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลของท่านในระบบสารสนเทศเพราะมีผู้บริหารระบบ คอยกำกับดูแลแก้ไขอยู่แล้ว</p> <p>..... 3.10 ในกรณีที่ท่านลาออก หรือถูกให้ออก หรือเกษียณอายุงาน มหาวิทยาลัยจะต้องล้างข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับตัวท่านออกจาก ระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยทันที</p>

ตารางที่ 3.2 ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อความ (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้ตัวแปร	ข้อความ
		<p>ข้อ 3.8-3.10 ประยุกต์จากพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. 2540</p> <p>..... 3.11 การที่หน่วยงานต่างๆในมหาวิทยาลัยได้ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่ท่านโดยไม่เปิดโอกาสให้ท่านสามารถบอกเลิก หรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับได้โดยง่าย</p> <p>..... 3.12 การบิดเบือนหรือปลอมแปลงข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วนหรือเป็นเท็จแล้วนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ สามารถกระทำได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายถ้าได้รับการยินยอมจากผู้บริหารระบบ</p> <p>..... 3.13 การที่เพื่อนของท่านแอบเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานโดยมิชอบ ท่านสามารถฟ้องร้องหัวหน้าคนดังกล่าวได้ตามกฎหมาย</p> <p>..... 3.14 ท่านสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ได้ทุกเมื่อ</p> <p>ข้อ 3.11-3.14 ประยุกต์จากพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560</p>

ตารางที่ 3.2 ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อคำถาม (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้ตัวแปร	ข้อคำถาม
3) ประสบการณ์เกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว		
ประสบการณ์การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม	เหตุการณ์ที่บุคลากรสายสนับสนุนถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม	<p>3.1) ท่านเคยถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม หรือไม่</p> <p>[ ] เคย</p> <p>[ ] ไม่เคย (ให้ข้ามไปตอบข้อที่ 3.3)</p> <p>3.2) การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมข้อใดดังต่อไปนี้ที่ท่านประสบด้วยตนเอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>[ ] การถูกกล่าวหาตักเตือนต่างๆที่ท่านไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์</p> <p>[ ] การเขียนข้อความที่ไม่สุภาพเกี่ยวกับท่าน</p> <p>[ ] การติดต่อรูปภาพของท่านเพื่อให้เกิดความเสียหาย</p> <p>[ ] การนำรูปภาพของท่านไปเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมโดยไม่ได้รับอนุญาต</p> <p>[ ] การนำข้อมูลส่วนตัวของท่านเผยแพร่ในสื่อสังคม ได้แก่ ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ ภาพถ่ายประจำตัว อีเมล หมายเลขโทรศัพท์ เลขบัญชีธนาคาร รายละเอียดการเดินทาง ตำแหน่งที่ตั้ง ฯลฯ (รัฐธรรมนูญ 60)</p> <p>[ ] ผู้บังคับบัญชาใช้สื่อสังคมสั่งงานท่านนอกเวลางาน</p> <p>[ ] การได้รับ Spam mail โฆษณาสินค้าผ่านทางอีเมล และสื่อสังคมที่ท่านใช้งาน</p>

ตารางที่ 3.2 ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อคำถาม (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้ตัวแปร	ข้อคำถาม
พฤติกรรมกรรมการสั่งการของผู้บังคับบัญชาผ่านสื่อสังคม	ความถี่ในการสั่งงานของการใช้อุปกรณ์ผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา	<p>[ ] การได้คำเชิญเข้าร่วมลงทุนในธุรกิจ</p> <p>[ ] การได้รับคำเชิญชวนเล่นการพนันออนไลน์ทุกรูปแบบ</p> <p>[ ] การได้รับคำเชิญชวนให้เข้าไปเยี่ยมชมเว็บไซต์หรือเข้าร่วมกลุ่มสื่อสังคมที่จัดไว้สำหรับผู้ใหญ่โดยเฉพาะ</p> <p>[ ] อื่น ๆ (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p>
พฤติกรรมการตอบสนองคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาผ่านสื่อสังคมนอกเวลาทำงาน	ความรวดเร็วในการรับคำสั่งงานจากผู้บังคับบัญชา ผ่านสื่อสังคม	<p>3.3 ท่านได้ใช้สื่อสังคมในช่วงระยะเวลางานประจำวัน มากน้อยเพียงใดในรอบวัน</p> <p>[ ] ไม่เคยสั่งการผ่านสื่อสังคม</p> <p>[ ] วันละครั้ง</p> <p>[ ] มากกว่า 1 ครั้ง</p> <p>3.4 ท่านได้รับการให้ใช้สื่อสังคมปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานหรือไม่?</p> <p>[ ] เคย</p> <p>[ ] ไม่เคย (ข้ามไปตอบตอนที่ 3.6)</p> <p>3.5 ถ้าเคย ท่านได้รับการให้ปฏิบัติงานในช่วงเวลาใด</p> <p>[ ] ก่อนเริ่มทำงานประจำวัน</p> <p>[ ] หลังเลิกงานช่วงหัวค่ำถึงก่อนหกทุ่ม</p> <p>[ ] หลังเลิกงานช่วงดึกหลังหกทุ่ม เป็นต้นไป</p> <p>[ ] ช่วงพักรับประทานอาหารกลางวัน</p> <p>[ ] อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....</p>

ตารางที่ 3.2 ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อคำถาม (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้ตัวแปร	ข้อคำถาม
		<p>3.6 ท่านตอบสนองต่อการได้รับคำสั่งนั้นอย่างไร?</p> <p>[ ] รับทราบคำสั่งและปฏิบัติตามทันที</p> <p>[ ] รับทราบคำสั่งพร้อมแจ้งแก่ผู้บังคับบัญชาว่าจะปฏิบัติตามสั่งในวันถัดไป</p> <p>[ ] ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้เพราะถือว่านอกเวลางาน</p> <p>[ ] สื่อสารกับผู้บังคับบัญชาด้วยความกระตือรือร้นเกี่ยวกับการสั่งงานนั้น เพื่อให้เขาเห็นว่าท่านให้ความสำคัญกับงาน</p> <p>[ ] ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง</p> <p>[ ] รับคำสั่งแล้วลืม</p>
4) พฤติกรรมการใช้สื่อสังคม		
อุปกรณ์ดิจิทัลที่ท่านเป็นเจ้าของ	อุปกรณ์ดิจิทัลที่ท่านเป็นเจ้าของ และสามารถเชื่อมต่อเข้ากับแอปพลิเคชันสื่อสังคม	<p>4.1) อุปกรณ์ดิจิทัลที่ท่านเป็นเจ้าของ และสามารถเชื่อมต่อเข้ากับแอปพลิเคชันสื่อสังคมได้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>[ ] PC</p> <p>[ ] Notebook</p> <p>[ ] Tablet</p> <p>[ ] Smartphone</p> <p>4.2 ท่านใช้แอปพลิเคชันสื่อสังคมอะไรบ้าง ดังต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) [ ]</p> <p>Facebook</p> <p>[ ] Line</p> <p>[ ] WhatsApp</p> <p>[ ] Facebook Messenge</p>

ตารางที่ 3.2 ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อคำถาม (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้ตัวแปร	ข้อคำถาม
	การใช้สื่อสังคมในรูปแบบต่าง ๆ	<p>[ ] Coogle</p> <p>[ ] Instagram</p> <p>[ ] Twitter</p> <p>[ ] Pinterest</p> <p>[ ] Skype</p> <p>[ ] Linkedin</p> <p>[ ] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....</p> <p>4.3 วัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>[ ] เพื่อให้รับรู้ว่าเพื่อนของท่าน กำลังทำกิจกรรมอะไรอยู่ ณ ขณะนั้น</p> <p>[ ] เพื่อรับทราบข่าวสารทันสมัย ที่เกิดขึ้น ณ เวลาจริง</p> <p>[ ] เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์</p> <p>[ ] เพื่อค้นหาเนื้อหาที่สนุกสนาน และสร้างความบันเทิงใจ</p> <p>[ ] เพื่อแบ่งปันความคิดเห็น</p> <p>[ ] เพื่อแบ่งปันภาพและวิดีโอ</p> <p>[ ] เพราะเพื่อน ๆ ของท่านล้วน อยู่ในโลกของสื่อสังคมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงเป็นสาเหตุให้ท่าน ต้องใช้สื่อสังคมตามไปด้วย</p> <p>[ ] เพื่อสร้างเครือข่ายกับผู้อื่น</p> <p>[ ] เพื่อแบ่งปันเรื่องราวของท่าน ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน</p> <p>[ ] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....</p>

ตารางที่ 3.2 ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อความคำถาม (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้ตัวแปร	ข้อความคำถาม																					
		<p>4.4 ท่านบริการสื่อสังคมโดยเฉลี่ยกี่ครั้งต่อสัปดาห์</p> <p>[ ] 1-5 ครั้งต่อสัปดาห์</p> <p>[ ] 6-10 ครั้งต่อสัปดาห์</p> <p>[ ] 11-15 ครั้งต่อสัปดาห์</p> <p>[ ] มากกว่า 15 ครั้งต่อสัปดาห์</p> <p>4.5 ท่านใช้บริการสื่อสังคมประมาณกี่ชั่วโมงต่อครั้ง</p> <p>[ ] ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง</p> <p>[ ] 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง</p> <p>[ ] 4-6 ชั่วโมงต่อครั้ง</p> <p>[ ] 7-9 ชั่วโมงต่อครั้ง</p> <p>[ ] มากกว่า 10 ชั่วโมงต่อครั้ง</p> <p>4.6 ท่านเริ่มต้นใช้สื่อสังคมมานานเท่าใด</p> <p>[ ] น้อยกว่า 1 ปี</p> <p>[ ] 1-2 ปี</p> <p>[ ] 3-4 ปี</p> <p>[ ] มากกว่า 4 ปี</p> <p>4.7 ท่านใช้สื่อสังคมในรูปแบบใด</p> <table border="1" data-bbox="938 1514 1369 1953"> <thead> <tr> <th data-bbox="938 1514 1193 1608">รูปแบบการให้บริการ</th> <th data-bbox="1193 1514 1273 1608">เคยใช้</th> <th data-bbox="1273 1514 1369 1608">ไม่เคยใช้</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="938 1608 1193 1659">1. โพสต์ (Post)</td> <td data-bbox="1193 1608 1273 1659"></td> <td data-bbox="1273 1608 1369 1659"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="938 1659 1193 1711">2. ไลค์ (Like)</td> <td data-bbox="1193 1659 1273 1711"></td> <td data-bbox="1273 1659 1369 1711"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="938 1711 1193 1762">3. แชร์ (Share)</td> <td data-bbox="1193 1711 1273 1762"></td> <td data-bbox="1273 1711 1369 1762"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="938 1762 1193 1814">4. แท็ก (Tag)</td> <td data-bbox="1193 1762 1273 1814"></td> <td data-bbox="1273 1762 1369 1814"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="938 1814 1193 1865">5. เช็ค อิน (Check In)</td> <td data-bbox="1193 1814 1273 1865"></td> <td data-bbox="1273 1814 1369 1865"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="938 1865 1193 1953">6. แสดงความคิดเห็น (Comment)</td> <td data-bbox="1193 1865 1273 1953"></td> <td data-bbox="1273 1865 1369 1953"></td> </tr> </tbody> </table>	รูปแบบการให้บริการ	เคยใช้	ไม่เคยใช้	1. โพสต์ (Post)			2. ไลค์ (Like)			3. แชร์ (Share)			4. แท็ก (Tag)			5. เช็ค อิน (Check In)			6. แสดงความคิดเห็น (Comment)		
รูปแบบการให้บริการ	เคยใช้	ไม่เคยใช้																					
1. โพสต์ (Post)																							
2. ไลค์ (Like)																							
3. แชร์ (Share)																							
4. แท็ก (Tag)																							
5. เช็ค อิน (Check In)																							
6. แสดงความคิดเห็น (Comment)																							

ตารางที่ 3.2 ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อความ (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้ตัวแปร	ข้อความ		
5) กลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม				
กลไกดิจิทัลเพื่อปกป้อง ความเป็นส่วนตัวบนสื่อ สังคม	การใช้กลไกดิจิทัล เพื่อปกป้องความเป็น ส่วนตนบนสื่อสังคม	กลไกปกป้อง	เคย ใช้	ไม่ เคย ใช้
		ท่านเคยใช้กลไก ดิจิทัลดังต่อไปนี้ เพื่อปกป้องความ เป็นส่วนตนบนสื่อ สังคมหรือไม่?		
		1. ฟังก์ชันระบุ พิกัดของท่าน ณ สถานที่ต่างๆ		
		2. ฟังก์ชันการ ยืนยันตัวตนแบบ สองชั้น		
		3. ฟังก์ชันการเปิด บัญชีเชื่อมโยง ระหว่าง แอปพลิเคชัน สื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter		
		4. ฟังก์ชันการ โพสต์และการ แบ่งปันข้อมูลใน รูปแบบไม่เป็น สาธารณะ		
		5. ฟังก์ชันการตั้ง คำปิด-เปิดการส่ง คำขอเป็นเพื่อน		

ตารางที่ 3.2 ตัวแปร ตัวบ่งชี้ตัวแปร และตัวอย่างข้อคำถาม (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้ตัวแปร	ข้อคำถาม		
5) กลไกจิตพิทลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม				
กลไกจิตพิทลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม	การใช้กลไกจิตพิทลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม	กลไกปกป้อง	เคยใช้	ไม่เคยใช้
		6.ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของท่าน		
		7.ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของท่าน		

3.3.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Structural Validity) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข) เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงดังกล่าว โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเที่ยงตรงใน 3 ระดับคือ

ก ยอมรับในความเที่ยงตรงของข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ข ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามดังกล่าวมีความเที่ยงตรงหรือไม่ และ

ค ไม่ยอมรับในความเที่ยงตรงของข้อคำถาม

เมื่อผู้วิจัยได้รับผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้วได้นำไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) ตามใช้สูตรดังต่อไปนี้ (Rovinelli and Hambleton, 1997)

(3-2)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดย

IOC = ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่าน

N = จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ประกอบด้วย

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกวิท รพีพิศาล วิทยาลัยนวัตกรรมการผลิตและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต
- 2) รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ ทองเลิศ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวรรณ ปาณะสิทธิพันธุ์ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
- 4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก ดร.จอมเดช ตรีเมฆ สำนักงานตำรวจ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยรังสิต
- 5) ร้อยโท ดร.เจษฎา ศิวรักษ์ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ผลการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.80 แสดงว่าแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นมาี้มีความเที่ยงตรงทั้งในเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (ภาคผนวก ข)

3.3.2.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนี้ไปทดลองกับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ใช่ตัวอย่างของการวิจัยนี้จำนวน 30 คนจากนั้น ได้นำคำตอบจากกลุ่มทดลองดังกล่าวไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (r) ด้วยสูตร K-R 20 ของ Kuder&Richardson (1937) เพราะข้อคำถามในแบบสอบถามเป็นแบบถูก-ผิด หรือ ดัวยเห็น-ไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบDichotomuse ตามสูตรคำนวณดังต่อไปนี้

(3-3)

$$r = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

โดย

r = ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

K = จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

P = สัดส่วนของคนตอบถูก

q = สัดส่วนของคนตอบผิด หรือ $q=1-p$

ซึ่ง S^2 มีสูตรคำนวณดังนี้ S^2 = ความแปรปรวนของของแบบทดสอบ

(3-4)

$$S^2 = \frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

เกณฑ์พิจารณาค่า r

เกณฑ์การพิจารณาค่า r ของข้อคำถามแต่ละข้อที่ได้จากการคำนวณจากสูตรจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 มีรายละเอียดของเกณฑ์ ดังนี้ (Heyliger and Hudson, 2016; ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

- ได้ $0.80 \leq p \leq 1.00$ เป็นข้อคำถามที่ง่ายมากควรตัดทิ้ง หรือนำไปปรับปรุง
- $0.60 \leq p < 0.80$ เป็นข้อคำถามที่ค่อนข้างง่าย ใช้ได้ดี
- $0.40 \leq p < 0.60$ เป็นข้อคำถามที่ความยากง่ายปานกลาง ดีมาก
- $0.20 \leq p < 0.40$ เป็นข้อคำถามที่ค่อนข้างยาก ใช้ได้ดี
- $p < 0.20$ เป็นข้อคำถามที่ยากมาก ควรตัดทิ้ง หรือนำไปปรับปรุง

โดยที่ข้อคำถามที่จะสามารถนำไปใช้ในการวัดผลที่มีประสิทธิภาพจะมีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80

ผลการคำนวณค่า r ปรากฏตามลำดับขั้นการคำนวณในตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในความเป็นส่วนตัว และการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

ข้อที่	N	Mean	Variance	q=1-p	pq	x2
1. มหาวิทยาลัยไม่สามารถนำข้อมูลส่วนตัวของท่านไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใดๆ	30	0.50	0.26	0.50	0.25	0.25
2. ท่านมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน	30	0.47	0.26	0.53	0.25	0.22
3. การเปิดเผยข้อมูลที่ท่านและเพื่อนร่วมงานสื่อสารถึงกันผ่านสื่อสังคมสามารถกระทำได้	30	0.50	0.26	0.50	0.25	0.25
4. ท่านสามารถกระทำด้วยวิธีการใดๆ เพื่อให้ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลที่เพื่อนร่วมงานของท่านสื่อสารกันเกี่ยวกับตัวท่าน	30	0.67	0.64	0.33	0.22	0.44
5. มหาวิทยาลัยมีสิทธิโดยชอบธรรมในการเข้าถึงข้อมูลการติดต่อสื่อสารของท่านทั้งทางอีเมลและสื่อสังคมใดๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์	30	0.50	0.26	0.50	0.25	0.25
6. ในกรณีเกิดหรือคาดว่าจะเกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ขึ้นในระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัย เป็นหน้าที่ของทุกหน่วยงานที่ต้องมีแนวทางมาตรการ แผนปฏิบัติการรองรับ	30	0.53	0.26	0.47	0.25	0.28
7. มหาวิทยาลัยมีหน้าที่จัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย	30	0.53	0.26	0.47	0.25	0.28
8. มหาวิทยาลัยสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนตัวของท่าน โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากท่าน	30	0.47	0.26	0.53	0.25	0.22

ตารางที่ 3.3 ค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในความเป็นส่วนตัว และการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (ต่อ)

ข้อที่	N	Mean	Variance	q=1-p	pq	x ²
9. มหาวิทยาลัยไม่อาจให้สิทธิแก่ท่านในการตรวจสอบ/แก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของท่านในระบบสารสนเทศเพราะมีผู้บริหารระบบคอยกำกับดูแลแก้ไขอยู่แล้ว	30	0.43	0.25	0.57	0.25	0.19
10. ในกรณีที่ท่านลาออก หรือถูกให้ออก หรือเกษียณอายุงาน มหาวิทยาลัยจะต้องล้างข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตัวท่านออกจากระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยทันที	30	0.50	0.26	0.50	0.25	0.25
11. การที่หน่วยงานต่างๆในมหาวิทยาลัยได้ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่ท่านโดยไม่เปิดโอกาสให้ท่านสามารถบอกเลิก หรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับได้โดยง่าย	30	0.43	0.25	0.57	0.25	0.19
12. การบิดเบือนหรือปลอมแปลงข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วน หรือเป็นเท็จแล้วนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ สามารถกระทำได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายถ้าได้รับการยินยอมจากผู้บริหารระบบ	30	0.50	0.26	0.50	0.25	0.25
13. การที่เพื่อนร่วมงานของท่านแอบเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานโดยมิชอบ ท่านสามารถฟ้องร้องเพื่อนร่วมงานดังกล่าวได้ตามกฎหมาย	30	0.50	0.26	0.50	0.25	0.25
14. ท่านสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ได้ทุกเมื่อ	30	0.47	0.26	0.53	0.25	0.22
K	30	7.03	3.62	7.00	3.46	3.54
Valid N (listwise)	30					

แทนค่า

$$S^2 = \frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

$$S^2 = \frac{30(3.54) - (7.03)^2}{30(30-1)}$$

$$S^2 = \frac{106.2 - 49.43}{870}$$

$$S^2 = \frac{56.77}{870}$$

$$S^2 = .07$$

แทนค่า

$$r = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

$$r = \frac{14}{14-1} \left[1 - \frac{3.46}{.07} \right]$$

$$r = 1.08[1 - 49.43]$$

$$r = 1.08(48.43)$$

$$r = 52.30$$

จากตารางที่ 3.3-3.14 มีค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม จากการคำนวณพบว่าในภาพรวมข้อคำถามทั้ง 14 ของแบบสอบถามมีค่าความยากง่ายในระดับปานกลาง กล่าวคือข้อคำถามทั้ง 14 ข้ออยู่ในเกณฑ์ดีมาก ($r = .5230$ หรือ 52.30%)

ในกลุ่มข้อคำถามอื่น ๆ ที่มีตัวเลือกตอบแบบถูกผิด ที่มีค่าคำตอบเป็น 0 และ 1 (Dichotomous) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีคำนวณหาความเชื่อมั่น (r) ด้วยวิธีการเดียวกันข้างต้น พบว่า

ก) กลุ่มข้อคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการใช้และไม่ใช้สื่อสังคม จำนวน 6 ข้อ มีค่า $r = .54$ หรือ 54% ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ข) กลุ่มข้อคำถามเกี่ยวกับกลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม จำนวน 7 ข้อ มีค่า $r = .6435$ หรือ 64.35% ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

จากค่า r ที่คำนวณได้ของกลุ่มข้อคำถามทั้ง 3 กลุ่มดังกล่าว พบว่ามีค่าอยู่ในระดับดีมาก (มีส่วนการตอบ 0 และ 1 ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน จึงสรุปได้ว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้มีความเชื่อมั่นในระดับสูง สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มวิจัยในครั้งนี้ได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่มีโครงสร้าง ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทางเพศ อายุงาน ตำแหน่งงาน ระดับการศึกษา และสังกัดหน่วยงาน จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม ซึ่งเป็นคำถามเลือกตอบ จำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม ซึ่งเป็นคำถามเลือกตอบ จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อสังคม ซึ่งเป็นคำถามเลือกตอบ จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับกลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม ซึ่งเป็นคำถามเลือกตอบ จำนวน 8 ข้อ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 307 คน จากจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 1,313 คน

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบมีความน่าจะเป็น (Probability Random Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตามระดับชั้นภูมิ กล่าวคือ

ชั้นภูมิที่ 1 บุคลากรสายสนับสนุน สังกัดวิทยาลัย/คณะ/สถาบัน จำนวน 534 คน เมื่อคำนวณสัดส่วนแล้วจะมีผู้ตอบ 125 คน

ชั้นภูมิที่ 2 บุคลากรสายสนับสนุน สังกัดสำนัก/ศูนย์ จำนวน 779 คน เมื่อคำนวณสัดส่วนแล้วจะมีผู้ตอบ 182 คน

ในการเข้าถึงผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละชั้นภูมิ ผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปออนไลน์ในการสุ่มตัวเลขสุ่มจากตัวเลขระหว่าง 1 ถึง N ตามขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ ซึ่งผู้วิจัยมีรายชื่อของประชากรทั้ง 2 ชั้นภูมิเรียงลำดับตามรหัสบุคลากร จากนั้นผู้วิจัยจึงแจกแบบสอบถามไปยังตัวอย่างที่สุ่มได้ดังกล่าว

ผู้วิจัยใช้เวลา 2 เดือน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้รับแบบสอบถามกลับคืน รวมทั้งสิ้น 263 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.67 ซึ่งเพียงพอต่อการนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1) ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทุกฉบับ เมื่อพบว่าแบบสอบถามฉบับใดผู้ตอบตอบไม่ครบถ้วน หรือ ตอบโดยไม่อ่านข้อคำถาม หรือ คำตอบ (ตอบในลักษณะทั้งตั้ง) ผู้วิจัยจะคัดทิ้ง

2) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากแบบสอบถามด้วยสถิติเชิงพรรณนา

3) ผู้วิจัยทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติเชิงอนุมาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

ก) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่

1) การแจกแจงความถี่และการคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) ตามสูตรดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 104)

สูตร

(3-5)

$$P = \frac{f \times 100}{N}$$

โดย

P = ค่าร้อยละ

f = ความถี่

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

2) การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean)

งานวิจัยนี้ใช้ข้อมูลที่มีการแจกแจงความถี่ ผู้วิจัยจึงกำหนดใช้สูตรดังต่อไปนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2534, น. 39-42)

สูตร (3-6)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 x = ข้อมูลแต่ละจำนวน
 $\sum x$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 n = จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อแสดงการกระจายตัวของข้อมูล โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2534, น. 39-42)

สูตร (3-7)

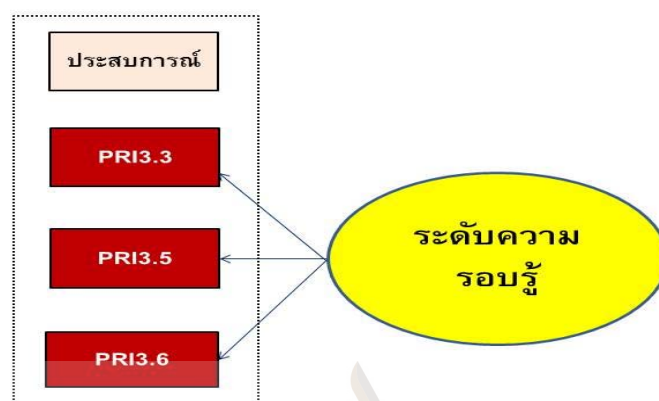
$$SD = S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (X_i - \bar{X})^2}{N}}$$

เมื่อ S = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 X = ค่าของข้อมูลแต่ละตัวหรือจุดกึ่งกลางชั้นแต่ละตัว
 $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

ข. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นการศึกษาตัวแปรตาม 1 ตัว กับตัวแปรอิสระ 3 ตัว ดังรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 ความสัมพันธ์ตัวแปรตาม 1 ตัว กับตัวแปรอิสระ 3 ตัว

จากรูปที่ 3.1 ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง (3-Way ANOVA) ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าว ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

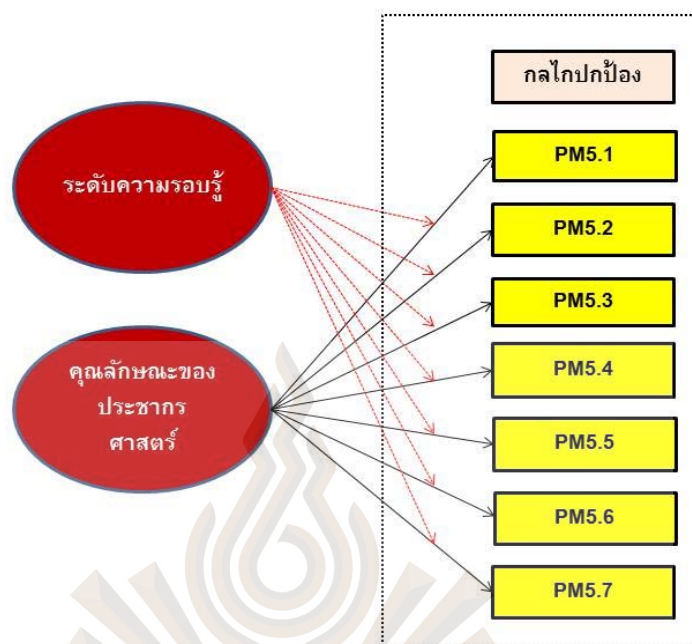
การวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง (3-Way ANOVA) เป็นการหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยตัวแปรตามจะมีเพียง 1 ตัวอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale และตัวแปรอิสระตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปอยู่ในมาตราการวัดระดับนามมาตรา (Nominal Scale)

ถ้าวิเคราะห์กับตัวแปรอิสระ 1 ตัว เรียกว่า One-way ANOVA

ถ้าวิเคราะห์กับตัวแปรอิสระ 2 ตัว เรียกว่า Two-way ANOVA

ถ้าวิเคราะห์กับตัวแปรอิสระ 3 ตัว เรียกว่า Three-way ANOVA

กลุ่มที่ 2 เป็นการศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยควบคุมตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ดังรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยควบคุมตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อตัวแปร

จากรูปที่ 3.2 ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมเชิงพหุ (ANCOVA) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยควบคุมตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อตัวแปร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมเชิงพหุ (ANCOVA) เป็นการหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยตัวแปรตามจะมีเพียง 1 ตัวอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ตัวแปรอิสระตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปอยู่ในมาตราการวัดระดับ (Nominal Scale) และตัวแปรพร้อมตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปอยู่ในมาตราการวัดระดับนามมาตรา Interval หรือ Ratio Scale

ถ้าวิเคราะห์กับตัวแปรอิสระ 1 ตัว เรียกว่า One-way ANCOVA

ถ้าวิเคราะห์กับตัวแปรอิสระ 2 ตัว เรียกว่า Two-way ANCOVA

ถ้าวิเคราะห์กับตัวแปรอิสระ 3 ตัว เรียกว่า Three-way ANCOVA

ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ต้องเป็นตัวแปรต่อเนื่อง (Continuous) จัดอยู่ในมาตราการวัดตั้งแต่อันตรภาค (Interval Scale) ขึ้นไป และมีจำนวนตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไป

2) ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) เป็นตัวแปรแบ่งกลุ่ม (Categories) หรืออยู่ในมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือถ้าอยู่ในมาตราที่สูงกว่าให้ปรับลงมาอยู่ในมาตรานามบัญญัติมีจำนวนตั้งแต่ 1 ตัวแปรขึ้นไป

3) ตัวแปรร่วม (Covariate Variable) มีลักษณะเหมือนกับตัวแปรตาม คือต้องอยู่ในมาตราอันตรภาค (Interval Scale) ขึ้นไป เป็นตัวแปรที่ผู้วิจัยคาดว่าทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างกลุ่มในตอนต้น ซึ่งหากไม่ขจัดอิทธิพลของตัวแปรดังกล่าวแล้ว ผลการวิจัยจะขาดความเที่ยงตรงภายใน 4 (Internal Validity) นั่นคือการศึกษาที่เกิดความแตกต่างของตัวแปรตาม ไม่ใช่เป็นผลอันเนื่องมาจากตัวแปรอิสระ แต่เป็นเหตุที่กลุ่มมีความแตกต่างกันมาก่อนแล้ว (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2551)

สถิติในการทดสอบ ANCOVA

ANCOVA (Analysis of Covariance) การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม เป็นเทคนิคการศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยควบคุมตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม เพราะหากไม่ควบคุมเอาไว้ผลการศึกษาอาจไม่ชัดเจนว่าการที่ตัวแปรตามมีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระ (เช่น เพศ อายุ ระดับความรู้ หรือ Treatment ที่ใช้ในการทดลอง) เป็นเพราะผลของ Treatment เท่านั้น หรือว่าเพราะมีเหตุแทรกซ้อนอย่างอื่น คือมีตัวแปรอื่นมาทำให้แตกต่างกัน

ขั้นตอนการวิเคราะห์ ANCOVA มีดังนี้ (มนตรี พิริยะกุล, 2555)

1) ทบทวนวรรณกรรมว่าตัวแปรใดบ้างเป็นตัวแปรควบคุม (Controlled variable หรือ covariate) และตัวแปรตามมีค่าแตกต่างกันตามตัวแปรอิสระใด (ตัวแปรอิสระจะเป็นตัวแปรกลุ่ม) ทั้งนี้เพื่อให้ผลการศึกษาของเราเทียบได้กับการศึกษาในอดีตหรือไม่ บริบทอื่น

2) ตรวจสอบข้อตกลงเรื่อง Stability of Variance และ Normality หากขัดแย้งให้แปลงข้อมูลโดยอาศัย Log Transformation หรือ Box-Cox transformation

3) วิเคราะห์สมการถดถอยระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรควบคุมแล้วทดสอบว่าตัวแปรควบคุมในภาพรวม (ยังไม่แยกตามกลุ่มตัวแปรอิสระ) มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม หรือไม่

4) วิเคราะห์สมการถดถอยระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรควบคุมแยกตามกลุ่ม ของตัวแปรอิสระ (นี่คือ Interaction ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรควบคุม) แล้วทดสอบว่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของกลุ่มต่าง ๆ เหล่านั้นต่างกันหรือไม่หากพบว่าต่างกันก็ไม่ให้นำตัวแปรควบคุมตัวนั้นมาร่วมวิเคราะห์เพราะหากนำอิทธิพลของตัวแปรร่วมมาหักออกจากค่าของตัวแปรตามจะไม่เกิดความเป็นธรรมเพราะหักมากน้อยไม่เท่ากัน

5) หักอิทธิพลของตัวแปรร่วมออกจากค่าของตัวแปรตามแล้วเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยในระหว่างกลุ่ม

ข้อตกลงเบื้องต้นการวิเคราะห์ตัวแปรร่วม (วิชชชัย ตั้งอุทัยเรือง, 2557)

1) ตัวแปรตามและตัวแปรร่วม จะต้องเป็นข้อมูลที่อยู่มาตรวัดแบบอันตรภาค หรือ อัตรส่วน

2) กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มได้มาจากการสุ่มจากประชากรที่มีการแจกแจงปกติ

3) ความแปรปรวนของประชากรในแต่ละกลุ่มต้องไม่แตกต่างกัน หรือมีความแปรปรวนเป็นเอกพันธ์ (Homogeneity of Variance)

4) ตัวแปรร่วมและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรง

5. ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรร่วมและตัวแปรตาม ต้องมีความสัมพันธ์เหมือนกันทุกกลุ่ม หรือ เรียกว่า (Homogeneity of Regression) โดยมีสมการทำให้ C เป็นตัวแปรร่วม Y เป็นตัวแปรตาม

3.6 การตีความผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกลุ่มระดับความรู้ด้วยการคำนวณอันตรภาคชั้น ดังสูตรต่อไปนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2544, น. 25)

สูตร (3-8)

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{13-3}{3}$$

$$= \frac{10}{3}$$

$$= 3.33$$

ตารางที่ 3.4 ระดับคะแนนที่จำแนกเป็นกลุ่มของระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

กลุ่มที่	ช่วงคะแนน	แปลความ
มีความรู้ต่ำ	3.00-6.33	มีความรู้ต่ำ
มีความรู้ปานกลาง	6.34-9.67	มีความรู้ปานกลาง
มีความรู้มาก	9.68-13.00	มีความรู้มาก

ดังนั้นจึงสามารถกำหนดช่วงคะแนนที่พิจารณาได้ ดังนี้

ช่วงคะแนน 3.00 – 6.33 หมายถึง บุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม อยู่ในระดับมีความรู้ต่ำ

ช่วงคะแนน 6.34 – 9.67 หมายถึง บุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม อยู่ในระดับมีความรู้ปานกลาง

ช่วงคะแนน 9.68 – 13.00 หมายถึง บุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม อยู่ในระดับมีความรู้มาก

บุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยรังสิต มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม อยู่ในระดับมีความรู้ปานกลาง ซึ่งได้ผลรับตาม ตารางที่ 3.15

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกเป็น 6 ตอน คือ 1) ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรังสิต 2) ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรังสิต 3) ประสิทธิภาพการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมในมหาวิทยาลัยรังสิต 4) พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมในมหาวิทยาลัยรังสิต 5) กลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคมในมหาวิทยาลัยรังสิต 6) ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังแสดงรายละเอียดในบทที่ 4

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมจากบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 307 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 263 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.67 ผู้วิจัยใช้เทคนิคทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจำแนกเป็น 5 ตอน ดังนี้

4.1 ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ประสิทธิภาพ ความรอบรู้ ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อสังคม และแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในบริบทการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

4.3 พฤติกรรมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้สื่อสังคม

4.4 กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบน
t	หมายถึง	ค่าสถิติทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
F	หมายถึง	ค่าสถิติทดสอบความแปรปรวนเพื่อคำนวณหาความแปรปรวน ความแตกต่างของกลุ่มตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มตัวแปร
p-value	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
R ²	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
WY	หมายถึง	อายุงานในมหาวิทยาลัยรังสิต
EDL	หมายถึง	ระดับการศึกษา
JP	หมายถึง	ตำแหน่งงานของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต

NN_KL	หมายถึง	ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม
PRI	หมายถึง	ประสบการณ์การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม
PM	หมายถึง	กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม

ทั้ง 5 ตอนมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนนี้เป็นการพรรณนาถึงภูมิหลังของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและเป็นผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยในครั้งนี้ รายละเอียดของภูมิหลังดังกล่าวปรากฏในตารางที่ 4.1 ถึง ตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.1 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศสภาพ

เพศสภาพ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	105	39.92
หญิง	158	60.08
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 60.08) รองลงมาคือ เพศชาย (ร้อยละ 39.92)

ตารางที่ 4.2 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกอายุการทำงานในมหาวิทยาลัยรังสิต

อายุงาน	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 ปี	77	29.28
10 ปี ถึง 20 ปี	54	20.53
20 ปี ขึ้นไป	132	50.19
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุการทำงานตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป (ร้อยละ 50.19) รองลงมาคือ น้อยกว่า 10 ปี (ร้อยละ 29.28)

ตารางที่ 4.3 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตำแหน่งงานในมหาวิทยาลัย
รังสิต

ตำแหน่งงาน	ความถี่	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่	232	88.21
เจ้าหน้าที่บริหาร	31	11.79
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ 88.21) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่บริหาร (ร้อยละ 11.79)

ตารางที่ 4.4 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	51	19.39
ปริญญาตรี	139	52.85
สูงกว่าปริญญาตรี	73	27.76
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 52.85) รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 27.76)

ตารางที่ 4.5 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกที่สังกัดหน่วยงาน

สังกัดหน่วยงาน	ความถี่	ร้อยละ
วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน	107	40.68
สำนัก/ศูนย์	156	59.32
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในสำนัก/ศูนย์ (ร้อยละ 59.32) รองลงมาคือ สังกัดคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน (ร้อยละ 40.68)

4.2 ประสพการณ์ ความรอบรู้ ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อสังคม และแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในบริบทการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

ตารางที่ 4.6 ความถี่และค่าร้อยละของคะแนนระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

คะแนนระดับความรู้ความเข้าใจ	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
3.00	5	1.90
4.00	10	3.80
5.00	20	7.60
6.00	35	13.31
7.00	53	20.15
8.00	56	21.29
9.00	44	16.73
10.00	24	9.13
11.00	10	3.80
12.00	4	1.52
13.00	2	0.76
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวอยู่ระหว่าง 7-9 คะแนน (ร้อยละ 20.15, 21.29 และ 16.73 ตามลำดับ) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยทำคะแนนได้น้อย (ร้อยละ 1.90) และได้มาก (ร้อยละ 0.76)

ตารางที่ 4.7 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

คะแนนระดับความรู้ความเข้าใจ	จำนวน (N)	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	$\bar{x}$	S.D.
	263	3.00	13.00	7.62	1.92

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทำคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม ที่ 7.62 คะแนน มีคะแนนเบี่ยงเบนไปจากคะแนนเฉลี่ย 1.92 คะแนน

ตารางที่ 4.8 คะแนนความรู้ความเข้าใจในความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมจำแนกตามการตอบถูกและตอบผิดในแต่ละข้อ

ข้อที่	ผลลัพธ์			
	ตอบผิด		ตอบถูก	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1	46	17.49	217	82.51
2	59	22.43	204	77.57
3	157	59.70	106	40.30
4	212	80.61	51	19.39
5	123	46.77	140	53.23
6	43	16.35	220	83.65
7	16	6.08	247	93.92
8	249	94.68	14	5.32
9	151	57.41	112	42.59
10	68	25.86	195	74.14
11	108	41.06	155	58.94
12	206	78.33	57	21.67
13	35	13.31	228	86.69
14	205	77.95	58	22.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกในข้อที่

7) มหาวิทยาลัยมีหน้าที่จัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย (ร้อยละ 93.92)

13) การที่เพื่อนร่วมงานของท่านแอบเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานโดยมิชอบ ท่านสามารถฟ้องร้องเพื่อนร่วมงานดังกล่าวได้ตามกฎหมาย (ร้อยละ 86.69)

6) ในกรณีเกิดหรือคาดว่าจะเกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ขึ้นในระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัย เป็นหน้าที่ของทุกหน่วยงานที่ต้องมีแนวทางมาตรการ แผนปฏิบัติการรองรับ (ร้อยละ 83.65)

1) มหาวิทยาลัยไม่สามารถนำข้อมูลส่วนตัวของท่านไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใดๆ (ร้อยละ 82.51) ตามลำดับ

และตอบผิดมากที่สุดในข้อที่

8) มหาวิทยาลัยสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนตัวของท่าน โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากท่าน (ร้อยละ 5.32)

12) การบิดเบือนหรือปลอมแปลงข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วน หรือเป็นเท็จแล้วนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ สามารถกระทำได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายถ้าได้รับการยินยอมจากผู้บริหารระบบ (ร้อยละ 21.67)

14) ท่านสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ได้ทุกเมื่อ (ร้อยละ 22.05) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 กลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมจำแนกตามความถี่และร้อยละ

ระดับความรู้	ความถี่	ร้อยละ
มีความรู้น้อย	70	26.60
มีความรู้ปานกลาง	109	41.40
มีความรู้มาก	84	31.90
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมในระดับปานกลาง (ร้อยละ 41.40) ถึงระดับมีความรู้มาก (ร้อยละ 31.90) และมีระดับความรู้น้อย (ร้อยละ 26.60)

ตารางที่ 4.10 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมในช่วงระยะเวลางานประจำวัน

การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เคย	210	79.85
เคย	53	20.15
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมในช่วงระยะเวลางานประจำวัน ในรอบวัน (ร้อยละ 79.85) มีเพียง (ร้อยละ 20.15) ที่เคยถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวดังกล่าว

ตารางที่ 4.11 คะแนนประสพการณ์การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมจำแนกตามการเคยถูกละเมิดและไม่เคยถูกละเมิดในแต่ละข้อ

ข้อที่	ผลลัพธ์			
	ไม่เคย		เคย	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1.การถูกกล่าวหาตักเตือนสิ่งๆที่ท่านไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์	237	90.11	26	9.89
2.การเขียนข้อความที่ไม่สุภาพเกี่ยวกับท่าน	244	92.78	19	7.22
3.การติดต่อรูปภาพของท่านเพื่อให้เกิดความเสื่อมเสีย	257	97.72	6	2.28
4.การนำรูปภาพของท่านไปเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมโดยไม่ได้รับอนุญาต	246	93.54	17	6.46
5.การนำข้อมูลส่วนตัวของท่านเผยแพร่ในสื่อสังคม ได้แก่ ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ ภาพถ่ายประจำตัว อีเมล หมายเลขโทรศัพท์ เลขบัญชีธนาคาร รายละเอียดการเดินทาง ตำแหน่งที่ตั้ง	253	96.20	10	3.80
6.การได้รับ Spam mail โฆษณาสินค้าผ่านทางอีเมล และสื่อสังคมที่ท่านใช้งาน	230	87.45	33	12.55
7.การได้คำเชิญเข้าร่วมลงทุนในธุรกิจ	236	89.73	27	10.27
9.การได้รับคำเชิญชวนให้เข้าไปเยี่ยมชมเว็บไซต์หรือเข้าร่วมกลุ่มสื่อสังคมที่จัดไว้สำหรับผู้ใหญ่โดยเฉพาะ	241	91.63	22	8.37

- จากตารางที่ 4.11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยถูกละเมิดในข้อที่
- 3) การตัดต่อรูปภาพของท่านเพื่อให้เกิดความเสียหาย (ร้อยละ 97.72)
  - 5) การนำข้อมูลส่วนตัวของท่านเผยแพร่ในสื่อสังคม ได้แก่ ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ ภาพถ่ายประจำตัว อีเมล หมายเลขโทรศัพท์ เลขบัญชีธนาคาร รายละเอียดการเดินทาง ตำแหน่งที่ตั้ง ฯลฯ (ร้อยละ 96.20)
  - 4) การนำรูปภาพของท่านไปเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร้อยละ 93.54)
  - 2) การเขียนข้อความที่ไม่สุภาพเกี่ยวกับท่าน (ร้อยละ 92.78) ตามลำดับและเคยถูกละเมิดในข้อที่
  - 6) การได้รับ Spam mail โฆษณาสินค้าผ่านทางอีเมล และสื่อสังคมที่ท่านใช้งาน (ร้อยละ 12.55)
  - 9) การได้รับคำเชิญชวนให้เข้าไปเยี่ยมชมเว็บไซต์หรือเข้าร่วมกลุ่มสื่อสังคมที่จัดไว้สำหรับผู้ใหญ่โดยเฉพาะ (ร้อยละ 8.37)
  - 7) การได้คำเชิญเข้าร่วมลงทุนในธุรกิจ (ร้อยละ 10.27)
  - 1) การถูกกล่าวหาตปึงทั้งๆที่ท่านไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ (ร้อยละ 9.89) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้สื่อสังคมมากน้อยในช่วงระยะเวลางานประจำวัน ในรอบวัน

การใช้สื่อสังคมในช่วงระยะเวลางานประจำวัน	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เคยส่งการผ่านสื่อสังคม	45	17.11
วันละครั้ง	43	16.35
มากกว่า 1 ครั้ง/ วัน	175	66.54
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้สื่อสังคมในช่วงระยะเวลางานประจำวัน มากกว่า 1 ครั้ง/ วัน (ร้อยละ 66.54) รองลงมาไม่เคยส่งการผ่านสื่อสังคม (ร้อยละ 17.11) และมีการใช้วันละครั้ง (ร้อยละ 16.35) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมที่ให้ปฏิบัติงานนอกเวลาทำงาน

การใช้สื่อสังคมปฏิบัติงานนอกเวลาทำงาน	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เคย	135	51.33
เคย	128	48.67
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมที่ให้ปฏิบัติงานนอกเวลาทำงาน (ร้อยละ 51.33) มีเพียง (ร้อยละ 48.67) ที่เคยถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวดังกล่าว

ตารางที่ 4.14 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการได้รับการให้ปฏิบัติงานในช่วงเวลา

การได้รับการให้ปฏิบัติงานในช่วงเวลา	ความถี่	ร้อยละ
ก่อนเริ่มงานประจำวัน	169	64.26
หลังเลิกงาน 17 - 24 น.	52	19.77
หลังเที่ยงคืนเป็นต้นไป	1	.38
ช่วงพักเที่ยง	41	15.59
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่การได้รับการให้ปฏิบัติงานก่อนเริ่มงานประจำวัน (ร้อยละ 64.26) รองลงมาหลังเลิกงาน 17.00–24.00 น. (ร้อยละ 19.77) และมีช่วงพักเที่ยง (ร้อยละ 15.59) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตอบสนองต่อการได้รับคำสั่ง

การตอบสนองต่อการได้รับคำสั่ง	ความถี่	ร้อยละ
รับทราบคำสั่งและปฏิบัติตาม	101	38.40
รับทราบคำสั่งพร้อมแจ้งว่าจะปฏิบัติตามสั่งในวันถัดไป	45	17.11

ตารางที่ 4.15 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตอบสนองต่อการได้รับคำสั่ง(ต่อ)

การตอบสนองต่อการได้รับคำสั่ง	ความถี่	ร้อยละ
ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้เพราะถือว่านอกเวลางาน	9	3.42
สื่อสารด้วยความกระตือรือร้น	103	39.16
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	3	1.14
รับคำสั่งแล้วลืม	2	.76
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.15 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สื่อสารด้วยความกระตือรือร้น (ร้อยละ 39.16) รองลงมารับทราบคำสั่งและปฏิบัติทันที (ร้อยละ 38.40) และ รับทราบคำสั่งพร้อมแจ้งว่าจะปฏิบัติตามสั่งในวันถัดไป (ร้อยละ 17.11) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล และสามารถเชื่อมต่อเข้ากับแอปพลิเคชันสื่อสังคม

การใช้อุปกรณ์ดิจิทัล และสามารถเชื่อมต่อเข้ากับแอปพลิเคชันสื่อสังคม	ผลลัพธ์			
	ไม่มี		มี	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1) เครื่องคอมพิวเตอร์	72	27.38	191	72.62
2) โน้ตบุ๊ก	144	54.75	119	45.25
3) แท็บเล็ต	190	72.24	73	27.76
4) สมาร์ทโฟน	44	16.73	219	83.27

จากตารางที่ 4.16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลการใช้สมาร์ทโฟน (ร้อยละ 83.27) รองลงมาใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 72.62), การใช้โน้ตบุ๊ก (ร้อยละ 45.25) และใช้แท็บเล็ต (ร้อยละ 27.76) ตามลำดับ

และไม่มีการใช้แท็บเล็ต (ร้อยละ 72.24) รองลงมาโน้ตบุ๊ก (ร้อยละ 54.75), เครื่องคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 27.38) และสมาร์ทโฟน (ร้อยละ 16.43) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้แอปพลิเคชันสื่อสังคม

การใช้แอปพลิเคชันสื่อสังคม	ผลลัพธ์			
	ไม่เคยใช้		เคยใช้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1) เฟซบุ๊ก	20	7.60	243	92.40
2) ไลน์	11	4.18	252	95.82
3) วอตส์แอฟ	237	90.11	26	9.89
4) เฟซบุ๊ก เมสเซนเจอร์	97	36.88	166	63.12
5) ทูเกิล	120	45.63	143	54.37
6) อินสตราแกรม	146	55.51	117	44.49
7) ทวิตเตอร์	225	85.55	38	14.45
8) ปรีนเตอร์	256	97.34	7	2.66
9) สกาย	248	94.30	15	5.70

จากตารางที่ 4.17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้ไลน์ (ร้อยละ 95.82) รองลงมาใช้เฟซบุ๊ก(ร้อยละ 92.40), เฟซบุ๊ก เมสเซนเจอร์ (ร้อยละ 63.12) และใช้ทูเกิล (ร้อยละ 54.37) ตามลำดับ

และไม่มีการใช้ลิงค์กิตอิน (ร้อยละ 97.72) รองลงมาปรีนเตอร์ (ร้อยละ 97.34), สกาย (ร้อยละ 94.30) และวอตส์แอฟ (ร้อยละ 90.11) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 คะแนนวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคม จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคมในแต่ละข้อ

ข้อที่	ผลลัพธ์			
	ไม่เคยใช้		เคยใช้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1.เพื่อให้รับรู้ว่าเพื่อนกำลังทำกิจกรรมอะไรอยู่ ณ ขณะนั้น	111	42.21	152	57.79
2.เพื่อรับทราบข่าวสารทันสมัยที่เกิดขึ้น ณ เวลาจริง	43	16.35	220	83.65
3.เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	154	58.56	109	41.44

ตารางที่ 4.18 คะแนนวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคม จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคมในแต่ละข้อ(ต่อ)

ข้อที่	ผลลัพธ์			
	ไม่เคยใช้		เคยใช้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
4.เพื่อค้นหาเนื้อหาที่สนุกสนานและสร้างความบันเทิงใจ	94	35.74	169	64.26
5.เพื่อแบ่งปันความคิดเห็น	103	39.16	160	60.84
6.เพื่อแบ่งปันภาพและวิดีโอ	166	63.12	97	36.88
7.เพราะเพื่อน ๆ ของท่านล้วนอยู่ในโลกของสื่อสังคมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงเป็นสาเหตุให้ท่านต้องใช้สื่อสังคมตามไปด้วย	157	59.70	106	40.30
8.เพื่อสร้างเครือข่ายกับผู้อื่น	166	63.12	97	36.88
9.เพื่อพบปะกับผู้คนหน้าใหม่ๆ	221	84.03	42	16.97

จากตารางที่ 4.18 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยใช้ในข้อที่ 9) เพื่อพบปะกับผู้คนหน้าใหม่ๆ (ร้อยละ 84.03) 6) เพื่อแบ่งปันภาพและวิดีโอ และ 8) เพื่อสร้างเครือข่ายกับผู้อื่น (ร้อยละ 63.12) 10) เพื่อพบปะกับผู้คนหน้าใหม่ๆ (ร้อยละ 82.51) ตามลำดับ และผู้ที่เคยใช้ในข้อที่ 2) เพื่อรับทราบข่าวสารทันสมัยที่เกิดขึ้น ณ เวลาจริง (ร้อยละ 83.65) 4) เพื่อค้นหาเนื้อหาที่สนุกสนานและสร้างความบันเทิงใจ (ร้อยละ 64.26) 5) เพื่อแบ่งปันความคิดเห็น (ร้อยละ 60.84) 1) เพื่อให้รับรู้ว่าเพื่อนกำลังทำกิจกรรมอะไรอยู่ ณ ขณะนั้น (ร้อยละ 57.79)ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้บริการสื่อสังคม
โดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์

การบริการสื่อสังคมโดยเฉลี่ยต่อ สัปดาห์	ความถี่	ร้อยละ
1-5 ครั้งต่อสัปดาห์	58	22.05
6-10 ครั้งต่อสัปดาห์	52	19.77
11-15 ครั้งต่อสัปดาห์	30	11.41
มากกว่า 15 ครั้งต่อสัปดาห์	123	46.77
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.19 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้บริการสื่อสังคม
โดยมากกว่า 15 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 46.77) รองลงมาใช้ 1-5 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 22.05),
ใช้ 6-10 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 19.77) และมีการใช้ 11-15 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 11.41)
ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการใช้บริการสื่อสังคม
โดยเฉลี่ยชั่วโมงต่อครั้ง

การใช้บริการสื่อสังคมประมาณ ชั่วโมงต่อครั้ง	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง	141	53.61
1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง	87	33.08
4-6 ชั่วโมงต่อครั้ง	26	9.89
7-9 ชั่วโมงต่อครั้ง	4	1.52
มากกว่า 10 ชั่วโมงต่อครั้ง	5	1.90
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.20 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้บริการสื่อสังคมโดย
ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง (ร้อยละ 53.61) รองลงมาใช้ 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง (ร้อยละ 33.08), และมีการใช้
4-6 ชั่วโมงต่อครั้ง (ร้อยละ 9.89) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 ความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเริ่มต้นใช้สื่อสังคม

การเริ่มต้นใช้สื่อสังคม	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	10	3.80
1-2 ปี	18	6.84
3-4 ปี	38	14.45
มากกว่า 4 ปี	197	74.90
รวม	263	100.00

จากตารางที่ 4.21 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้บริการสื่อสังคม โดยมากกว่า 4 ปี (ร้อยละ 74.90) รองลงมาใช้ 3-4 ปี (ร้อยละ 14.45), และมีการใช้ 1-2 ปี (ร้อยละ 6.84) ตามลำดับ

4.3 พฤติกรรมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้สื่อสังคม

ตารางที่ 4.22 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของประสบการณ์การใช้สื่อสังคมในรูปแบบการให้บริการจำแนกตามการเคยใช้และไม่เคยใช้ในแต่ละข้อ

รูปแบบการใช้บริการ	ผลลัพธ์			
	ไม่เคยใช้		เคยใช้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. การโพสต์	16	6.08	247	93.92
2. การไลด์	10	3.80	253	96.20
3. การแชร์	25	9.51	238	90.49
4. การแท็ก	66	25.10	197	74.90
5. การเช็คอิน	57	21.67	206	78.33
6. แสดงความคิดเห็น	29	11.03	234	88.97

จากตารางที่ 4.22 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการไลด์ (ร้อยละ 96.20) รองลงมาการโพสต์ (ร้อยละ 93.92), การแชร์ (ร้อยละ 90.49) และแสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 88.98) ตามลำดับ

และผู้ที่ไม่เคยใช้ การแท็ก (ร้อยละ 25.10) รองลงมาการเช็คอิน (ร้อยละ 21.67), แสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 11.03) และการแชร์ (ร้อยละ 9.51) ตามลำดับ

4.4 กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม

ตารางที่ 4.23 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคมจำแนกตามการเคยใช้และไม่เคยใช้ในแต่ละข้อ

กลไกปกป้อง	ผลลัพธ์			
	ไม่เคยใช้		เคยใช้	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. การปกป้องฟังก์ชันระบุพิกัด ณ สถานที่ต่างๆ	60	22.81	203	77.19
2. ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น	127	48.29	136	51.71
3. ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Fcaebook, Instagram, twiter	91	34.60	172	65.40
4. ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เปิดเผย	60	22.81	203	77.19
5. ฟังก์ชันการตั้งค่าปิด-เปิด การส่งคำขอเป็นเพื่อน	62	23.57	201	76.43
6. ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของท่าน	103	39.16	160	60.84
7. ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของท่าน	72	27.38	191	72.62

จากตารางที่ 4.23 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยใช้ในข้อที่

- 1) การปกป้องฟังก์ชันระบุพิกัดณ สถานที่ต่าง ๆ (ร้อยละ 77.19) และ
- 4) ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (ร้อยละ 77.19)
- 5) ฟังก์ชันการตั้งค่าปิด-เปิดการส่งคำขอเป็นเพื่อน (ร้อยละ 76.43)
- 7) ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆบนบัญชีสื่อสังคมของท่าน (ร้อยละ 72.62)
- 3) ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Fcaebook, Instagram, twiter (ร้อยละ 65.40) ตามลำดับ และผู้ที่ไม่เคยใช้ในข้อที่
- 2) ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (ร้อยละ 48.29)
- 6) ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของท่าน (ร้อยละ 39.16)
- 3) ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Fcaebook, Instagram, twiter (ร้อยละ 34.60)
- 7) ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆบนบัญชีสื่อสังคมของท่าน (ร้อยละ 27.38) ตามลำดับ

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สถิติในการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง (3-Way ANOVA)

การวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง (3-Way ANOVA) เป็นการหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยตัวแปรตามจะมีเพียง 1 ตัวอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale และตัวแปรอิสระตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปอยู่ในมาตราการวัดระดับนามมาตรา (Nominal Scale) เพื่อให้เห็นความชัดเจนของความแตกต่างในการเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง

สมมติฐานที่ 1 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็น

- ส่วนตัวผ่านสื่อสังคมเป็นผลมาจากการใช้สื่อสังคมในช่วงระยะเวลางานประจำวัน (PRI3.3) ช่วงเวลาในการปฏิบัติงานนอกเวลาหลังจากได้รับคำสั่งผ่านสื่อสังคม (PRI3.5) และวิธีตอบสนองต่อคำสั่งผ่านสื่อสังคม (PRI3.6)

ผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏรายละเอียดตามตารางที่ 4.24 ดังนี้

ตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบอิทธิพลของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) ช่วงเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6) ต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม(New_KL)

ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	82.178 ^a	34	2.417	1.262	.163
Intercept	223.763	1	223.763	116.821	.000
PRI3.3	6.653	2	3.326	1.737	.178
PRI3.5	4.245	3	1.415	.739	.530
PRI3.6	7.881	5	1.576	.823	.534
PRI3.3 * PRI3.5	4.028	4	1.007	.526	.717
PRI3.3 * PRI3.6	30.565	6	5.094	2.660	.016
PRI3.5 * PRI3.6	13.615	6	2.269	1.185	.315
PRI3.3 * PRI3.5 * PRI3.6	14.153	7	2.022	1.056	.393
Error	436.720	228	1.915		
Total	2490.000	263			
Corrected Total	518.897	262			
a. R Squared = .158 (Adjusted R Squared = .033)					

จากตารางที่ 4.24 สามารถกระจายเป็น 7 สมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1

H₀: ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3)

$H_{1.1}$: ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ขึ้นกับช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3)

จากตารางที่ 4.24 พบว่า F มีค่าเท่ากับ 1.737 และค่า p-value มีค่าเท่ากับ .178 ซึ่งมากกว่า .05 จึงสรุปว่า H_0 เป็นจริง นั่นคือ ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3)

ผู้วิจัยได้ทดสอบอิทธิพลของช่วงระยะเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) ต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ดังรายละเอียดในการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2

สมมติฐานที่ 1.2

H_0 : ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับช่วงระยะเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5)

$H_{1.2}$: ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ขึ้นกับช่วงระยะเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5)

จากตารางที่ 4.24 พบว่า F มีค่าเท่ากับ .739 และค่า p-value มีค่าเท่ากับ .530 ซึ่งมากกว่า .05 จึงสรุปว่า H_0 เป็นจริง นั่นคือ ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับช่วงระยะเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5)

ผู้วิจัยได้ทดสอบอิทธิพลของการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6) ต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ดังรายละเอียดในการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3

สมมติฐานที่ 1.3

H_0 : ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6)

$H_{1.3}$: ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ขึ้นกับการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6)

จากตารางที่ 4.24 พบว่า F มีค่าเท่ากับ .823 และค่า p-value มีค่าเท่ากับ .534 ซึ่งมากกว่า .05 จึงสรุปว่า H_0 เป็นจริง นั่นคือ ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6)

ผู้วิจัยได้ทดสอบอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) และช่วงเวลาในการสั่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) ต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ดังรายละเอียดในการทดสอบสมมติฐานที่ 1.4

สมมติฐานที่ 1.4

H_0 : ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) และช่วงเวลาในการสั่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5)

$H_{1.4}$: ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) และช่วงเวลาในการสั่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5)

จากตารางที่ 4.24 พบว่า F มีค่าเท่ากับ .526 และค่า p-value มีค่าเท่ากับ .717 ซึ่งมากกว่า .05 จึงสรุปว่า H_0 เป็นจริง นั่นคือ ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) และช่วงเวลาในการสั่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5)

ผู้วิจัยได้ทดสอบอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) และช่วงเวลาในการสั่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) ต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)

สมมติฐานที่ 1.5

H_0 : ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6)

$H_{1.5}$: ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6)

จากตารางที่ 4.24 พบว่า F มีค่าเท่ากับ 2.660 และค่า p -value มีค่าเท่ากับ .016 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงสรุปว่า H_1 เป็นจริง นั่นคือ ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6)

ผู้วิจัยได้ทดสอบอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการสั่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6) ต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)

สมมติฐานที่ 1.6

H_0 : ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการสั่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6)

$H_{1.6}$: ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการสั่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6)

จากตารางที่ 4.24 พบว่า F มีค่าเท่ากับ 1.185 และค่า p -value มีค่าเท่ากับ .315 ซึ่งมากกว่า .05 จึงสรุปว่า H_0 เป็นจริง นั่นคือ ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการสั่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6)

ผู้วิจัยได้ทดสอบอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) ช่วงระยะเวลาในการสั่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6) ต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ดังรายละเอียดในการทดสอบสมมติฐานที่ 1.7

สมมติฐานที่ 1.7

H_0 : ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) ช่วงเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6)

$H_{1.7}$: ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) ช่วงเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6)

จากตารางที่ 4.24 พบว่า F มีค่าเท่ากับ 1.056 และค่า p-value มีค่าเท่ากับ .393 ซึ่งมากกว่า .05 จึงสรุปว่า H_0 เป็นจริง นั่นคือ ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) ไม่ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI3.3) ช่วงเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI3.5) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3.6)

สมมติฐานที่ 2

สถิติในการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOA)

การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOA) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยควบคุมตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อตัวแปร เพื่อให้เห็นความชัดเจนของความแตกต่างในการเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมเชิงพหุ (ANCOA)

สมมติฐานที่ 2 กลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมเป็นผลมาจากการใช้สื่อสังคม 1) การใช้ฟังก์ชันการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1), 2) การใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2), 3) การใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่างแอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter (PM5.3), 4) การใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4), 5) การใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าปิด-เปิดการส่งคำขอเป็นเพื่อน (PM5.5), 6) การใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวเอง (PM5.6), 7) การใช้ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของตัวเอง (PM5.7)

การทดสอบอิทธิพลของการใช้ฟังก์ชัน มีทั้งหมด 7 ฟังก์ชัน คือ

H_0 : การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ไม่ขึ้นกับระดับการศึกษา (EDL)

$H_{2.1}$: การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ขึ้นกับระดับการศึกษา (EDL) อย่างน้อยหนึ่งระดับ

ตารางที่ 4.25 การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับการศึกษา

ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	1.768 ^a	2	.884	5.159	.006
Intercept	124.113	1	124.113	724.438	.000
EDL	1.768	2	.884	5.159	.006
Error	44.544	260	.171		
Total	203.000	263			
Corrected Total	46.312	262			

a. R Squared = .038 (Adjusted R Squared = .031)

จากตารางที่ 4.25 พบว่าค่า F เท่ากับ 5.159 มีค่า p-value เท่ากับ .006 แสดงว่าบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี มีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ต่างกัน (PM5.1)

ผู้วิจัยได้ควบคุมตัวแปรระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ด้วยการทดสอบว่าระดับความรู้ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ต่างกัน (PM5.1) หรือไม่ และมีอิทธิพลคงที่หรือไม่

$$H_0: \beta_{\text{ต่ำกว่าป.ตรี}} = \beta_{\text{ป.ตรี}} = \beta_{\text{สูงกว่าป.ตรี}}$$

$$H_{2.1}: \beta_{\text{ต่ำกว่าป.ตรี}} \neq \beta_{\text{ป.ตรี}} \neq \beta_{\text{สูงกว่าป.ตรี}}$$

ตารางที่ 4.26 การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)

ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	3.402 ^a	5	.680	4.075	.001
Intercept	7.181	1	7.181	43.006	.000
EDL	1.663	2	.831	4.979	.008
NN_KL	1.442	1	1.442	8.634	.004
EDL * NN_KL	.910	2	.455	2.725	.067
Error	42.910	257	.167		
Total	203.000	263			
Corrected Total	46.312	262			

a. R Squared = .073 (Adjusted R Squared = .055)

จากตารางที่ 4.26 พบว่าค่า F เท่ากับ 8.634 มีค่า p-value เท่ากับ .004 แสดงว่าระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) มีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ต่างกัน (PM5.1) และที่บรรทัด EDL * NN_KL ซึ่งใช้ทดสอบ $H_0: \beta_{\text{ต่ำกว่าป.ตรี}} = \beta_{\text{ป.ตรี}} = \beta_{\text{สูงกว่าป.ตรี}}$ โดยพิจารณา Interaction ของตัวแปรระดับการศึกษา (EDL) และระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ซึ่งมีค่า F เท่ากับ 2.725 มีค่า p-value เท่ากับ .067 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด (.05) จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) กับระดับการศึกษา (EDL) ไม่ต่างกัน เมื่อมีระดับความรู้ (NN_KL) ต่างกัน จึงสามารถวิเคราะห์ต่อไปด้วย ANCOVA ได้

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และระดับการศึกษา (EDL) ต่อการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ (PM5.1)

ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	2.492 ^a	3	.831	4.909	.002
Intercept	11.659	1	11.659	68.912	.000
NN_KL	.724	1	.724	4.279	.040
EDL	1.674	2	.837	4.948	.008
Error	43.820	259	.169		
Total	203.000	263			
Corrected Total	46.312	262			

a. R Squared = .054 (Adjusted R Squared = .043)

จากตารางที่ 4.27 สรุปได้ว่าการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ ต่างกัน (PM5.1) คืออยู่กับระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) และระดับการศึกษา (EDL) ของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (p-value=.040 และ .008 ตามลำดับ) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง) เท่ากับ = .054 แสดงว่าระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) สามารถอธิบายความผันแปรการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ ต่างกัน (PM5.1) ได้ร้อยละ 5.4

จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) และการทดสอบความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) พบว่าระดับการศึกษาของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต มีอิทธิพลคงที่ต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ ต่างกัน

ค่า F จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) เท่ากับ 4.979 และ จากการทดสอบความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ค่า F เท่ากับ 4.948 หมายความว่า เมื่อจำกัด

อิทธิพลของระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม ออกแล้ว ระดับความสัมพันธ์ของการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุ พิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ กับระดับการศึกษาจะลดลงด้วย

H_0 : ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4) ไม่ขึ้นกับระดับ การศึกษา (EDL)

$H_{2.2}$: ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4) ขึ้นกับระดับ การศึกษา (EDL) อย่างน้อยหนึ่งระดับ

ตารางที่ 4.28 การใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความ เป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)

ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	1.703 ^a	2	.852	4.963	.008
Intercept	122.677	1	122.677	715.017	.000
EDL	1.703	2	.852	4.963	.008
Error	44.609	260	.172		
Total	203.000	263			
Corrected Total	46.312	262			

a. R Squared = .037 (Adjusted R Squared = .029)

จากตารางที่ 4.28 พบว่าค่า F เท่ากับ 4.963 มีค่า p-value เท่ากับ .008 แสดงว่า บุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี มีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปัน ข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ ต่างกัน (PM5.4)

ผู้วิจัยได้ควบคุมตัวแปรระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ด้วยการทดสอบว่าระดับความรู้ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้อง

ความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการโพสท์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ
ต่างกัน (PM5.4) หรือไม่ และมีอิทธิพลคงที่หรือไม่

$$H_0: \beta_{\text{ต่ำกว่าป.ตรี}} = \beta_{\text{ป.ตรี}} = \beta_{\text{สูงกว่าป.ตรี}}$$

$$H_{2.2}: \beta_{\text{ต่ำกว่าป.ตรี}} \neq \beta_{\text{ป.ตรี}} \neq \beta_{\text{สูงกว่าป.ตรี}}$$

ตารางที่ 4.29 การใช้ฟังก์ชันการโพสท์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4)
ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)

ฟังก์ชันการโพสท์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	1.820 ^a	5	.364	2.103	.066
Intercept	12.678	1	12.678	73.235	.000
EDL	.523	2	.262	1.511	.223
NN_KL	.055	1	.055	.319	.573
EDL * NN_KL	.103	2	.052	.299	.742
Error	44.492	257	.173		
Total	203.000	263			
Corrected Total	46.312	262			

a. R Squared = .039 (Adjusted R Squared = .021)

จากตารางที่ 4.29 พบว่าค่า F เท่ากับ .319 มีค่า p-value เท่ากับ .573 แสดงว่า
ระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) มีอิทธิพลต่อ
การมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการโพสท์และการแบ่งปันข้อมูลใน
รูปแบบไม่เป็นสาธารณะ ต่างกัน (PM5.4) และที่บรรทัด EDL * NN_KLซึ่งใช้ทดสอบ
 $H_0: \beta_{\text{ต่ำกว่าป.ตรี}} = \beta_{\text{ป.ตรี}} = \beta_{\text{สูงกว่าป.ตรี}}$ โดยพิจารณา Interaction ของตัวแปรระดับ
การศึกษา (EDL) และระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว
(NN_KL) ซึ่งมีค่า F เท่ากับ .299 มีค่า p-value เท่ากับ .742 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทาง
สถิติที่กำหนด (.05) จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการมีกลไกปกป้องความเป็น
ส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการโพสท์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4)

กับระดับการศึกษา (EDL) ไม่ต่างกัน เมื่อมีระดับความรู้ (NN_KL) ต่างกัน จึงสามารถวิเคราะห์ต่อไปด้วย ANCOVA ได้

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลิกการสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และระดับการศึกษา (EDL) ต่อการใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4)

ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	1.717 ^a	3	.572	3.323	.020
Intercept	16.575	1	16.575	96.262	.000
NN_KL	.013	1	.013	.077	.781
EDL	1.685	2	.843	4.893	.008
Error	44.595	259	.172		
Total	203.000	263			
Corrected Total	46.312	262			

a. R Squared = .037 (Adjusted R Squared = .026)

จากตารางที่ 4.30 สรุปได้ว่าการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ ต่างกัน (PM5.4) คืออยู่กับระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) และระดับการศึกษา (EDL) ของบุคลิกการสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (p-value=.781 และ .008 ตามลำดับ) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง) เท่ากับ = .037 แสดงว่าระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) สามารถอธิบายความผันแปรการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ ต่างกัน (PM5.4) ได้ร้อยละ 3.7

จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) และการทดสอบความความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) พบว่าระดับการศึกษาของบุคลิกการสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต มีอิทธิพล

คงที่ต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ ต่างกัน

ค่า F จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) เท่ากับ 1.511 และ จากการทดสอบความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ค่า F เท่ากับ 4.893 หมายความว่า เมื่อกำจัดอิทธิพลของระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมออกแล้ว ระดับความสัมพันธ์ของการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ กับระดับการศึกษาจะเพิ่มขึ้นด้วย

H_0 : การตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวเอง (PM5.6) ไม่ขึ้นกับระดับการศึกษา (EDL)

$H_{2.3}$: การตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวเอง (PM5.6) ขึ้นกับระดับการศึกษา (EDL) อย่างน้อยหนึ่งระดับ

ตารางที่ 4.31 การใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวเอง (PM5.6) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับการศึกษา

ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวเอง					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	2.971 ^a	2	1.485	6.470	.002
Intercept	72.881	1	72.881	317.455	.000
EDL	2.971	2	1.485	6.470	.002
Error	59.691	260	.230		
Total	160.000	263			
Corrected Total	62.662	262			

a. R Squared = .047 (Adjusted R Squared = .040)

จากตารางที่ 4.31 พบว่าค่า F เท่ากับ 6.470 มีค่า p-value เท่ากับ .002 แสดงว่าบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี มีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวเอง ต่างกัน (PM5.6)

ผู้วิจัยได้ควบคุมตัวแปรระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ด้วยการทดสอบว่าระดับความรู้ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวตน ต่างกัน (PM5.6) หรือไม่ และมีอิทธิพลคงที่หรือไม่

$$H_0: \beta_{\text{ต่ำกว่าป.ตรี}} = \beta_{\text{ป.ตรี}} = \beta_{\text{สูงกว่าป.ตรี}}$$

$$H_{2.3}: \beta_{\text{ต่ำกว่าป.ตรี}} \neq \beta_{\text{ป.ตรี}} \neq \beta_{\text{สูงกว่าป.ตรี}}$$

ตารางที่ 4.32 การใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.6) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)

ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวตน					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	3.410 ^a	5	.682	2.958	.013
Intercept	6.487	1	6.487	28.137	.000
EDL	.693	2	.347	1.504	.224
NN_KL	.148	1	.148	.640	.424
EDL * NN_KL	.240	2	.120	.521	.595
Error	59.251	257	.231		
Total	160.000	263			
Corrected Total	62.662	262			

a. R Squared = .054 (Adjusted R Squared = .036)

จากตารางที่ 4.32 พบว่าค่า F เท่ากับ .640 มีค่า p-value เท่ากับ .424 แสดงว่าระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) มีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวตน ต่างกัน (PM5.6) และที่บรรทัด EDL * NN_KL ซึ่งใช้ทดสอบ $H_0: \beta_{\text{ต่ำกว่าป.ตรี}} = \beta_{\text{ป.ตรี}} = \beta_{\text{สูงกว่าป.ตรี}}$ โดยพิจารณา Interaction ของตัวแปรระดับการศึกษา (EDL) และระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ซึ่งมีค่า F เท่ากับ .521 มีค่า p-value เท่ากับ .595 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทาง

สถิติที่กำหนด (.05) จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.6) กับระดับการศึกษา (EDL) ไม่ต่างกัน เมื่อมีระดับความรู้ (NN_KL) ต่างกัน จึงสามารถวิเคราะห์ต่อไปด้วย ANCOVA ได้

ตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลการสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และระดับการศึกษา (EDL) ต่อการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.6)

ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวตน					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	3.170 ^a	3	1.057	4.601	.004
Intercept	7.878	1	7.878	34.296	.000
NN_KL	.200	1	.200	.869	.352
EDL	2.896	2	1.448	6.304	.002
Error	59.491	259	.230		
Total	160.000	263			
Corrected Total	62.662	262			

a. R Squared = .051 (Adjusted R Squared = .040)

จากตารางที่ 4.33 สรุปได้ว่าการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.6) คืออยู่กับระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) และระดับการศึกษา (EDL) ของบุคลการสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (p-value = .352 และ .002 ตามลำดับ) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง) เท่ากับ = .051 แสดงว่าระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) สามารถอธิบายความผันแปรการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวตน ต่างกัน (PM5.6) ได้ร้อยละ

จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) และการทดสอบความความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) พบว่าระดับการศึกษาของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต มีอิทธิพลคงที่ต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตน ต่างกัน

ค่า F จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) เท่ากับ 6.824 และ จากการทดสอบความความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ค่า F เท่ากับ 6.304 หมายความว่า เมื่อกำจัดอิทธิพลของระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมออกแล้ว ระดับความสัมพันธ์ของการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตน กับระดับการศึกษาจะลดลงด้วย

H_0 : การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ไม่ขึ้นกับอายุงาน (WY)

$H_{2.4}$: การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ขึ้นกับอายุงาน (WY) อย่างน้อยหนึ่งระดับ

ตารางที่ 4.34 การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามอายุงาน (WY)

ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	1.584 ^a	2	.792	4.603	.011
Intercept	145.172	1	145.172	843.869	.000
WY	1.584	2	.792	4.603	.011
Error	44.728	260	.172		
Total	203.000	263			
Corrected Total	46.312	262			

a. R Squared = .034 (Adjusted R Squared = .027)

จากตารางที่ 4.34 พบว่าค่า F เท่ากับ 4.603 มีค่า p-value เท่ากับ .011 แสดงว่า บุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีอายุงาน (WY) น้อยกว่า 10 ปี, 10 ปี ถึง 20 ปี และ 20 ปี ขึ้นไป มีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ต่างกัน (PM5.1)

ผู้วิจัยได้ควบคุมตัวแปรระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ด้วยการทดสอบว่าระดับความรู้ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ต่างกัน (PM5.1) หรือไม่ และมีอิทธิพลคงที่หรือไม่

$$H_0: \beta_{\text{น้อยกว่า 10 ปี}} = \beta_{10 \text{ ปี ถึง } 20 \text{ ปี}} = \beta_{20 \text{ ปี ขึ้นไป}}$$

$$H_{2.4}: \beta_{\text{น้อยกว่า 10 ปี}} \neq \beta_{10 \text{ ปี ถึง } 20 \text{ ปี}} \neq \beta_{20 \text{ ปี ขึ้นไป}}$$

ตารางที่ 4.35 การใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)

ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศา อิสระ	ค่าเฉลี่ย ยกกำลัง สอง	F	p-value
Corrected Model	2.267 ^a	5	.453	2.646	.024
Intercept	11.950	1	11.950	69.730	.000
WY	.278	2	.139	.812	.445
NN_KL	.427	1	.427	2.494	.115
WY * NN_KL	.072	2	.036	.209	.811
Error	44.045	257	.171		
Total	203.000	263			
Corrected Total	46.312	262			

a. $R^2 = .049$ (Adjusted $R^2 = .030$)

จากตารางที่ 4.35 พบว่าค่า F เท่ากับ 2.494 มีค่า p-value เท่ากับ .115 แสดงว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ไม่มีอิทธิพลต่อ

การมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ต่างกัน (PM5.1) และที่บรรทัด $WY * NN\_KL$ ซึ่งใช้ทดสอบ $\beta_{\text{น้อยกว่า 10 ปี}} = \beta_{10 \text{ ปี ถึง } 20 \text{ ปี}} = \beta_{20 \text{ ปี ขึ้นไป}}$ โดยพิจารณา Interaction ของตัวแปรอายุงาน (WY) และระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ซึ่งมีค่า F เท่ากับ .209 มีค่า p-value เท่ากับ .811 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด (.05) จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM5.1) กับอายุงาน (WY) ไม่ต่างกัน เมื่อมีระดับความรู้ (NN_KL) ต่างกัน จึงสามารถวิเคราะห์ต่อไปด้วย ANCOVA ได้

ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และอายุงาน (WY) (ต่อ) ต่อการใช้ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM5.4)

ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	2.196 ^a	3	.732	4.297	.006
Intercept	13.235	1	13.235	77.702	.000
NN_KL	.612	1	.612	3.593	.059
WY	1.378	2	.689	4.045	.019
Error	44.116	259	.170		
Total	203.000	263			
Corrected Total	46.312	262			

a. R Squared = .047 (Adjusted R Squared = .036)

จากตารางที่ 4.36 สรุปได้ว่าการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ต่างกัน (PM5.1) ขึ้นอยู่กับอายุงาน (WY) ของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (p-value=.019) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง) เท่ากับ = .047 แสดงว่าอายุงาน (WY) สามารถอธิบายความผันแปร ได้ร้อยละ 4.7

จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) และการทดสอบความความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) พบว่าอายุงาน ของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต มีอิทธิพลลงที่ต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ ต่างกัน

ค่า F จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) เท่ากับ .812 และ จากการทดสอบความความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ค่า F เท่ากับ 4.045 หมายความว่า เมื่อกำจัดอิทธิพลของระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมออกแล้ว ระดับความสัมพันธ์ของการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ กับอายุงานจะเพิ่มขึ้นด้วย

H₀: การใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2) ไม่ขึ้นกับอายุงาน (WY)

H_{2.5}: การใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2) ขึ้นกับอายุงาน (WY) อย่างน้อยหนึ่งระดับ

ตารางที่ 4.37 ผลการทดสอบอิทธิพลการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามอายุงาน (WY)

ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	2.685 ^a	2	1.343	5.542	.004
Intercept	70.228	1	70.228	289.888	.000
WY	2.685	2	1.343	5.542	.004
Error	62.988	260	.242		
Total	136.000	263			
Corrected Total	65.673	262			

a. R Squared = .041 (Adjusted R Squared = .034)

จากตารางที่ 4.37 พบว่าค่า F เท่ากับ 5.542 มีค่า p-value เท่ากับ .004 แสดงว่าบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีอายุงาน (WY) น้อยกว่า 10 ปี, 10 ปี ถึง 20 ปี และ 20 ปี ขึ้นไป มีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2)

ผู้วิจัยได้ควบคุมตัวแปรระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ด้วยการทดสอบว่าระดับความรู้ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2) หรือไม่ และมีอิทธิพลคงที่หรือไม่

$$H_0: \beta_{\text{น้อยกว่า 10 ปี}} = \beta_{10 \text{ ปี ถึง 20 ปี}} = \beta_{20 \text{ ปี ขึ้นไป}}$$

$$H_{2.5}: \beta_{\text{น้อยกว่า 10 ปี}} \neq \beta_{10 \text{ ปี ถึง 20 ปี}} \neq \beta_{20 \text{ ปี ขึ้นไป}}$$

ตารางที่ 4.38 ผลการทดสอบอิทธิพลการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)

ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศา อิสระ	ค่าเฉลี่ย ยกกำลัง สอง	F	p-value
Corrected Model	3.055 ^a	5	.611	2.508	.031
Intercept	6.565	1	6.565	26.946	.000
WY	.015	2	.008	.031	.969
NN_KL	.066	1	.066	.271	
WY * NN_KL	.368	2	.184	.755	
Error	62.618	257	.244		
Total	136.000	263			
Corrected Total	65.673	262			

a. R Squared = .047 (Adjusted R Squared = .028)

จากตารางที่ 4.38 พบว่าค่า F เท่ากับ .271 มีค่า p-value เท่ากับ .603 แสดงว่าระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ไม่มีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2) และที่บรรทัด WY * NN_KL ซึ่งใช้ทดสอบ $\beta_{\text{น้อยกว่า 10 ปี}} = \beta_{10 \text{ ปี ถึง 20 ปี}} = \beta_{20 \text{ ปี ขึ้นไป}}$ โดยพิจารณา Interaction ของตัวแปรอายุงาน (WY) และระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ซึ่งมีค่า F เท่ากับ .755 มีค่า p-value เท่ากับ .471 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด (.05) จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่าง

การมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2) กับอายุงาน (WY) ไม่ต่างกัน เมื่อมีระดับความรู้ (NN_KL) ต่างกัน จึงสามารถวิเคราะห์ต่อไปด้วย ANCOVA ได้

ตารางที่ 4.39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และอายุงาน (WY) ต่อการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2)

ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	2.687 ^a	3	.896	3.683	.013
Intercept	8.994	1	8.994	36.985	.000
NN_KL	.002	1	.002	.007	.934
WY	2.637	2	1.319	5.422	.005
Error	62.986	259	.243		
Total	136.000	263			
Corrected Total	65.673	262			

a. R Squared = .041 (Adjusted R Squared = .030)

จากตารางที่ 4.39 สรุปได้ว่าการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น (PM5.2) ขึ้นอยู่กับอายุงาน (WY) ของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (p-value=.005) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง) เท่ากับ = .041 แสดงว่าอายุงาน (WY) สามารถอธิบายความผันแปร ได้ร้อยละ 4.1

จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) และการทดสอบความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) พบว่าอายุงานบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต มีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น ต่างกัน

ค่า F จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) เท่ากับ .031 และ จากการทดสอบความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ค่า F เท่ากับ 5.422 หมายความว่า เมื่อกำจัดอิทธิพลของระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมออกแล้วระดับความสัมพันธ์ของการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น กับอายุงานจะเพิ่มขึ้นด้วย

H_0 : การใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่างแอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter (PM5.3) ไม่ขึ้นกับอายุงาน (WY)

H_{26} : การใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter (PM5.3) ขึ้นกับอายุงาน (WY) อย่างน้อยหนึ่งระดับ

ตารางที่ 4.40 การใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter (PM5.3) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามกับอายุงาน (WY)

ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	2.804 ^a	2	1.402	6.429	.002
Intercept	108.002	1	108.002	495.170	.000
WY	2.804	2	1.402	6.429	.002
Error	56.709	260	.218		
Total	172.000	263			
Corrected Total	59.513	262			

a. R Squared = .034 (Adjusted R Squared = .027)

จากตารางที่ 4.40 พบว่าค่า F เท่ากับ 6.429 มีค่า p-value เท่ากับ .002 แสดงว่าบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีอายุงาน (WY) น้อยกว่า 10 ปี, 10 ปี ถึง 20 ปี และ 20 ปี ขึ้นไป มีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่างแอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter (PM5.3)

ผู้วิจัยได้ควบคุมตัวแปรระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ด้วยการทดสอบว่าระดับความรู้ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้อง

ความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twitter (PM5.3) หรือไม่ และมีอิทธิพลคงที่หรือไม่

$$H_0: \beta_{\text{น้อยกว่า 10 ปี}} = \beta_{10 \text{ ปี ถึง 20 ปี}} = \beta_{20 \text{ ปี ขึ้นไป}}$$

$$H_{2.6}: \beta_{\text{น้อยกว่า 10 ปี}} \neq \beta_{10 \text{ ปี ถึง 20 ปี}} \neq \beta_{20 \text{ ปี ขึ้นไป}}$$

ตารางที่ 4.41 ผลการทดสอบอิทธิพลการใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twitter (PM5.3) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)

ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	3.255 ^a	5	.651	2.974	.013
Intercept	10.000	1	10.000	45.683	.000
WY	.682	2	.341	1.559	.212
NN_KL	.142	1	.142	.647	.422
WY * NN_KL	.154	2	.077	.352	.703
Error	56.258	257	.219		
Total	172.000	263			
Corrected Total	59.513	262			
a. R Squared = .055 (Adjusted R Squared = .036)					

จากตารางตารางที่ 4.41 พบว่าค่า F เท่ากับ .647 มีค่า p-value เท่ากับ .422 แสดงว่าระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ไม่มีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twitter (PM5.3) และที่บรรทัด WY * NN_KL ซึ่งใช้ทดสอบ $\beta_{\text{น้อยกว่า 10 ปี}} = \beta_{10 \text{ ปี ถึง 20 ปี}} = \beta_{20 \text{ ปี ขึ้นไป}}$ โดยพิจารณา Interaction ของตัวแปรอายุงาน (WY) และระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ซึ่งมีค่า F เท่ากับ .352 มีค่า p-value เท่ากับ .703 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด (.05) จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อ

สังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter (PM5.3) กับอายุงาน (WY) ไม่ต่างกัน เมื่อมีระดับความรู้ (NN_KL) ต่างกัน จึงสามารถวิเคราะห์ต่อไปด้วย ANCOVA ได้

ตารางที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลากรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และอายุงาน (WY) ต่อการใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter (PM5.3)

ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	3.101 ^a	3	1.034	4.746	.003
Intercept	10.623	1	10.623	48.770	.000
NN_KL	.297	1	.297	1.362	.244
WY	2.591	2	1.295	5.947	.003
Error	56.412	259	.218		
Total	172.000	263			
Corrected Total	59.513	262			
a. R Squared = .052 (Adjusted R Squared = .041)					

จากตารางที่ 4.42 สรุปได้ว่าการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter (PM5.3) ขึ้นอยู่กับอายุงาน (WY) ของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (p-value=.003) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง) เท่ากับ = .052 แสดงว่าอายุงาน (WY) สามารถอธิบายความผันแปร ได้ร้อยละ 5.2

จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) และการทดสอบความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) พบว่าอายุงานของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต มีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter ต่างกัน

ค่า F จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) เท่ากับ 1.974 และ จากการทดสอบความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ค่า F เท่ากับ 5.947 หมายความว่า เมื่อกำจัดอิทธิพลของระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมออกแล้ว ระดับความสัมพันธ์ของการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twitter กับอายุงานจะเพิ่มขึ้นด้วย

H_0 : การใช้ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของท่าน (PM5.7) ไม่ขึ้นกับเพศ (Sex)

$H_{2.7}$: การใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.7) ขึ้นกับเพศ (Sex) อย่างน้อยหนึ่งระดับ

ตารางที่ 4.43 การใช้ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.7) ของบุคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามเพศ (Sex)

ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.7)					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	.834 ^a	1	.834	4.232	.041
Intercept	128.865	1	128.865	653.658	.000
Sex	.834	1	.834	4.232	.041
Error	51.455	261	.197		
Total	191.000	263			
Corrected Total	52.289	262			

a. R Squared = .016 (Adjusted R Squared = .012)

จากตารางที่ 4.43 พบว่าค่า F เท่ากับ 4.232 มีค่า p-value เท่ากับ .041 แสดงว่าบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีเพศ (Sex) เพศชาย และเพศหญิง มีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.7)

ผู้วิจัยได้ควบคุมตัวแปรระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ด้วยการทดสอบว่าระดับความรู้ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้อง

ความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.7) หรือไม่ และมีอิทธิพลคงที่หรือไม่

$$H_0: \beta_{\text{เพศชาย}} = \beta_{\text{เพศหญิง}}$$

$$H_2: \beta_{\text{เพศชาย}} \neq \beta_{\text{เพศหญิง}}$$

ตารางที่ 4.44 การใช้ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.7) ของบุคคลากรสายสนับสนุน แตกต่างกันตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL)

ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่าง ๆ บนบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.7)					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	1.212 ^a	3	.404	2.049	.108
Intercept	11.907	1	11.907	60.380	.000
Gender	.480	1	.480	2.437	.120
NN_KL	.290	1	.290	1.471	.226
Sex * NN_KL	.161	1	.161	.816	.367
Error	51.077	259	.197		
Total	191.000	263			
Corrected Total	52.289	262			

a. R Squared = .023 (Adjusted R Squared = .012)

จากตารางที่ 4.44 พบว่าค่า F เท่ากับ 1.471 มีค่า p-value เท่ากับ .226 แสดงว่าระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ไม่มีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวตน (PM5.7) และที่บรรทัด Sex * NN_KLซึ่งใช้ทดสอบ $\beta_{\text{เพศชาย}} = \beta_{\text{เพศหญิง}}$ โดยพิจารณา Interaction ของตัวแปรเพศ (Sex) และระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (NN_KL) ซึ่งมีค่า F เท่ากับ .816 มีค่า p-value เท่ากับ .367 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด (.05) จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตน (PM5.7) กับเพศ (Sex) ไม่ต่างกัน เมื่อมีระดับความรู้ (NN_KL) ต่างกัน จึงสามารถวิเคราะห์ต่อไปด้วย ANCOVA ได้

ตารางที่ 4.45 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของบุคลกรสายสนับสนุนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (NN_KL) และกับเพศ (Sex) ต่อการใช้ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของตน (PM5.7)

ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่าง ๆ บนบัญชีสื่อสังคมของ ตัวตน (PM5.7)					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศา อิสระ	ค่าเฉลี่ย ยกกำลัง สอง	F	p-value
Corrected Model	1.051 ^a	2	.526	2.667	.071
Intercept	12.921	1	12.921	65.567	.000
NN_KL	.217	1	.217	1.100	.295
Sex	.829	1	.829	4.208	.041
Error	51.238	260	.197		
Total	191.000	263			
Corrected Total	52.289	262			

a. R Squared = .020 (Adjusted R Squared = .013)

จากตารางที่ 4.45 สรุปได้ว่าการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตน (PM5.7) ขึ้นอยู่กับเพศ (Sex) ของบุคลกรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (p-value=.041) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง) เท่ากับ = .020 แสดงว่าเพศ (Gender) สามารถอธิบายความผันแปร ได้ร้อยละ 2.0

จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) และการทดสอบความความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) พบว่าเพศของบุคลกรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต มีอิทธิพลคงที่ต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตน ต่างกัน

ค่า F จากการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA) เท่ากับ 2.437 และ จากการทดสอบความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ค่า F เท่ากับ 4.208 หมายความว่า เมื่อกำจัดอิทธิพลของระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมออกแล้ว ระดับความสัมพันธ์ของการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตัวตน กับเพศจะเพิ่มขึ้นด้วย

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐาน 5 กลุ่มสมมติฐาน ประกอบสมมติฐานย่อย รวมกันทั้งสิ้นจำนวน 14 สมมติฐาน ผลการทดสอบพบว่ายอมรับ 13 สมมติฐาน และปฏิเสธ 1 สมมติฐาน ดังตารางสรุปต่อไปนี้

ตารางที่ 4.46 ผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ตัวแปรพยากรณ์	ตัวแปรเกณฑ์	ผลการทดสอบ	
			ยอมรับ	ปฏิเสธ
ผลการทดสอบสมมติฐานกลุ่มที่ 1 (H _{1.1} -H _{1.7})				
H _{1.1}	PRI3.3	NN_KL	√	
H _{1.2}	PRI3.5	NN_KL	√	
H _{1.3}	PRI3.6	NN_KL	√	
H _{1.4}	PRI3.3*PRI3.5	NN_KL	√	
H _{1.5}	PRI3.3*PRI3.6	NN_KL		√
H _{1.6}	PRI3.5*PRI3.6	NN_KL	√	
H _{1.7}	PRI3.3*PRI3.5*PRI3.6	NN_KL	√	
ผลการทดสอบสมมติฐานกลุ่มที่ 2 (H _{2.1} -H _{2.7})				
H _{2.1}	PM5.1*EDL	NN_KL	√	
H _{2.2}	PM5.4*EDL	NN_KL	√	
H _{2.3}	PM5.6*EDL	NN_KL	√	
H _{2.4}	PM5.1*WY	NN_KL	√	
H _{2.5}	PM5.2*WY	NN_KL	√	
H _{2.6}	PM5.3*WY	NN_KL	√	
H _{2.7}	PM5.7*Sex	NN_KL	√	

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ประสิทธิภาพของความรอบรู้ ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อสังคม และแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในบริบทการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม 2) พฤติกรรมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้สื่อสังคม และ 3) กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม งานวิจัยนี้เป็นการเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัวและการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว เป็นแนวคิดพื้นฐานในการออกแบบการวิจัย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยในแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถาม เกี่ยวกับคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม, ระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม, ประสิทธิภาพการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว, พฤติกรรมการใช้สื่อสังคม และกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม ข้อคำถามเหล่านี้ได้รับการตรวจสอบความเที่ยง (Validity) ทั้งในเชิงโครงสร้างและเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน (ภาคผนวก ข) แบบสอบถามนี้ ได้นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงของการวิจัยนี้ จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น แล้วนำผลที่ได้ไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค พบว่ามีค่ามาก .80 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 307 ราย ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 263 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.67

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 กลุ่มสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มที่ 2 สถิติอ้างอิงเพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง (3-Way ANOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลสรุป การอภิปราย และข้อเสนอแนะตามแนววัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 การอภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้
- 5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ทั้ง 3 ตอนมีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

- ข้อค้นพบจากการวิจัยจำแนกเป็น 3 ส่วนสำคัญ ดังนี้
- ส่วนที่ 1 ระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต
- ในส่วนนี้ ผู้วิจัยกำหนดข้อคำถามเพื่อชี้วัดระดับความรู้ความเข้าใจจำนวน 14 ข้อคำถาม เป็นข้อคำถามแบบถูก-ผิด คะแนนเต็ม 14 คะแนน ดังนี้
- 1) มหาวิทยาลัยไม่สามารถนำข้อมูลส่วนตัวของบุคลากรไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ
  - 2) บุคลากรมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน เพื่อสะท้อนการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาโดยตรงไปตรงมา
  - 3) การเปิดเผยข้อมูลการสื่อสารระหว่างบุคลากรกับผู้บังคับบัญชาผ่านสื่อสังคมสามารถกระทำได้
  - 4) บุคลากรสามารถใช้วิธีการใด ๆ ก็ได้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อนร่วมงานสื่อสารกันเกี่ยวกับตนเอง
  - 5) มหาวิทยาลัยมีสิทธิโดยชอบธรรมในการเข้าถึงข้อมูลการติดต่อสื่อสารของบุคลากรทั้งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และสื่อสังคมใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
  - 6) ในกรณีเกิดหรือคาดว่าจะเกิดเหตุการณ์ภัยคุกคามทางไซเบอร์ขึ้นในระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัย ถือว่าเป็นหน้าที่ของทุกหน่วยงานที่จะต้องมีความห่วงใยหรือแผนปฏิบัติการรองรับ
  - 7) มหาวิทยาลัยมีหน้าที่จัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

8) มหาวิทยาลัยสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนตัวของบุคลากร โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากบุคลากร

9) มหาวิทยาลัยไม่ให้สิทธิแก่บุคลากรในการตรวจสอบ/แก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนตัวของบุคลากรในระบบสารสนเทศ เพราะมีผู้บริหารระบบคอยกำกับดูแลแก้ไขอยู่แล้ว

10) กรณีที่ลาออก หรือถูกให้ออก หรือเกษียณอายุงาน มหาวิทยาลัยจะต้องล้างข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุคลากรออกจากระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยทันที

11) หน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัยสามารถส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ถึงบุคลากร โดยไม่เปิดโอกาสให้บุคลากรสามารถบอกเลิก หรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับ

12) การบิดเบือนหรือปลอมแปลงข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วน หรือเป็นเท็จแล้วนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ สามารถกระทำได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายถ้าได้รับการยินยอมจากผู้บริหารระบบ

13) บุคลากรสามารถฟ้องร้องเพื่อนร่วมงานได้ตามกฎหมาย ถ้าเพื่อนร่วมงานแอบเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานโดยมิชอบ

14) ประชาชนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศได้ทุกเมื่อ

ผลการทดสอบพบว่าบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยรังสิต ทำคะแนนเฉลี่ยได้ 7.62 คะแนน (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.92 ส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วงระหว่าง 7-9 คะแนน เมื่อจำแนกคะแนนออกเป็น 3 กลุ่ม พบว่าบุคลากรมีระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมในระดับปานกลาง ตามรายละเอียดการจำแนกกลุ่มดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 มีความรู้น้อย ช่วงคะแนน 3.00-6.33 มีจำนวน 70 คน

กลุ่มที่ 2 มีความรู้ปานกลาง ช่วงคะแนน 6.43-9.67 มีจำนวน 109 คน

กลุ่มที่ 3 มีความรู้มาก ช่วงคะแนน 9.68-13.00 มีจำนวน 84 คน

ส่วนที่ 2 กลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม

ผลการวิจัยบ่งชี้ว่า บุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยรังสิต มีทั้งที่ใช้และไม่ใช้กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 5.1 การมีกลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม

กลไกปกป้อง	การใช้งาน			
	ไม่เคย		เคย	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ฟังก์ชันระบุพิกัดตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ	60	22.81	203	77.19
2. ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น	127	48.29	136	51.71
3. ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่างแอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twitter	91	34.60	172	65.40
4. ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ	60	22.81	203	77.19
5. ฟังก์ชันการตั้งค่าปิด-เปิด การส่งคำขอเป็นเพื่อน	62	23.57	201	76.43
6. ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลที่สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของตน	103	39.16	160	60.84
7. ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือ ดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของตน	72	27.38	191	72.62

จากตารางที่ 1 พบว่าบุคลากรสายสนับสนุนส่วนใหญ่เคยใช้กลไกปกป้องข้อที่ 1 และ 4 มากที่สุด รองลงมาคือข้อที่ 5, 7 และ 3 ตามลำดับ กลไกปกป้องข้อ 2 และ 6 เป็นกลไกที่ไม่เป็นที่นิยมใช้มากที่สุด รองลงมาคือกลไกข้อที่ 3 และ 7 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานกลุ่มที่ 1 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (KL) ไม่ขึ้นกับช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI1) ช่วงเวลาในการใช้งานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI2) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3) อีกทั้งไม่ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI1) และช่วงเวลาในการใช้งานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI2) รวมทั้งไม่ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของช่วงเวลาในการใช้งานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI2) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3) หากแต่ขึ้นกับอิทธิพลร่วมของ

ช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI1) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3) ดังผลลัพธ์การทดสอบด้วยเทคนิคทางสถิติ 3-way ANOVA ในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 ผลลัพธ์การทดสอบด้วยเทคนิคทางสถิติ 3-way ANOVA

ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	82.178 ^a	34	2.417	1.262	.163
Intercept	223.763	1	223.763	116.821	.000
PRI1	6.653	2	3.326	1.737	.178
PRI2	4.245	3	1.415	.739	.530
PRI3	7.881	5	1.576	.823	.534
PRI1* PRI2	4.028	4	1.007	.526	.717
PRI1* PRI3	30.565	6	5.094	2.660	.016
PRI2* PRI3	13.615	6	2.269	1.185	.315
PRI1* PRI2 * PRI3	14.153	7	2.022	1.056	.393
Error	436.720	228	1.915		
Total	2490.000	263			
Corrected Total	518.897	262			

ผลการทดสอบสมมติฐานกลุ่มที่ 2 พบว่าบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี มีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ต่างกัน (PM1) ดังผลลัพธ์การทดสอบด้วยสถิติ ANCOVA (ตารางที่ 5.3)

ตารางที่ 5.3 ผลลัพธ์การทดสอบด้วยสถิติ ANCOVA

ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM1)					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	1.768 ^a	2	.884	5.159	.006
Intercept	124.113	1	124.113	724.438	.000
EDL	1.768	2	.884	5.159	.006
Error	44.544	260	.171		
Total	203.000	263			
Corrected Total	46.312	262			

ผู้วิจัยได้ควบคุมตัวแปรระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (KL) ด้วยการทดสอบว่าระดับความรู้ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ต่างกัน (PM1) หรือไม่ และมีอิทธิพลคงที่หรือไม่ ผลการทดสอบพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ (PM1) กับระดับการศึกษา (EDL) ไม่ต่างกัน เมื่อมีระดับความรู้ (KL) ต่างกัน แสดงว่ามีอิทธิพลคงที่ (ตารางที่ 4) จึงสามารถวิเคราะห์ต่อไปด้วย ANCOVA ได้ (ตารางที่ 5.4)

ตารางที่ 5.4 วิเคราะห์ด้วย ANCOVA

ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	3.402 ^a	5	.680	4.075	.001
Intercept	7.181	1	7.181	43.006	.000
EDL	1.663	2	.831	4.979	.008
KL	1.442	1	1.442	8.634	.004
EDL * KL	.910	2	.455	2.725	.067
Error	42.910	257	.167		
Total	203.000	263			
Corrected Total	46.312	262			

ตารางที่ 5.5 ฟังก์ชันระบุพิกัด

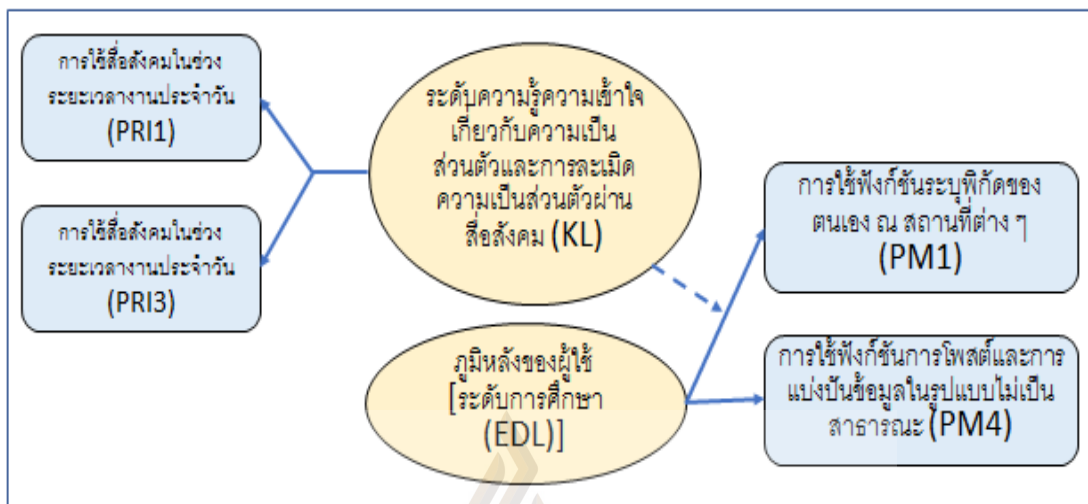
ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Model	2.492 ^a	3	.831	4.909	.002
Intercept	11.659	1	11.659	68.912	.000
KL	.724	1	.724	4.279	.040
EDL	1.674	2	.837	4.948	.008
Error	43.820	259	.169		
Total	203.000	263			
ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ					
ความแปรปรวน	Type III Sum of Squares	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง	F	p-value
Corrected Total	46.312	262			

จากตารางที่ 5.5 สรุปได้ว่าการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ต่างกัน (PM1) ขึ้นอยู่กับระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (KL) และระดับการศึกษา (EDL) ของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($p\text{-value}=.040$ และ $.008$ ตามลำดับ)

การทดสอบกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวที่เหลือ (PM2-PM7) ว่าเป็นผลมาจากภูมิหลังของบุคลากรโดยที่ไม่มีระดับความรู้ความเข้าใจ (KL) เข้ามาแทรกซ้อนนั้น ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบด้วยเทคนิคทางสถิติดังที่กล่าวรายละเอียดไว้ข้างต้นทุกประการ ผลการทดสอบสรุปได้ว่าฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM4) ขึ้นกับระดับการศึกษา (EDL) การมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่างๆ ต่างกัน (PM1) ขึ้นอยู่กับระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (KL) และระดับการศึกษา (EDL) ของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต

จากการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้พัฒนาเป็นแผนภาพความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (KL) ภูมิหลังของผู้ใช้ เพศสภาพ (Sex) อายุงาน (WY) ระดับการศึกษา (EDL) ประสบการณ์การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (PRI1, PRI2, PRI3) และ กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม (PM1, PM2, PM3, PM4, PM5, PM6, PM7) ดังรูปที่ 5.1

รูปที่ 5.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ประสบการณ์การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (PRI1, PRI2, PRI3) กับ KL และความสัมพันธ์ของ ภูมิหลังของผู้ใช้ (EDL) และ KL กับ กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัว (PM1 และ PM4)

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จากการทดสอบสมมติฐาน จะเห็นว่าระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวส่วนตัวผ่านสื่อสังคม (KL) ไม่ได้เป็นผลมาจากช่วงระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมในรอบวัน (PRI1) ช่วงเวลาในการส่งงานผ่านสื่อสังคมของผู้บังคับบัญชา (PRI2) และการตอบสนองต่อคำสั่งงานของผู้บังคับบัญชา (PRI3) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในประเด็นการละเมิดความเป็นส่วนตัวในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 7.62 จากคะแนนเต็ม 14) จึงมีความเป็นไปได้ที่จะไม่ตระหนักหรือไม่ให้ความสนใจว่าตนเองถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว โดยผู้บังคับบัญชาผ่านการใช้สื่อสังคมส่งงานนอกเวลาทำการ ทั้งก่อนเริ่มงาน และหลังเลิกงาน โดยไม่รู้ตัว (ร้อยละ 84.03 ถูกส่งงานนอกเวลาทำการ) นั้นหมายความว่าบุคลากรต้องปรับอารมณ์ในการปฏิสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาไม่ให้เกิดความรู้สึกต่อต้านการส่งงานนอกเวลาทำการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Westin (1967) ที่อธิบายว่า ความต้องการความเป็นส่วนตัวของมนุษย์จะช่วยปรับอารมณ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในแต่ละวันให้ราบรื่น นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำตัวแปร PRI1 และ PRI2 ไปทดสอบเพื่อหาอิทธิพลร่วมว่าจะส่งผลต่อ KL หรือไม่ และพบว่าทั้งสองตัวแปรต่างไม่มีอิทธิพลร่วมใดๆ ต่อ KL อาจเป็นเพราะบุคลากรไม่ตระหนัก หรือไม่ให้ความสนใจว่าตนเองถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวดังกล่าว นอกจากนี้ อิทธิพลร่วมของ PRI2 และ PRI3 ไม่ส่งผลต่อ KL เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุที่ว่าบุคลากรมีการสื่อสารด้วยความกระตือรือร้น และรับทราบคำสั่งและปฏิบัติทันที โดยไม่สนใจว่าตนเองจะถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวจากผู้บังคับบัญชาหรือไม่ อาจกล่าวได้ว่า ไม่วิตกกังวล

กับประเด็นความเป็นส่วนตัวและการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมเท่าใดนัก ซึ่งเป็นข้อค้นพบที่แตกต่างไปจากข้อค้นพบในงานวิจัยของ Buettner (2015) ที่ชี้ว่าความวิตกกังวลเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวมีผลต่อการใช้นวัตกรรม อาทิ วิตกว่าข้อมูลส่วนตัวจะถูกผู้อื่นนำไปใช้ในทางที่ผิด กลัวผู้อื่นรับรู้เรื่องราวส่วนตัว นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังชี้ว่า PRI1 และ PRI3 มีอิทธิพลร่วมกันต่อ KL กล่าวคือถ้าใช้สื่อสังคมในช่วงเวลางานและได้รับสั่งงานจากผู้บังคับบัญชาในช่วงเวลางาน ก็อาจไม่ตระหนักว่าตนถึงละเมิดความเป็นส่วนตัว แต่จะเริ่มกังวลเมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งงานนอกเวลาทำการ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Smith and Kidder (2010) ที่ชี้ว่าสิทธิความเป็นส่วนตัวของแต่ละบุคคลต้องได้รับการพิจารณา ซึ่งองค์กรควรพัฒนาแนวทางการใช้เว็บเครือข่ายสังคมในกระบวนการประยุกต์งาน ตามประเด็นด้านจริยธรรม กฎหมาย และแนวปฏิบัติที่ดี

ผลการทดสอบสมมติฐานยังชี้ให้เห็นว่าระดับความรู้เกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัว (KL) และระดับการศึกษา (EDL) สามารถอธิบายความผันแปรการมีกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวด้วยการใช้ฟังก์ชันระบุพิกัดของตนเอง ณ สถานที่ต่าง ๆ ต่างกัน (PM1) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการใช้ฟังก์ชันดังกล่าว ต้องใช้เทคนิควิธีที่ซับซ้อนพอสมควรในการกำหนดพิกัดและต้องอาศัยขั้นตอนวิธีหลายขั้นตอน ถ้าผู้ใช้ไม่มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นความเป็นส่วนตัวและกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัว อาจจะไม่ใช้หรือใช้ฟังก์ชันนี้อย่างขาดความระมัดระวัง และ/หรืออาจกระตือรือร้นเรียนรู้ที่จะใช้ นอกจากนี้ยังพบว่าฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ (PM4) ขึ้นกับระดับการศึกษา (EDL) เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ดี ในภาพรวมงานวิจัยนี้ชี้ว่าบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยรังสิตใช้ฟังก์ชันต่างๆ ของสื่อสังคมเป็นกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวของตน สอดคล้องกับแนวคิดของ Potter (2014) ที่ระบุว่าสังคมได้ก้าวมาถึงจุดที่ต้องให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจความเข้าใจในประเด็นความเป็นส่วนตัวบนสื่อแบบรู้เท่าทัน ถ้ามีระดับการรับรู้ต่ำก็อาจทำให้เกิดความเสี่ยงที่จะเป็นภัยคุกคามสำคัญต่อผู้ใช้สื่อดังกล่าว นอกจากนี้ Timm and Duven (2008) ได้ชี้ว่าความเป็นส่วนตัวในเครือข่ายสังคมนั้นคือสารสนเทศส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญที่สาธารณะชนทั่วไปจะเข้าถึงโดยเสรีมิได้ การที่บุคลากรสายสนับสนุนใช้กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนมากนั้นอาจเป็นเพราะมีระดับการตระหนักถึงความเป็นส่วนตัวสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ O'Brien and Torre (2012); Madden and Smith (2010) ที่ว่าผู้ใช้สื่อสังคมโดยเฉพาะ Facebook มีการตระหนักถึง ความเป็นส่วนตัวในระดับสูง และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ Magolis and Briggs (2013) ที่ว่าผู้ใช้สื่อสังคมจะมีวิธีการในการกำหนดค่าความเป็นส่วนตัวแตกต่างกัน รวมทั้ง Nyoni and Velepini (2018) ระบุว่าร้อยละ 88 ของผู้ใช้สื่อสังคมโดยเฉพาะ Facebook ทราบวิธีในการกำหนดค่าต่างๆ เพื่อป้องกันข้อมูลของตน

5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

จากคะแนนระดับความรู้ความเข้าใจในประเด็นความเป็นส่วนตัวและกลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวของบุคลากรสายสนับสนุนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยเพียง 7.62 คะแนน จากคะแนนเต็ม 14 คะแนน สะท้อนว่าบุคลากรดังกล่าวมีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง สะท้อนว่ามีการตระหนักรู้ประเด็นความเป็นส่วนตัวไม่มากนักรวมทั้งข้อค้นพบอื่นๆ จากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำไปเป็นประเด็นสนทนากลุ่มร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ผนวกเข้ากับข้อเสนอแนะของ Dey and Mondal (2019) ได้ข้อเสนอแนะว่ามหาวิทยาลัยรังสิตควรสร้างเสริมการตระหนักรู้ถึงประเด็นความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคมให้เกิดขึ้นแก่บุคลากร ผ่านแนวทางต่างๆ ดังนี้

- 1) กำหนดข้อมูลที่มหาวิทยาลัยต้องเก็บรวบรวม ประมวลผล ปกปิด และ/หรือ เผยแพร่สู่สาธารณะ
- 2) กำหนดนโยบายความเป็นส่วนตัวที่สะท้อนถึงความตั้งใจและวัตถุประสงค์ในการรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร
- 3) สร้างกลไกในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ อาทิ การแจ้งเตือนหากมีการใช้อุปกรณ์อื่นนอกเหนือจากอุปกรณ์ปกติของบุคลากรเพื่อเข้าสู่ข้อมูลของบุคลากร การแจ้งเตือนหากผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าถึง ทำลาย จัดเก็บ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร
- 4) มีความโปร่งใสในการใช้ข้อมูล บุคลากรสามารถตรวจสอบได้
- 5) กำหนดบทบาทผู้ดูแลด้วยการบำรุงรักษาข้อมูลให้มีความถูกต้องแม่นยำ
- 6) การกำหนดแนวปฏิบัติเรื่องความเป็นส่วนตัวที่บุคลากรต้องปฏิบัติตาม

ในส่วนบุคลากร ควรป้องกันความเป็นส่วนตัวมิให้ถูกละเมิด ดังนี้

- 1) ตระหนักถึงบรรทัดฐานความเป็นส่วนตัวและการยินยอม
- 2) พัฒนาตนให้มีความรู้ในการประมวลผลข้อมูลและการส่งผ่านข้อมูล
- 3) สร้างทางเลือกในการแบ่งปันเนื้อหาส่วนบุคคลโดยมิถูกผู้อื่นละเมิด
- 4) จำกัดการประมวลผลเนื้อหา
- 5) กำหนดทางเลือกที่เหมาะสมในการคงไว้และเปิดเผยข้อมูล
- 6) ดัดแปลงแก้ไขเนื้อหาที่แบ่งปันมิให้ไปละเมิดผู้อื่น
- 7) มีแนวปฏิบัติที่ดีในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยในอนาคต ควรมีการศึกษาการวิจัยอย่างต่อเนื่อง อาทิ บทบาทในกลุ่มของผู้สั่งการ หรือนายจ้าง ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานของบุคลากรสายสนับสนุน และระดับผู้บริหารหน่วยงานไม่ว่าทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์สื่อสารสังคม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เพื่อบรรลุตามเป้าหมายขององค์กร

บรรณานุกรม

- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.(2560). พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2560.สืบค้น 15 มกราคม,2561,จาก <https://www.egov.go.th/th/e-government-service/423/>
- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.(2560). ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2559 .สืบค้น 8 มกราคม,2561,จาก <https://www.egov.go.th/th/e-government-service/?gid=1>
- ขวัญวิทย์ ตาน้อย. (2553). พฤติกรรมการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีธัญบุรี (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีธัญบุรี, ปทุมธานี.
- คณาธิป ทองรวีวงศ์. (2554). มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว : ศึกษากรณีการรบกวนสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวจากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายสังคม (Unpublished Master's thesis).มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น,กรุงเทพฯ.
- ความผิดและการกำหนดโทษการละเมิดความเป็นอยู่ส่วนตัวของผู้อื่น.(2560).สืบค้น 8 มกราคม, 2560,จาก <http://www.mict.go.th>
- เครือข่ายพลเมืองเน็ต. (2556). คู่มือพลเมืองเน็ต: เข้าใจเน็ตและใช้เน็ตให้ปลอดภัย. สืบค้น 22 มกราคม,2560,จาก <https://thainetizen.org/wp-content/uploads/2013/05/netizen- handbook-201304.pdf>
- ชูศรี วงศ์รัตน์นะ.(2534).เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.(พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล,39-42.
- ชูศรี วงศ์รัตน์นะ. (2544). การวิจัยเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ทิปพับลิเคชั่น,25.
- ทรงศักดิ์ ภูสี่ออ่อน.(2551).การประยุกต์ทฤษฎีรวมการยอมรับและใช้เทคโนโลยีเพื่อเข้าใจการยอมรับการลงทุนเสมือนของนักลงทุนรายย่อย(Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ,กรุงเทพฯ.
- ทิพาพร นะมาตร์.(2551).ความเป็นอยู่ส่วนตัว. สืบค้น 10 กันยายน ,2559,จาก http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:rW5_6Ajbk0sJ:pibul2.psru.ac.th/
- รัชชชัย ตั้งอุทัยเรือง. (2557). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคกลางของประเทศไทย(Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยคริสเตียน, กรุงเทพมหานคร.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- บุญญรัตน์ นทีสถิตย์ธาร. (2559). พฤติกรรมและผลกระทบในการใช้อินเตอร์เน็ตประกอบการเรียนของโรงเรียนสิงห์บุรี (Unpublished Master's thesis).มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีธัญบุรี, ปทุมธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด (2545). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์. (2560). พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560. สืบค้น 23 กุมภาพันธ์ 2560, จาก <http://pornsawan611.blogspot.com/2016/08/2559.html>
- พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล.(2562).พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562.สืบค้น 24 กุมภาพันธ์ 2562 จาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/069/T_0052.PDF
- พิชิต วิจิตรบุญรักษ์. (2554). สังคมออนไลน์: สื่อแห่งอนาคต. วารสารนักบริหาร, 31 (4), 99-103. สืบค้น 9 กุมภาพันธ์ 2560, จากhttp://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/oct_dec_11/pdf/aw016.pdf
- มนตรี พิริยะกุล.(2555).การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม.สืบค้น 17 กันยายน 2562,จาก http://www.research.ru.ac.th/images/ArticleMr/1501823586_Article.pdf
- มหาวิทยาลัยรังสิต. (2560). ข้อมูลด้านประชากรมหาวิทยาลัยรังสิต. สำนักงานบุคคล : บุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต. มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560. (2560). สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย. สืบค้น 24 กุมภาพันธ์ 2560, จาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/040/1.PDF>
- ราชบัณฑิตยสถาน (ผู้ผลิตรายการ). (2554, 21 กรกฎาคม). รู้รัก ภาษาไทย. สืบค้นจาก <http://www.royin.go.th/?knowledges-category=i-love-thai-languages&paged=167>
- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2559 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, (Privacy Policy).(2559) สืบค้น 24 กุมภาพันธ์, 2560, จาก www.etcommission.go.th/article-dp-topic-conclusion-dp.html
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.(2543).เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.สืบค้น 24 กุมภาพันธ์ 2562 จาก <http://lib.neu.ac.th/ULIB/dublin.php?ID=1080>

บรรณานุกรม(ต่อ)

- วัฒน์ ภูวิทิศ. (2557). การสร้างเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์. *วารสารศรีนครินทร์ วิศวกรรมวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, ปีที่ 6 ฉบับที่ 12 กรกฎาคม - ธันวาคม 2557,6(1), 108-119
- วิโรจน์ ชัยมูล และสุพรรณษา ยวงทอง. (2552). *ความเป็นส่วนตัว*. สืบค้น 10 กันยายน,2559, จาก http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:rW5_6Ajbk0sJ:pihub2.psru.ac.th/~somman/a/%25BA%25B7%25B7%25D5%25E84.doc+&cd=11&hl=th&ct=clnk&gl=th
- เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ. (2553). *สังคมเครือข่าย*. สืบค้น 4 กุมภาพันธ์, 2560, จาก C:\Users\HP Pro\Desktop\คลังความรู้สู่ความเป็นเลิศทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี - คอมพิวเตอร์ - เครือข่ายสังคม (Social Networking).mht
- สฤณี อาชวานันทกุล. (2558). *ความเป็นส่วนตัว*. สืบค้น 8 มกราคม,2560, จาก <https://www.etda.or.th/content/the-5th-biennial-conference-of-the-asiansil-2015-privacy-issue.html>
- สารานุกรม-วิกิพีเดีย.(2559) *สิทธิในความเป็นส่วนตัว*. สืบค้น 18 กุมภาพันธ์,2560, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki>
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์.(2015).*การละเมิดความเป็นส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต*. สืบค้น 8 มกราคม,2560,จาก <http://www.oic.go.th/ginfo/moreinfo.asp?g=24222282%261&i=822&p>
- สุรเกียรติ์ เสถียรไทย. (2558). *ความเป็นส่วนตัว*. สืบค้น 8 มกราคม,2560, จาก <https://www.etda.or.th/content/the-5th-biennial-conference-of-the-asiansil-2015-privacy-issue.html>
- สุรางคณา วายุภาพ. (2558). *ความเป็นส่วนตัว*. สืบค้น 8 มกราคม,2560, จาก <https://www.etda.or.th/content/the-5th-biennial-conference-of-the-asiansil-2015privacy-issue.html>
- อรรธรณ วงศ์แก้วโพธิ์ทอง. (2553). *การประยุกต์ใช้ Social Network และ Social Media สำหรับการศึกษ*. สืบค้น 20 สิงหาคม,2559, จาก <http://edutech14.Blogspot.com/2014/05/social-network-media.html>
- เอมอร กฤษณะรังสรรค์. (2560). *ทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น*. สืบค้น 8 มกราคม, 2560, จาก <https://www.novabizz.com/NovaAce/Relationship/Skill.htm>

บรรณานุกรม(ต่อ)

- เอมิกา เหมมินทร์. (2556). *ศึกษาพฤติกรรมการใช้และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร.* (Unpublished Master's thesis).สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- Ahmad,S.(2016).*ข้อดีของสื่อสังคม*.Retrieved from <https://www.bluefountainmedia.com/blog/advantages-of-social-media-marketing>
- Alan Furman Westin.(1967). *American Business, and former President of the Center for Social.* Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Alan_Westin
- Buettner, R. (2015). *Analyzing the problem of employee internal social network site avoidance:are users resistant due to their privacy concerns.* Retrieved from <http://www.itu.int/net/pressoffice/backgrounders/general/pdf/5.pdf>.
- Chaffey, D. (2016). *Global social media research summary 2016.* Retrieved April 4, 2017, from www.smartinsights.com/social-media-marketing/social-media-strategy/new-global-social-media-research/
- Cybermetrics Lab, Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC). (2017). *Ranking Web of Universities.* Retrieved January 8, 2017, from <http://www.webometrics.info/en/world>
- Dey, K. & Mondal, S. (2019). Applying research to everyday life. Retrieved March <https://pdfs.semanticscholar.org/11fb/66eeaf196ca6fb15014ef52ba265.pdf>
- Ellison, N. B., Steinfield, C., & Lampe, C. (2007). *The benefits of Facebook "friends:" Social capital and college students' use of online social network sites. Journal of Computer-Mediated Communication, 12 (4), article 1.* Retrieved February 27, 2019, from <http://www.socialcapitalgateway.org/content/paper/ellison-n-b-steinfield-c-lampe-c-2007-benefits-facebook-friends-social-capital-and-col>
- Ericson. (2017). *Networked-Society.* Retrieved March 13, 2017, from <https://www.ericsson.com/networked-society/trends-and-insights/consumerlab/consumer-insights/reports/10-hot-consumer-trends-2017>
- Heyliger, S. & Hudson, D. (2016). An introduction to test planning, creating test items and conducting test item analysis, part II. *Teaching Matters, 11(3), 1-9.*
- Hudson, M. (2018). *What is Social Media? The Balance Small Business.* Retrieved from <https://www.thebalancesmb.com/what-is-social-media-2890301>

บรรณานุกรม(ต่อ)

- Jolly,W. (2019). *The 6 Most Effective Types of Social Media Advertising in 2019*. Retrieved May 4, 2019, from <https://www.bigcommerce.com/blog/socialmedia-advertising/#whatare-the-benefits-of-advertising-on-social-media-channels>
- Kuder, G. F., & Richardson, M. W. (1937). The theory of the estimation of test reliability. *Psychometrika*, 2(3), 151–160.
- Lau, L. (2015). *Privacy*. Retrieved January 8, 2017, from <https://www.eta.or.th/content/the-5th-biennial-conference-of-the-asiansil-2015-privacy-issue.html>
- Madden, M., Lenhart, A., Cortesi, S., Gasser,U., Duggan, M., Smith, A., & Beaton, M. (2013). *Teens, social media, and privacy*. Retrieved from <http://www.pewinternet.org/2013/05/21/teens-social-media-and-privacy/>
- Madden M, J & Smith, A. (2010). Online Product Research. Retrieved September 29, 2018, from <http://www.pewinternet.org/2010/09/29/online-product-research-2/>
- Magolis, R & Briggs, I. (2013). Implementing ICT literacy education in an academic college -Students' perspectives. *The ACM Inroads*. 2(2), 67-76 Retrieved from <http://dl.acm.org/citation.cfm?id=1963552>
- Merriam-Webster. (2019). *Social Media*. Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/social%20media>.
- MICT.(2560).*การกระทำคามผิดทางคอมพิวเตอร์*. Retrieved from [https //www.mict.go.th](https://www.mict.go.th)
- Nyoni, S. & Velepini, M. (2018). Online Shopping and E-Commerce. Retrieved March 19, 2019, from <http://www.pewinternet.org/2018/12/19/online-shopping-and-e-commerce/>
- O'Brien,F & Torre, W. (2012). Social Media Meaning : Proceeding of the 2012 international. Retrieved September 18, 2018, Retrieved from <http://dl.acm.org/citation.cfm?id=2390876>
- Potter, M. (2014). Social Media: Introduction. Retrieved from: <http://www.parl.gc.ca/Content/LOP/ResearchPublications/2014-03-e.pdf>

บรรณานุกรม(ต่อ)

- Rovinelli, R. J. & Hambleton, R. K. (1997). On the Use of Content Specialists in the Assessment of Criterion Referenced Test Item Validity. *Dutch Journal of Education Research*, 2, 49-60.
- Siciliano, R. (2014). *Tips to Protect Yourself on Social Networks*. Retrieved February 21, 2017, from www.C:/Users/HP Pro/Desktop/10 Tips to Protect Yourself on Social Networks McAfee Blogs.mht
- Samuel, D. W., & Louis D.B. *The Right to Privacy*, Harvard Law review, Vol. 4, No. 5. (Dec. 15, 1890), pp. 193-220. Retrieved February 21, 2017, from <http://www.cs.cornell.edu/~shmat/courses/cs5436/warren-brandeis.pdf>
- Smith, W. P. & Kidder, D. L. (2010). You've been tagged! (Then again, maybe not): Employers and Facebook. *Business Horizons*, 53(5), 491-499. Retrieved from https://econpapers.repec.org/article/eeebushor/v_3a53_3ay_3a_3ai_3a5_3ap_3a491-499.htm.
- TruePlookpanya.(2559).สิทธิมนุษยชนกับโลกออนไลน์. Retrieved from <http://www.trueplookpanya.com/>
- Tim, M. & Duven, B. (2008). The Big6™ Skills. The Big6 is a process model of how people of all ages solve an information problem. Retrieved from <http://www.big6.com>, 2001-2008.
- Karami, T. (2559). *Human rights and the online world* .Retrieved from www.jatit.org
- We Are Social, Ltd. (2017). *Digital 2017: Global Overview*. Retrieved April 9, 2017, from <http://wearesocial.com/blog/2017/01/digital-in-2017-global-overview>
- Webometrics Ranking of World Universities. (2016). *TOP Universities in Thailand University Web Ranking, 2016*. Retrieved from <http://web.sut.ac.th/dpn/ranking/WebRanking.html>
- Webometrics Ranking of World Universities. (2019). *TOP Universities in Thailand University Web Ranking, 2019*. Retrieved from <https://www.webometrics.info/en/asia/thailand>
- Westin, E. (1967). *The Management of People at Work*. Retrieved January 2, 2018 from <http://www.ic.gc.ca/eic/site/028.nsf/eng/home>

บรรณานุกรม(ต่อ)

- William,P., Smith,A., Deborah,L. & Kidder,B. (2008). *You've been tagged! (Then again, maybe not): Employers and Facebook*. Retrieved February 21, 2017, from <https://philpapers.org/res/SMIYBT>
- Yanyameen R. (2017). *Data Protection Law*. Retrieved January 14, 2017, from <http://ritt123.blogspot.com /2017/02/blog-post.htm>
- Yamane,T. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis* (2th ed). New York: Harper and Row.
- Zhao, S., Grasmuck, S., & Martin, J. (2008). *Identity construction on Facebook: Digital empowerment in anchored relationships*. *Computers in human behavior*, 24(5), 1816-1836. Retrieved February 27, 2019, from <https://researchingacademicliteracies.wordpress.com/2014/05/10/zhao-s-grasmuck-s-martin-j-2008-identity-construction-on-facebook-digital-empowerment-in-anchored-relationships/>

แบบสอบถาม เรื่อง

ทัศนคติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของบุคลากรสาย
สนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสังเคราะห์ทัศนคติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อบุคลากรที่ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น ดังนั้นผู้ศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้ตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อจะได้ข้อมูลที่แท้จริง และผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

2. แบบสอบถามฉบับนี้ผู้ศึกษาแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ ตอนที่ 1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ระดับความรู้เกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว ตอนที่ 4 พฤติกรรมการใช้สื่อสังคม ตอนที่ 5 กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม

นายณัฐพล ยิ้มยวน

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต

1. ผู้วิจัยขอรับรองว่าจะเก็บรักษาข้อมูลไว้เป็นความลับ ข้อมูลที่ได้จะถูกนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ซึ่งจะไม่มีผลทำให้ท่านได้รับความเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น ผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อจักเป็นพระคุณยิ่ง   2. ผู้วิจัยจะรับแบบสอบถามคืนภายในวันที่.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

“ทัศนคติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของบุคลากรสายสนับสนุน
มหาวิทยาลัยรังสิต”

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ระดับความรู้เกี่ยวกับการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม
- ตอนที่ 3 ประสบการณ์การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม
- ตอนที่ 4 พฤติกรรมการใช้สื่อสังคม
- ตอนที่ 5 กลไกปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม

ตอนที่ 1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาตอบคำถามโดยทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในวงเล็บเหลี่ยม [ ] หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ
  - [ ] ชาย
  - [ ] หญิง
2. อายุงาน ในมหาวิทยาลัยรังสิต
  - [ ] น้อยกว่า 10 ปี
  - [ ] 10 ปีขึ้นไปถึง 20 ปี
  - [ ] 20 ปี ขึ้นไป
3. ตำแหน่งงานของท่าน
  - [ ] เจ้าหน้าที่
  - [ ] เจ้าหน้าที่บริหาร
4. ระดับการศึกษา
  - [ ] ต่ำกว่าปริญญาตรี
  - [ ] ปริญญาตรี
  - [ ] สูงกว่าปริญญาตรี
5. ท่านสังกัดหน่วยงานใด ดังต่อไปนี้
  - [ ] คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน

[ ] สำนัก/ศูนย์

ตอนที่ 2 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

คำชี้แจง: โปรดเขียนเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าถูก และเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าผิดดังต่อไปนี้

..... 2.1 มหาวิทยาลัยไม่สามารถนำข้อมูลส่วนตัวของท่านไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใดๆ

..... 2.2 ท่านมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน เพื่อสะท้อนการบริหารงานของเพื่อนร่วมงานของท่านอย่างตรงไปตรงมา

..... 2.3 การเปิดเผยข้อมูลที่ท่านและเพื่อนร่วมงานสื่อสารถึงกันผ่านสื่อสังคมสามารถกระทำได้

..... 2.4 ท่านสามารถกระทำด้วยวิธีการใดๆ เพื่อให้ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลที่เพื่อนร่วมงานของท่านสื่อสารกันเกี่ยวกับตัวท่าน

..... 2.5 มหาวิทยาลัยมีสิทธิโดยชอบธรรมในการเข้าถึงข้อมูลการติดต่อสื่อสารของท่านทั้งทางอีเมลและสื่อสังคมใดๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

..... 2.6 ในกรณีเกิดหรือคาดว่าจะเกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ขึ้นในระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัย เป็นหน้าที่ของทุกหน่วยงานที่ต้องมีแนวทางมาตรการ แผนปฏิบัติการรองรับ

..... 2.7 มหาวิทยาลัยมีหน้าที่จัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

..... 2.8 มหาวิทยาลัยสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนตัวของท่าน โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากท่าน

..... 2.9 มหาวิทยาลัยไม่อาจให้สิทธิแก่ท่านในการตรวจสอบ/แก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของท่านในระบบสารสนเทศเพราะมีผู้บริหารระบบคอยกำกับดูแลแก้ไขอยู่แล้ว

..... 2.10 ในกรณีที่ท่านลาออก หรือถูกให้ออก หรือเกษียณอายุงาน มหาวิทยาลัยจะต้องล้างข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตัวท่านออกจากระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยทันที

..... 2.11 การที่หน่วยงานต่างๆในมหาวิทยาลัยได้ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่ท่านโดยไม่เปิดโอกาสให้ท่านสามารถบอกเลิก หรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับได้โดยง่าย

..... 2.12 การบิดเบือนหรือปลอมแปลงข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วน หรือเป็นเท็จ แล้วนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ สามารถกระทำได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายถ้าได้รับการยินยอมจากผู้บริหารระบบ

..... 2.13 การที่เพื่อนร่วมงานของท่านแอบเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานโดยมิชอบ ท่านสามารถฟ้องร้องเพื่อนร่วมงานดังกล่าวได้ตามกฎหมาย

..... 2.14 ท่านสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ได้ทุกเมื่อ

ตอนที่ 3 ประสพการณ์การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในวงเล็บเหลี่ยม [ ] ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

3.1 ท่านเคยถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม หรือไม่

[ ] เคย

[ ] ไม่เคย (ให้ข้ามไปตอบข้อที่ 3.3)

3.2 การถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมข้อใดดังต่อไปนี้ที่ท่านประสบด้วยตนเอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

[ ] การถูกกล่าวหาตักเตือนสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์

[ ] การเขียนข้อความที่ไม่สุภาพเกี่ยวกับท่าน

[ ] การตัดต่อรูปภาพของท่านเพื่อให้เกิดความเสียหาย

[ ] การนำรูปภาพของท่านไปเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมโดยไม่ได้รับอนุญาต

[ ] การนำข้อมูลส่วนตัวของท่านเผยแพร่ในสื่อสังคม ได้แก่ ชื่อ สกุล เลข

ประจำตัวประชาชน ที่อยู่ ภาพถ่ายประจำตัว อีเมล หมายเลขโทรศัพท์ เลขบัญชีธนาคาร รายละเอียดการเดินทาง ตำแหน่งที่ตั้ง ฯลฯ

[ ] การได้รับ Spam mail โฆษณาสินค้าผ่านทางอีเมล และสื่อสังคมที่ท่านใช้

งาน

[ ] การได้คำเชิญเข้าร่วมลงทุนในธุรกิจ

[ ] การได้รับคำเชิญชวนเล่นการพนันออนไลน์ทุกรูปแบบ

[ ] การได้รับคำเชิญชวนให้เข้าไปเยี่ยมชมเว็บไซต์หรือเข้าร่วมกลุ่มสื่อสังคมที่

จัดไว้สำหรับผู้ใหญ่โดยเฉพาะ

[ ] อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

3.3 ท่านได้ใช้สื่อสังคมในช่วงระยะเวลางานประจำวัน มากน้อยเพียงใดในรอบวัน

[ ] ไม่เคยส่งการผ่านสื่อสังคม

] วันละครั้ง

] มากกว่า 1 ครั้ง/ วัน

3.4 ท่านได้รับการให้ใช้สื่อสังคมปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานหรือไม่?

] เคย

] ไม่เคย (ข้ามไปตอบตอนที่ 3.6)

3.5 ถ้าเคย ท่านได้รับการให้ปฏิบัติงานในช่วงเวลาใด

] ก่อนเริ่มทำงานประจำวัน

] หลังเลิกงานตั้งแต่เวลา 17.00 น. ถึง เวลา 24.00 น.

] ตั้งแต่เวลา 24.01 น. เป็นต้นไป

] ช่วงพักรับประทานอาหารกลางวัน

] อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

3.6 ท่านตอบสนองต่อการได้รับคำสั่งนั้นอย่างไร?

] รับทราบคำสั่งและปฏิบัติตามทันที

] รับทราบคำสั่งพร้อมแจ้งว่าจะปฏิบัติตามสั่งในวันถัดไป

] ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้เพราะถือว่านอกเวลางาน

] สื่อสารด้วยความกระตือรือร้นเกี่ยวกับการได้รับการให้ปฏิบัติงานนั้น

เพื่อให้เห็นว่าท่านให้ความสำคัญกับงาน

] ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

] รับคำสั่งแล้วลืม

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการใช้สื่อสังคม

คำชี้แจง: กรุณาตอบคำถามโดยทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในวงเล็บเหลี่ยม [ ] หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

4.1 อุปกรณ์ดิจิทัลที่ท่านเป็นเจ้าของ และสามารถเชื่อมต่อเข้ากับแอปพลิเคชันสื่อสังคมได้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

] PC

] Notebook

] Tablet

] Smartphone

4.2 ท่านใช้แอปพลิเคชันสื่อสังคมอะไรบ้าง ดังต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

] Facebook

] Line

- WhatsApp
- Facebook Messenger
- Coogle
- Instagram
- Twitter
- Pinterest
- Skype
- Linkedin
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4.3 วัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เพื่อให้รับรู้ว่าเพื่อนของท่านกำลังทำกิจกรรมอะไรอยู่ ณ ขณะนั้น
- เพื่อรับทราบข่าวสารทันสมัยที่เกิดขึ้น ณ เวลาจริง
- เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- เพื่อค้นหาเนื้อหาที่สนุกสนานและสร้างความบันเทิงใจ
- เพื่อแบ่งปันความคิดเห็น
- เพื่อแบ่งปันภาพและวิดีโอ
- เพราะเพื่อนๆ ของท่านล้วนอยู่ในโลกของสื่อสังคมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงเป็นสาเหตุให้ท่านต้องใช้สื่อสังคมตามไปด้วย
- เพื่อสร้างเครือข่ายกับผู้อื่น
- เพื่อแบ่งปันเรื่องราวของท่านที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4.4 ท่านใช้บริการสื่อสังคมโดยเฉลี่ยกี่ครั้งต่อสัปดาห์

- 1-5 ครั้งต่อสัปดาห์
- 6-10 ครั้งต่อสัปดาห์
- 11-15 ครั้งต่อสัปดาห์
- มากกว่า 15 ครั้งต่อสัปดาห์

4.5 ท่านใช้บริการสื่อสังคมประมาณกี่ชั่วโมงต่อครั้ง

- ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง
- 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง
- 4-6 ชั่วโมงต่อครั้ง
- 7-9 ชั่วโมงต่อครั้ง
- มากกว่า 10 ชั่วโมงต่อครั้ง

4.6 ท่านเริ่มต้นใช้สื่อสังคมมานานเท่าใด

[ ] น้อยกว่า 1 ปี

[ ] 1-2 ปี

[ ] 3-4 ปี

[ ] มากกว่า 4 ปี

4.7 ท่านใช้สื่อสังคมในรูปแบบใด

รูปแบบการให้บริการ	เคยใช้	ไม่เคยใช้
1. โพสต์ (Post)		
2. ไลค์ (Like)		
3. แชร์ (Share)		
4. แท็ก (Tag)		
5. เช็ก อิน (Check In)		
6. แสดงความคิดเห็น (Comment)		
7. อื่นๆ (โปรดระบุ)		

ตอนที่ 5 กลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างในคอลัมน์ด้านขวา ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

กลไกปกป้อง	เคยใช้	ไม่เคยใช้
ท่านเคยใช้กลไกดิจิทัลดังต่อไปนี้เพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวบนสื่อสังคมหรือไม่?		
1. ฟังก์ชันระบุพิกัดของท่าน ณ สถานที่ต่างๆ		
2. ฟังก์ชันการยืนยันตัวตนแบบสองชั้น		
3. ฟังก์ชันการเปิดบัญชีเชื่อมโยงระหว่าง แอปพลิเคชันสื่อสังคมต่างๆ อาทิ Facebook, Instagram, Twiter		
4. ฟังก์ชันการโพสต์และการแบ่งปันข้อมูลในรูปแบบไม่เป็นสาธารณะ		
5. ฟังก์ชันการตั้งค่าปิด-เปิดการส่งคำขอเป็นเพื่อน		
6. ฟังก์ชันการตั้งค่าเพื่อกำหนดบุคคลให้สามารถค้นหาบัญชีสื่อสังคมของท่าน		
7. ฟังก์ชันการบล็อกผู้อื่นไม่ให้มองเห็น หรือดำเนินการต่างๆ บนบัญชีสื่อสังคมของท่าน		
8. อื่นๆ (โปรดระบุ)		

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือสำหรับการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้เป็นอย่างสูง

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) ผศ.ดร.โกวิท รพีพิศาล
(ภาษาอังกฤษ) Asst.Prof. Kowit Rapeepisarn, Ph.D.
คุณวุฒิการศึกษา Ph.D. (Information Technology)
ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยนวัตกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยรังสิต
โทรศัพท์ 02-9972222 ต่อ 4060
2. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) รศ.ดร.กฤษณ์ ทองเลิศ
คุณวุฒิการศึกษา นิเทศศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) (การกระจายเสียงวิทยุ
และโทรทัศน์)
(B.A.) (Broadcasting) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2533
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) (M.A.) จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2535
นิเทศศาสตรดุษฎีบัณฑิต (สาขาวิชานิเทศศาสตร์) (Ph.D.)
(Communication Arts) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2545
ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
โทรศัพท์ 02-9972222 ต่อ 4681
3. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) ผศ.ดร.วิวรรณ ปาณะสิทธิพันธุ์
คุณวุฒิการศึกษา ศศ.บ. (การสื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2514
M.S. (Education) Emporia, Kansas College U.S.A 2517
ว.ม. (วิจัยการสื่อสาร) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2534
Ed.D. (Administrative and Policy Studies) University of
Pittsburgh U.S.A 2543
ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
โทรศัพท์ 02-9972222 ต่อ 4694

4. ร้อยตำรวจเอก ดร.จอมเดช ตีร์เมฆ

ประวัติการทำงาน : พงส.(สบ 1) สน.หนองจอก
 รอง สว.ฝอ.บก.น.3
 นว.ผบก.น.3 (ช่วยราชการ)
 สนง.รอง ผบช.น. (บก.จร.) (ช่วยราชการ)
 นว.ผบก.ตม.1 (ช่วยราชการ)
 อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชา อาชญวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม
 มหาวิทยาลัยรังสิต

ประวัติการศึกษา : รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (ตร.)
 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ (นรต.60)
 MA. Criminology (Crime, Conflict and Control)
 Middlesex University, London, UK
 ปรด. อาชญวิทยาการบริหรงานยุติธรรมและสังคม
 Phd.candidate (Criminology and Justice Administration)
 มหาวิทยาลัยมหิดล

5. รท.ดร.เจษฎา ศิวรักษ์

ประวัติการทำงาน : ปัจจุบัน เลขานุการประจำรองประธาน กสทช. (เศรษฐกิจ)
 สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์
 และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
 วิศวกร กลุ่มธุรกิจสื่อสารไร้สาย บมจ. ทศท. คอร์ปอเรชั่น
 วิศวกร กลุ่มธุรกิจสื่อสารระหว่างประเทศ บมจ. ทศท. คอร์ปอเรชั่น
 Principal RF Engineer, Protura Wireless, Half Moon Bay,
 CA USA
 นายทหารประจำกองวิทยาการคอมพิวเตอร์ กองวิทยาการ
 คอมพิวเตอร์ ศูนย์กรรมวิธีข้อมูล (เปลี่ยนเป็นกรมสนเทศทหารใน
 ปัจจุบัน) กองบัญชาการทหารสูงสุด
 นายทหารวิเคราะห์ระบบ กองพัฒนาระบบ ศูนย์กรรมวิธีข้อมูล
 (เปลี่ยนเป็นกรมสนเทศทหารในปัจจุบัน) กองบัญชาการทหารสูงสุด

ประวัติการศึกษา :   ปริญญาเอก   Ph.D. สาขา Electrical Engineering Florida
Atlantic University, Florida USA
ปริญญาโท   M.S. สาขา Electrical Engineering Oklahoma
State University, Oklahoma USA
ปริญญาตรี   วศ.บ. สาขา วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน แผนก /หลักสูตร M.S.ITM วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โทร. 4055

ที่ วม.ก.2683 /084 / 2560

วันที่ 12 ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โกวิท ทรัพย์พิศาล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ก) สำเนาความเกี่ยวข้องกับงานวิจัย
ข) แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนายณัฐพล ยิ้มยวน รหัสประจำตัว 5808356 นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ทัศนคติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต (Perspectives on Social Media Privacy Rights and Protection Mechanisms of Rangsit University Supporting Officers) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน ชูประยูร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ตระหนักว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในประเด็นวิจัยดังกล่าว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามที่แนบมาด้วยนี้ เพื่อผู้วิจัยจักได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามต่อไป หากท่านมีข้อสงสัยใดๆ เกี่ยวกับแบบสอบถามดังกล่าวขอได้โปรดติดต่อโดยตรงที่ผู้วิจัย (นายณัฐพล ยิ้มยวน) หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ 08-9432-6381 (โทรภายในมหาวิทยาลัยรังสิต 3841) และ/หรือที่อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยนี้ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน ชูประยูร) หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ 08-1921-9502

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ดังกล่าว และขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน ชูประยูร)

ผู้อำนวยการหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน แผนก /หลักสูตร M.S.ITM วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โทร. 4055

ที่ ว.ม.ก.2683 /082 / 2560

วันที่ 12 ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร. กฤษณ์ ทองเลิศ

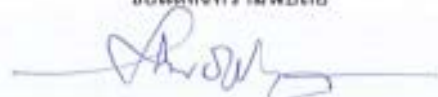
สิ่งที่ส่งมาด้วย ก) สำเนาความเกี่ยวกับงานวิจัย
ข) แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนายณัฐพล ยิ้มยวน รหัสประจำตัว 5808356 นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ทัศนคติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต (Perspectives on Social Media Privacy Rights and Protection Mechanisms of Rangsit University Supporting Officers) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน ชูประbour เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ตระหนักว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในประเด็นวิจัยดังกล่าว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามที่แนบมาด้วยนี้ เพื่อผู้วิจัยจักได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามต่อไป หากท่านมีข้อสงสัยใดๆ เกี่ยวกับแบบสอบถามดังกล่าวขอได้โปรดติดต่อโดยตรงที่ผู้วิจัย (นายณัฐพล ยิ้มยวน) หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ 08-9432-8381 (โทรภายในมหาวิทยาลัยรังสิต 3841) และ/หรือที่อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยนี้ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน ชูประbour) หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ 08-1921-9502

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ดังกล่าว และขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน ชูประbour)

ผู้อำนวยการหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน แผนก /หลักสูตร M.S.ITM วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โทร. 4055

ที่ วม.ก.2683 /081 / 2560

วันที่ 12 ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิวรรณ ปาณะสิทธิพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ก) สำเนาความเกี่ยวกับงานวิจัย
ข) แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนายณัฐพล ยิ้มยวน รหัสประจำตัว 5808356 นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ทัศนคติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต (Perspectives on Social Media Privacy Rights and Protection Mechanisms of Rangsit University Supporting Officers) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิณ ชูประยูร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ตระหนักว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในประเด็นวิจัยดังกล่าว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามที่แนบมาด้วยนี้ เพื่อผู้วิจัยจักได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามต่อไป หากท่านมีข้อสงสัยใดๆ เกี่ยวกับแบบสอบถามดังกล่าวขอได้โปรดติดต่อโดยตรงที่ผู้วิจัย (นายณัฐพล ยิ้มยวน) หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ 08-9432-6381 (โทรภายในมหาวิทยาลัยรังสิต 3841) และ/หรือที่อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยนี้ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิณ ชูประยูร) หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ 08-1921-9502

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ดังกล่าว และขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิณ ชูประยูร)

ผู้อำนวยการหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน แผนก /หลักสูตร M.S.ITM วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โทร. 4055

ที่ รว.ก.2683 /083 / 2560

วันที่ 12 ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

เรียน ร้อยตำรวจเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จอมเดช ศรีเมฆ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ก) สำเนาความเกี่ยวกับงานวิจัย

ข) แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนายณัฐพล ยิ้มยวน รหัสประจำตัว 5808356 นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ทัศนคติว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคมและกลไกปกป้องของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต (Perspectives on Social Media Privacy Rights and Protection Mechanisms of Rangsit University Supporting Officers) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน ชูประยูร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยรังสิต หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ตระหนักว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในประเด็นวิจัยดังกล่าว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามที่แนบมาด้วยนี้ เพื่อผู้วิจัยจักได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามต่อไป หากท่านมีข้อสงสัยใดๆ เกี่ยวกับแบบสอบถามดังกล่าวขอได้โปรดติดต่อโดยตรงที่ผู้วิจัย (นายณัฐพล ยิ้มยวน) หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ 08-9432-6381 (โทรภายในมหาวิทยาลัยรังสิต 3841) และ/หรือที่อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยนี้ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน ชูประยูร) หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ 08-1921-9502

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ดังกล่าว และขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน ชูประยูร)

ผู้อำนวยการหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

The image features a large, faint watermark of the Rangsit University logo in the background. The logo consists of a stylized flame or sunburst shape at the top, with a circular base containing radiating lines. Below the logo, the text 'มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University' is written in a pinkish-red color, following the curve of the logo's base.

ภาคผนวก ค

การตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งในเชิงเนื้อหาและโครงสร้าง

ผลของการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งในเชิงเนื้อหาและโครงสร้าง

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ
	ผศ.ดร. โกวิท ตรีพิศาล	รศ.ดร. กฤษณ์ ทองเลิศ	ผศ.ดร. วิวรรณ ปานะ สิทธิพันธุ์	ร.ต.อ. ผศ.ดร. จอมเดช ตรีเมฆ	ร.ท. ดร. เจษฎา ศิริรักษ์			
ตอนที่ 1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม								
1	1	1	1	1	0.5	4.5	0.90	ใช้ได้
2	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
3	0.5	0.5	1	1	0	3	0.60	ใช้ได้
4	1	1	1	1	0.5	4.5	0.90	ใช้ได้
5	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
ตอนที่ 2 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและการละเมิดความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
5	1	0	0	0	1	2	0.40	ตัดทิ้ง
6	1	1	1	0.5	1	4.5	0.90	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	0.5	1	4.5	0.90	ใช้ได้
10	1	1	1	0.5	1	4.5	0.90	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	0.5	1	4.5	0.90	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	0.5	0.5	1	4	0.80	ใช้ได้

ผลของการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งในเชิงเนื้อหาและโครงสร้าง (ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ
	ผศ.ดร. โกวิท ทรัพย์พิศาล	รศ.ดร. กฤษณ์ ทองเลิศ	ผศ.ดร. วิวรรณ ปาณะ สิทธิพันธ์	ร.ต.อ. ผศ.ดร. จอมเดช ตรีเมฆ	ร.ท. ดร. เจษฎา ศิริรักษ์			
ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการถูกประเมินความเป็นส่วนตัวผ่านสื่อสังคม								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	0.5	1	4.5	0.90	ใช้ได้
4	1	1	1	0.5	0.5	4	0.80	ใช้ได้
5	1	0.5	1	0.5	0.5	3.5	0.70	ใช้ได้
6	1	1	1	0.5	0.5	4	0.80	ใช้ได้
ตอนที่ 4 พฤติกรรมการใช้สื่อสังคม								
1	1.00	1.00	1.00	0.5	0.5	4	0.80	ใช้ได้
2	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	5	1.00	ใช้ได้
3	1.00	1.00	1.00	0.5	1.00	4.5	0.90	ใช้ได้
4	1.00	1.00	1.00	0.5	1.00	4.5	0.90	ใช้ได้
5	1.00	1.00	1.00	0.5	1.00	4.5	0.90	ใช้ได้
6	1.00	1.00	1.00	0.5	1.00	4.5	0.90	ใช้ได้
7	1.00	1.00	1.00	0.5	1.00	4.5	0.90	ใช้ได้
ตอนที่ 5 กลไกดิจิทัลเพื่อปกป้องความเป็นตัวตนบนสื่อสังคม								
1	1.00	1.00	1.00	0.5	1.00	4.5	0.90	ใช้ได้
2	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	5	1.00	ใช้ได้
3	1.00	1.00	1.00	0.5	1.00	4.5	0.90	ใช้ได้
4	1.00	1.00	1.00	0.5	1.00	4.5	0.90	ใช้ได้
5	1.00	1.00	1.00	0.5	1.00	4.5	0.90	ใช้ได้
6	1.00	1.00	1.00	0.5	1.00	4.5	0.90	ใช้ได้
7	1.00	1.00	1.00	0.5	1.00	4.5	0.90	ใช้ได้
8	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	5	1.00	ใช้ได้

ผลของการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งในเชิงเนื้อหาและโครงสร้าง (ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ
	ผศ.ดร. โกวิท รพี พิศาล	รศ.ดร. กฤษณ์ ทองเลิศ	ผศ.ดร. วิวรรณ ปาณะ สิทธิพันธ์	ร.ต.อ. ผศ.ดร. จอมเดช ตรีเมฆ	ร.ท. ดร. เจษฎา ศิริรักษ์			
รวมทั้งหมด .80								

ผลการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ 0.80 แสดงว่าแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นมาี้มีความเที่ยงตรงทั้งในเชิงโครงสร้างและเนื้อหา

เกณฑ์

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 มีค่าความเที่ยงตรงน้อยต้องปรับปรุงข้อคำถามใหม่ หรือตัดทิ้งข้อคำถามนั้น

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ณัฐพล ยิ้มยวน
วัน เดือน ปีเกิด	19 กุมภาพันธ์ 2504
สถานที่เกิด	จังหวัดสุรินทร์ ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง), 2528 สถาบันราชภัฏพระนคร ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, 2538 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศ, 2562
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยรังสิต
ตำแหน่งปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ สำนักงานจัดซื้อและพัสดุ